

DE ZWARTE

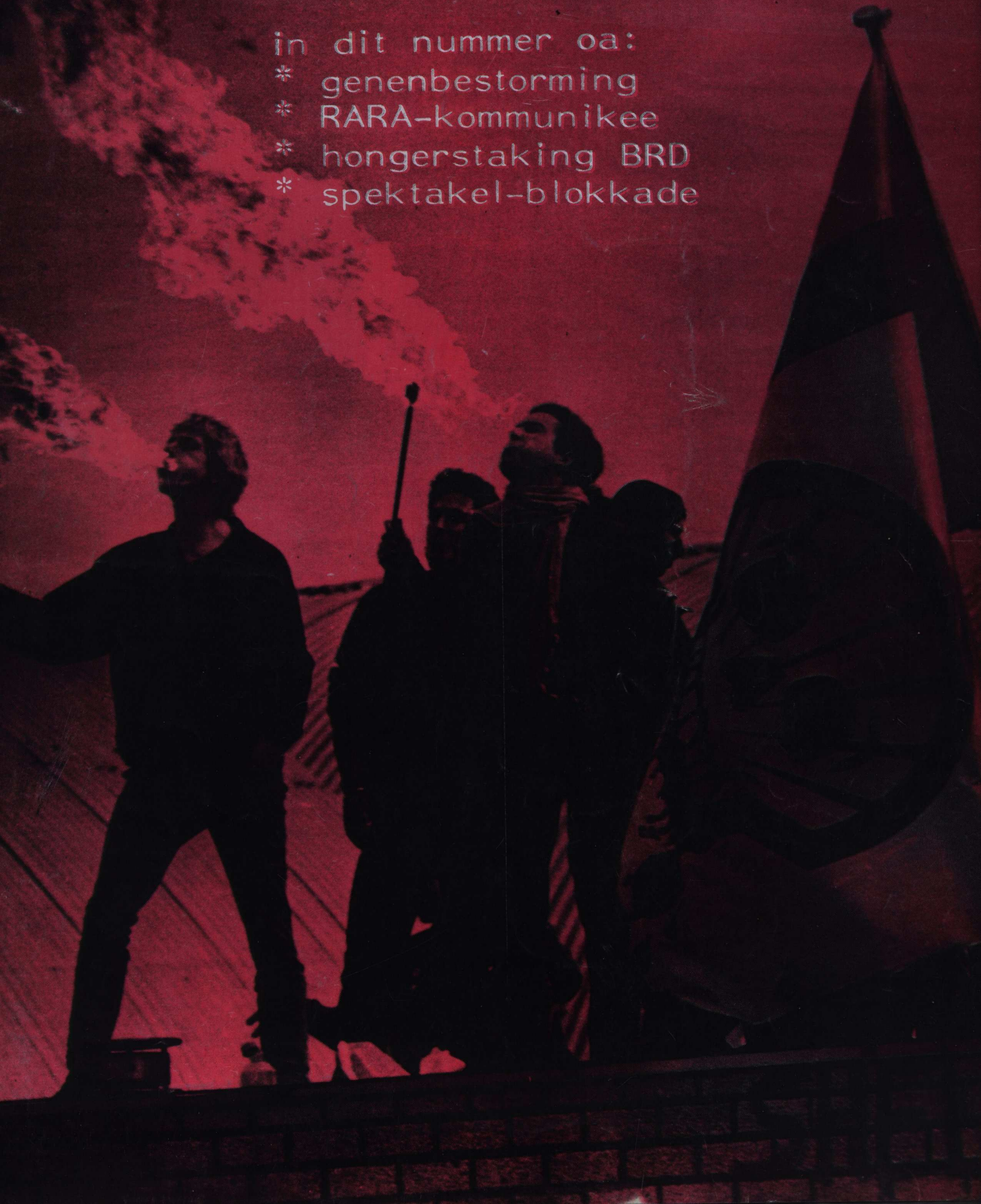
nr. 126

28-4-'89

fl. 2,75

in dit nummer oa:

- * genenbestorming
- * RARA-kommunikee
- * hongerstaking BRD
- * spektakel-blokkade

kololon

De Zwarte wordt eens in de twee weken gemaakt op dinsdag en woensdag. Kopy kan je sturen naar postbus 10233 in Den Haag. Als je zelf een stuk typt doe dat dan op een kolombreedte van 7,3 cm. Kopy moet uiterlijk binnen zijn op de dinsdagochtend dat de Zwarte gemaakt wordt. De mensen die De Zwarte samenstellen zijn op betreffende dinsdag en woensdag te bereiken via telefoonnummer 070-892098.

ABONNEMENTEN

Een abonnement op De Zwarte (400 pagina's ong. 10 Zwartes) kost Hfl.25,- zowel voor postabo's als voor abo's die we zelf bezorgen. Instellingen betalen dubbel tarief. Politieke gevangenen krijgen De Zwarte gratis. Betalen doe je vooraf, kontant bij je bezorger* of op giro 3442401 t.n.v. De Zwarte in Leiden.

WANBETALER* S WORDEN GEROYEERD.

voor een wisselende prijs (afhankelijk van de dikte) is de Zwarte te koop op de volgende verkooppunten:
Delft: wereldwinkel/kraakkroeg,
R'dam: van gennep/krities boekwerk/kraakkroeg, Dordrecht: botte bijl, Nijmegen: de klinker/ de oude mol, Den Haag: de rode hond/ruward/brullend breekijzer/koffiehuis blau, Weert: kollektieve boekhandel, Arnhem: infokafee, Eindhoven: vredeswinkel, Venlo: infocentrum/ea.
Den Bosch: den duvel/ea. Maastricht: de tribune/ea. Utrecht: de rooie rat/aku/daar/ea.
Wageningen: de uitbuyt/ea.
Groningen: 689/vredeswinkel/ea.
A'dam: fort van sjakoo/slagerzicht/athenaeum/kraakkroegen,
Leiden: manifest/wereldwinkel,
Alkmaar: portaal, Haarlem: agora/athenaeum/ea.
verder nog op een aantal punten in Duitsland, België en Frankrijk.

inhoud

3. Kongres genenpaspoort RAI.
6. Shell-blokkade etc.
12. RARA-kommunikee.
15. EMMA, Wijk aan Zee.
18. De zaak Guido Borio.
22. Aanslag op de beurs in Frankfurt - kommunikee.
24. Hongerstaking in de BRD.
31. Startbahn West.
32. Informant in Den Haag...
34. Korte berichten.

AAN DE ABONNEES!

De Zwarte zit er over te denken om de bezorging geheel per post te laten doen, dus i.p.v. een Zwarte-bezorgerster wordt ie dan door de postbode bij je afgeleverd. Als mensen hier moeite mee of opmerkingen/vragen over hebben, schrijf dan effe naar de postbus of laat anderszins van je horen, doe!

DE ONGENEESLIJKE ZIEKTE VAN

Vrijdagochtend 21 april. We stonden met zo'n 30 vrouwen en 2 mannen bij de RAI, om te protesteren tegen het symposium: Genenpaspoort, belangrijker dan diploma's/ervaringen?

We hebben op iedereen die naar binnen wilde, stiekum, provocerend, alswel bijdehand stickers geplakt. Stickers met, 'GENENPAS AFGEKEURD' en de welbekende dertig-bijna-dezelfde-streepjes-code boven dertien niet te onthouden cijfers. Enigzins gegeneerd, boos of geschrokken gaven de 'geïnteresseerden' commentaar, uitdrukking aan hun/ (sommige)haar irritaties of liepen zo onzichtbaar mogelijk langs. Klaar om zich bij de ingang door twee uniformen, te laten identificeren. Geld hoefde ze niet neer te tellen, dit ging schijnbaar automatisch. Met leuzen hebben we geprobeerd het pers-praat-spektakel van Galjaard te verstoren. De vies-peuk. Volgende keer hebben we meer wekkers nodig om deze dwazen wakker te schrikken.

Vrijheid voor Ingrid

GALJAARD: "Ik bezit een vrijheidsgen" (Volkskrant 22-4-'89) (om te manipuleren)

Hieronder de korte inhoud inleiding en van degene die op het symposium zouden spreken en de persverklaring van 'vrouwen tegen genen- en voortplantingstechnologie'.

ETHIEK

Prof. dr. H.M. Kuitert, Vrije Universiteit, Amsterdam

Ook aan genetisch zwakken moet bescherming worden geboden.

Op grond van puur biologische gegevens (de prognoses die uit iemands genenkaart zijn af te leiden) wordt uitgemaakt wie een nuttig lid van de samenleving mag worden.

Instanties die met risico's werken zijn geïnteresseerd in de toekomstige gezondheidstoestand, zoals werkgevers (investeren in werknemers), verzekeringsmaatschappijen en ziekenfondsen.

Formeel gesproken is elke gegadigde vrij om deelname aan screening te weigeren. Maar hoe vrij is vrij? Vrijwillige deelname aan screening voor de werknemer of de verzekeringsaanvrager is nooit echt vrijwillig maar impliciet verplicht. Wil hij zijn baan houden of een nieuwe baan beginnen, dan moet hij zich noodgedwongen schikken in de eisen die een werkgever stelt.

GENETISCHE TECHNOLOGIE EN SAMENLEVING
Prof. dr. H. Galjaard, Erasmus Universiteit, Rotterdam

Genenpaspoort: fictie of werkelijkheid?

Het toenemend inzicht (d.m.v. een DNA-analyse) in de erfelijke code zal ook voorspellingen mogelijk maken omtrent verhoogde kansen op bijv. verschillende vormen van kanker, bepaalde hart- en vaatziekten, suikerziekte en sommige psychiatrische en neurologische aandoeningen.

Bij het hanteren van genetische informatie zullen verschillende scenario's denkbaar zijn variërend van uitsluiting van risico's (bijv. verkeersvlieger met vallende ziekte) tot selectie van personeel met een zekere resistentie tegen schadelijke bedrijfsomstandigheden (bijv. verhoogde kans op kanker).

Het is een grote uitdaging een zodanige organisatievorm van onze maatschappij te creëren dat ongelijkheid in erfelijke aanleg en in deelname aan betaalde arbeid samen gaan met een rechtvaardige verdeling.

Het "genenpaspoort" moet geen onontkoombare blauwdruk worden, maar een basis waaraan de omgeving moet worden aangepast.

SOCIAAL MAATSCHAPPELIJK

Prof. dr. B.J. Rijsman, Katholieke Universiteit Brabant, Tilburg

Genetische kennis, overgang van niet bewuste naar meer bewuste discriminatie of selectie.

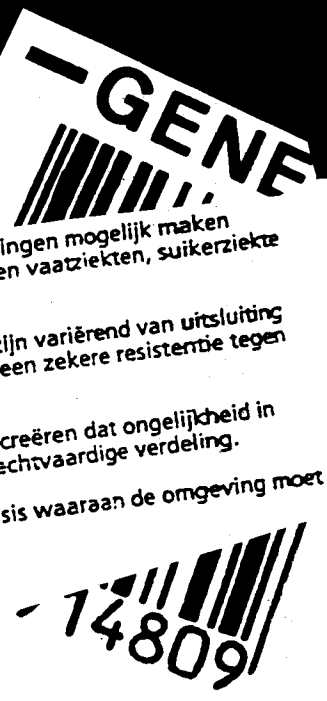
Het elkaar uitslecteren op basis van erfelijke kenmerken is een natuurlijke en voor de overleving noodzakelijke eigenschap.

Het opsporen en documenteren van erfelijke informatie over medemensen via een genenpaspoort is slechts een station in de tendens om naast direct zichtbare ook niet direct zichtbare informatie over elkaar in te winnen en in de overgang van niet bewuste naar meer bewuste discriminatie of selectie.

Valide informatie opent opnieuw de weg naar nieuwe technologische bevrijdingen van de daarmee samenhangende determinismen.

SYMPOSIUM:
GENENPASPOORT,
BELANGRIJKER
DAN
DIPLOMA'S/ERVARING?

Korte inhoud inleidingen

POLITIEK

Mevrouw T. Netelenbos, Lid Tweede Kamer, fractie PvdA

Genetische screening

Her risico van het ontstaan van super mensen; van tweede rangs burgers, generaties achtereen; het uitsluiten van hoop en de verontmenselijking van de samenleving. De mogelijkheid tot georganiseerde manpower-planning.

De dubbele gebruiksmogelijkheid van screeningstechnieken. Aan de ene kant ter voorkoming van erfelijke afwijkingen, aan de andere kant ter selectie van mensen.

De rol van de wetgever. Er dienen maatregelen te worden getroffen m.b.t. onder andere privacy-bescherming, Europese en mondiale samenwerking zijn hier onontbeerlijk.

De Grondwet.
a. integriteit van het menselijk lichaam
b. het verbod op discriminatie

OVERHEID

Prof. dr. R.J. In 't Veld, Erasmus Universiteit, Rotterdam

Genetische code

Gevoerd beleid

Eugenetica is lang taboe geweest, thans algemeen aanvaard voorzover het gaat om het niet geboren laten worden van een foetus met ernstige afwijkingen.

Operationele selectie

Die klassieke weg is niet operationeel te begaan, als men bedenkt, dat dezelfde druppel bloed, die vertelt of je wel of niet tbc hebt, ook je genetische code onthult.

Recht op gesloten lichaam

Het recht om het lichaam "gesloten" te houden wordt als een expliciet recht erkend.

Arbeidsmarkt

De markt zal gaan lijken op een markt voor skills waarbij je niet mensen huurt maar skills voor een afzienbare periode.

De politiek kan niet volstaan met normstelliniden

VERZEKERINGEN

Prof. G.W. de Wit, Erasmus Universiteit, Rotterdam

Verzekering en genetica

De gentechnologie zal in de komende decennia een zeer belangrijk probleem voor verzekeraars worden.

Welke veranderingen zullen optreden in het schatten van het risico door invloed van de gentechnologie.

Welke informatie geeft deze?

1. Er zal informatie zijn dat iemand een bepaalde ziekte **nooit** krijgt, hoe zijn gedrag ook is. Kans op een roekelozes gedrag en gevolgen daarvan op andere terreinen.
2. Er zal informatie zijn dat iemand een bepaalde ziekte **altijd** krijgt, hoe zijn gedrag ook is. Dit kan voor de betrokkene bijzonder belastend zijn.
3. Er zal informatie zijn dat iemand met een bepaalde **waarschijnlijkheid** een bepaalde ziekte zal krijgen. Hoe groot is dan die waarschijnlijkheid.

In alle drie de gevallen speelt het **gedrag** van de mens (met deze informatie) steeds een grote rol.

Ten aanzien van de informatie neemt de verzekeraar het standpunt in dat hij over alle informatie moet kunnen beschikken.

BEDRIJFSLEVEN

E.J. Wintzen, Ondernemer Computer/Automatiseringsbranche

Zal de werkgever het genenpaspoort gaan hanteren?

Inzage in het genenpaspoort. Een ideale situatie natuurlijk voor de personeelmanager die nu "precies" weet wat voor vlees hij in de kuip krijgt en hoe lang het "vers" zal blijven.

Per definitie kunnen we stellen dat (ook hier) de wetgeving zal achterlopen bij de nieuwe technologische mogelijkheden zoals dat eerder het geval was, niet zozeer omdat de wetgever laks of slordig zou zijn, maar meer omdat de grondslagen in ons westers denken ontbreken voor deze fenomenen.

De volgende vragen en fenomenen spelen dwars door het bovengenoemde probleemgebied heen tegen de tijd dat er concrete conclusies getrokken kunnen worden uit de genenconfiguratie:

1. Nieuwe verhoudingen binnen organisaties zullen deze tests overbodig maken.
2. Zelfs binnen de landseconomie zien wij nog steeds geen kans iets echt zinnigs over de toekomst te zeggen (langer dan een paar jaar).
3. Zal de wetgeving dan niet – evenals in het geval van gehandicapten – de ondernemer dwingen om toch bepaalde werknemers in dienst te nemen.
4. Mocht het mogelijk zijn bepaalde uitspraken te doen over het genetisch vastgelegde talenten patroon, dan is het in het belang van werkgever en werknemer dat beiden zich buigen over een optimale inzet.

Zou er dan geen gevaar schuilen in deze nieuwe techniek? Neen, want halve waarheden in handen van halve wijzen (halve garen) bergen een groot gevaar in zich. In dit geval het gevaar van willekeur.

Wij, vrouwen tegen genen- en voortplantingstechnologie, willen vandaag onze afwijzing van een eventueel genenpaspoort duidelijk maken. We protesteren ook tegen het gesloten en elitaire karakter van de discussie zoals die in de RAI gevoerd gaat worden. Genetici, vertegenwoordigers van bedrijfsleven, verzekeringen, overheid en enige critici zullen zich daar buigen over de vraag of het genenpaspoort een goed selektiemiddel zal zijn bij het personeelsbeleid, of de weg opent voor ontoelaatbare controle. Het genenpaspoort is één toepassingsmogelijkheid van genentechnologie. Wij richten ons als vrouwen tegen genentechnologie, omdat zij met name ook het systeem van vrouwenonderdrukking nieuwe impulsen geeft.

- GENENPAS -

Voor ons is het duidelijk dat het genenpaspoort zal leiden tot diskriminerende selectie en verre-gaande controle over het leven van mensen.

Wij willen vechten voor zelfbeschikking over het leven voor mensen wereldwijd, op basis van onderlinge solidariteit en gelijkwaardigheid.

Dat betekent, dat we ons willen verzetten tegen alle selectiepraktijken waardoor mensen opgedeeld worden in categorieën van waardevolle en niet waardevolle objecten, of waardoor mensen structureel ongelijke en vooraf bepaalde posities toebedeeld krijgen in de maatschappij:

Ben je vrouw? Dan mag je het laag betaalde, verzorgende werk doen. (Denk aan de onderbetaalde arbeid van verplegend personeel, nog altijd vooral vrouwen.)

Ben je zwart? Blijf dan buiten de grenzen van het 'verenigd Europa' (Denk aan het restriktieve, racistische en seksistische vluchtelingenbeleid.)

Ben je lesbies? Laat het ouderschap dan maar aan heterostellen. (Denk aan het problematiseren van lesbies ouderschap in recente rechtspraak)

Ben je niet rijk en politiek tegenstandster van de ontwikkelingen op het gebied van genentechnologie? Dan word je buiten de discussie gehouden door een entreeprijs van f625,- exclusief BTW.

En blijkt je niet zo'n florissante genetische informatie te hebben (volgens de heersende normen), vergeet je opleiding, de verzekering of het werk van je keuze dan maar. Over blijft nog altijd het gevaarlijke werk in kerncentrale's (aldus Prof. Rijsman, sociaal-psycholoog).

Een genenpas is al lang geen science-fiction meer: Begin jaren 80 ontdekte de britse onderzoeker Alec Jeffreys de 'genetische vingerafdruk'. Met behulp daarvan is het mogelijk gebleken onomstotelijk de identiteit, maar ook de afstamming van mensen vast te stellen.

Begin 1989 werd bij TNO in Rijswijk een methode ontwikkeld, waarmee erfelijk materiaal snel en nauwkeurig en beeld kan worden gebracht. Men kan hiermee niet alleen iemands identiteit vaststellen, maar ook erfelijke 'afwijkingen', aanleg voor ziektes of resistentie tegen ongezonde milieufactoren. Dit wordt althans beweerd. Door diverse investeerders wordt geaasd op een kontrakt met TNO om deze methode commercieel bruikbaar te maken. Ook in de V.S is men al ver met het in kaart brengen van geneties materiaal. Een tiental grote chemiese concerns gebruiken al een genetiese test om te checken of een eventuele werkneemster wel bestand is tegen gifstoffen die gebruikt worden bij de produktie. Liever iemand tijdig afwimpelen, dan later ziektekosten betalen of schadelijke produktieprocessen afschaffen. Mensen dienstbaar maken aan kapitaalbelang, tot in hun celkernen. Dat streven kunnen we ook dichter bij huis aanwijzen. Zo heeft de Europese Commissie een bedrag van 35 miljoen gulden beschikbaar gesteld voor onderzoek naar het in kaart brengen van menselijke geneties materiaal en voor de verspreiding van genentechnologiën in de lidstaten van het toekomstig 'verenigd europa'. Hiermee moet de grondslag gelegd worden om later onder de hele bevolking een genetiese onderzoek uit te voeren naar vatbaarheid voor ziektes, zoals hart- en vaatziektes, allergiën, maar ook voor depressies. Prof. de Wit, directeur van Nationale Nederlanden, spreekt dan ook liever over een 'checklist' voor ziektes, dan over een genenpaspoort. Bij dit onderzoek naar vatbaarheid voor ziektes wordt er vanuit gegaan, dat 'risiko-factoren uit het milieu' (te denken valt aan vervuiling, westerse consumptiepatronen, stress en vervreemding) niet kunnen worden uitgeschakeld. Een dergelijk biologiesdeterminisme kan alleen maar verdedigd worden door degenen die belang hebben bij het bestaande 'milieu', dat wil zeggen bij de bestaande maatschappelijke machtsverhoudingen.

Een nivo waarop de analyse van geneties materiaal, gekoppeld aan eugenetiese selectie en bevolkingspolitiek al aardig ingeburgerd raakt is de voortplanting. Er bestaat in westerse industrielanden een tendens om het geboren worden van mensen met bepaalde 'handicaps' te voorkomen. (Denk bijvoorbeeld aan het bewust dood laten gaan van een baby met het syndroom van Down vorig jaar in Nederland.) Genentechnologie biedt de mogelijkheid om lang voor de

geboorte te testen of een baby gehandicapt zal zijn. Vrouwen kunnen zogenaamd uit vrij wil kiezen voor een dergelijke prenatale test. Het is echter de vraag in hoeverre vrij vrij is in een maatschappij waarin gehandicapte mensen gediskrimineerd worden en waarin met name vrouwen primair en geïsoleerd de verantwoordelijkheid moeten dragen voor de zorg voor hun kinderen. In de BRD blijken 97% van de vrouwen bij wie na een prenatale test een 'handicap' geconstateerd wordt bij de foetus abortus te plegen. Overigens worden er bij tijd en wijle pogingen ondernomen om de formele vrije keuze voor prenataal onderzoek te vervangen door een verplichting. In juli 1988 bracht de Gezondheidsraad een advies uit aan de regering om in het hele land 'op routinebasis' onderzoek te doen om foetussen met een open ruggetje of zonder grote hersenen op te sporen. Dit landelijk onderzoek zou vooraf gegaan moeten worden door proefonderzoeken in Noord-Nederland gedurende twee of drie jaar. Vooralsnog is dat er niet van gekomen gezien een aantal technische bezwaren (die zelfs Prof. Galjaard, genetikus, tevergingen). De bevolkingspolitiek in westerse landen is erop gericht witte bevolkingsgroei te stimuleren (verhoging kinderbijslag, IVF). Het gaat echter niet alleen om meer kinderen, maar ook om geneties 'normale' kinderen, dat wil zeggen kinderen die in de toekomst zo voordelig en functioneel mogelijk mee kunnen draaien in het bestaande systeem. De andere kant van de medaille is dat in zogenaamde derde wereldlanden onder druk van westerse, imperialistische mogendheden gepoogd wordt om het aantal geboortes te beperken. Bijvoorbeeld door gedwongen sterilisatie van vrouwen. Het belang van het westen om gericht zwarte bevolkingsgroei tegen te gaan, ligt in het streven om de eigen economiese en politieke macht te vergroten over andere delen van de wereld. Tevens in de angst voor groeiende en oncontroleerbare verzetshaarden.

Wij willen ons gezamenlijk verzetten tegen deze combinatie van kapitalistiese kostenbeheersing, moderne eugenetika en bevolkingspolitiek.

We willen vechten voor een maatschappij waarin mensen niet opgesplitst en uitgebuit worden op grond van sekse, 'ras', klasse of andere geproduceerde tegenstellingen. In een dergelijke maatschappij zou plaats kunnen zijn voor iedereen met haar of zijn bijzonderheden, gebreken en creatieve verschillen.

Wij willen onszelf en anderen inderdaad als mensen zien, inplaats van als manipuleerbare objecten en geneties geprogrammeerd materiaal.

VROUWEN TEGEN GENEN- EN VOORTPLANTINGSTECHNOLOGIE

0 2 2

3 2 5 6

DE ZWARTE 5

'Wij willen gewoon iets organiseren'

SUZA

BLOKKADE

DE ACHTERPOORT

VOL GOEDE MOED VERZAMELEN EN VERTREKKEN WE VANAF DE DAM. VELEN NOG NIET UITGESLAPEN NA DE SWINGENDE OPENING IN PARADISO. VOL VREUGDE EN KRACHT OOK OMDAT SHELL HET KORT GEDING TEGEN DE ONDERTEKENAARS VAN DE ADVERTENTIE VERLOREN HEEFT. MAAR OOK VOL SPANNING OVER DAT WAT KOMEN GAAT. ER IS VEEL POLITIE IN DE STAD. EN VAN THIJN BLIJFT VASTHOUDEN AAN ZIJN "DEMONSTREREN MAG, BLOKKEREN NIET". "ACH" DENKEN EN HOPEN WE "HET ZAL WEL LOS LOPEN. HIJ MOET TOCH INZIEEN DAT WE MET VELEN EN VASTBERADEN ZIJN. EN NIET UIT OP GEWELD". EEN UUR LATER VINDEN WE ONSZELF KOTSEND TERUG IN NOORD. WEER EENS EEN ILLUSIE ARMER EN VEEL EMOTIES RIJKER.

DONDERDAG

Het begint al op de pont. Met behulp van enkele busjes M.E. wordt een kaputt in beslag genomen. Een groepje mensen heeft met veel creativiteit en moeite een middeleeuwse blijde in elkaar geknutseld. Hij werkt niet echt maar daar gaat het ook niet om. Het idee en het spektakel is belangrijk. "Toch willen ze dit apparaat aan de overkant niet hebben." zo verklaart een opperagent de inbeslagname. De blijde haalt de overkant van het IJ dus niet. De overkill aan M.E. doet de enige tientallen mensen aan boord van de pont afzien van verzet.

wordt wat harder geduwd en getrokken. Dan stabiliseert de situatie zich. Voor de poort een linie M.E. Daarvoor wij. Dan verschijnt er weer een auto. Een kleintje ditmaal. De twee inzittenden zijn niet bereid om om te keren. Ze willen "normaal hun werk gaan doen". De bijrijder wordt kwaad omdat ze niet doorgelaten worden. Hij stapt uit. Met een knuppel in z'n handen. Er wordt goed op gereageerd. Mensen proberen hem z'n knuppel afhandig te maken. Ze slaan niet, dit ondanks het feit dat de 'aanvaller' flinke klappen, maar vooral schoppen uitdeelt. uiteindelijk laat ie z'n knuppel los. Hij vlucht, huilend bijna, weer naar z'n busje.

Aan de overkant lopen veel mensen gelijk door naar de achterpoort. Shell heeft zelf de hoofdboort al vakkundig afgesloten. De stemming zit er bij iedereen goed in. We zijn vrolijk. Met en zonder muziek. Met en zonder aangepaste outfit. Spandoeken, ballonnen, T-shirts, bakfietsen, muziek-instrumenten. Alles aangepast aan het motto 'Shell uit Zuid-Afrika'. Iedereen is vastbesloten om vrolijk, maar wel effectief te blokkeren.

Buurtbewoners verklaren later dat ze de knuppelaar als agent kennen. Is hier sprake van opzet? Het lijkt er zeker op, want vlak nadat het vrachtwagentje weg is begint 't echt. Voor de poort staat inmiddels een linie M.E.ers te paard. Veel mensen gaan op de grond, voor de paarden zitten. In het vertrouwen dat paarden altijd grote moeite zullen doen om niet op iemand te gaan staan. De politie wil iedereen weghebben. Dat wordt langzamerhand wel duidelijk. De paarden dringen op. Eén berijder dwingt zijn paard met klappen om door te lopen. Over de mensen heen. Er ontstaat paniek. Het is niet goed om in zulke situaties te gaan rennen, maar de meeste mensen doen het toch. Daar waar het eerdergenoemde paard de blokkade ingedwongen werd blijft iemand op de grond achter. Hij sleept zich vooruit. Weg van het inmiddels overal aanwezige traangas. Het blijkt P. te zijn. De schrijver van een zojuist uitgekomen boek over 'terreurbestrijding in Nederland'. Opzet? Later blijkt dat ie op het nippertje aan de dood ontsnapt is. Volgens een arts van het Lucas Ziekenhuis zou ie "hartstikke dood zijn geweest als het

Bij de achterpoort staat veel M.E. In 'vredestenu' zoals dat zo mooi genoemd wordt. Maar wel met alle wapenen onder handbereik. Vlak bij de poort staat een hamburger/cola tent. Aarzelend maken wat mensen muziek. Er is toch spanning voelbaar. Laat Van Thijn zijn dreigementen uitvoeren of niet? Na een half uur blokkeren zijn de vredespakjes al verwisseld voor de gevechtsuitrusting. Er arriveert een vrachtwagen die persé de poort door moet. Zo'n vijftien M.E. ers banen een weg door de nog steeds vrolijk blokkerende massa. Achter de vrachtwagen duiken ineens M.E.ers met traangas karabijnen op. Alles gaat snel. Er wordt geduwd en getrokken. Een M.E.er slaat iemand met de kolf van zijn karabijn in het gezicht. Er

paard 15 centimeter verderop had gestapt".
We krijgen enorme ladingen traangas over ons heen. En weer. En weer.

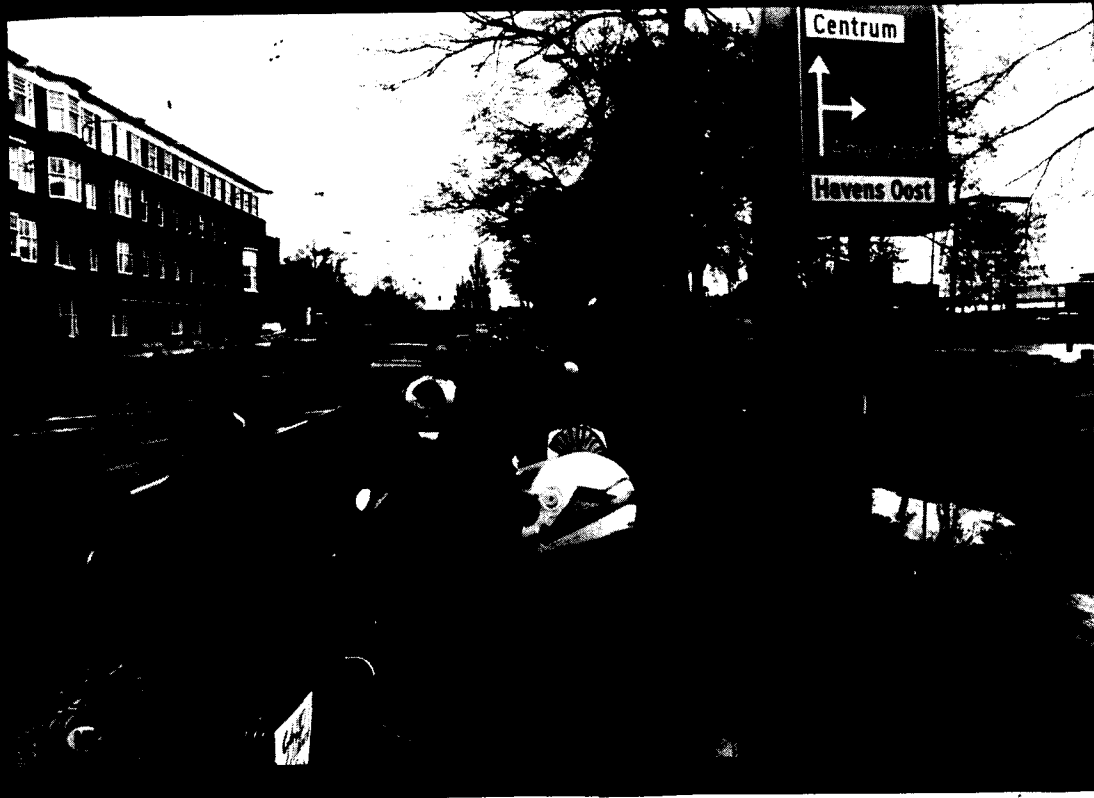
Na de eerste charge moet de M.E. terugtrekken omdat ze last hebben van hun eigen traangas. Met gasmaskers komen de terug. En blijven ze komen. Sjit. Sjit. Stillen in 'kraakoutfit' (helmen, bivakmutsen, leren jekies) mengen zich tussen de blokkeerders. Ze sporen mensen aan om met stenen te gooien. Overal lopen mensen te hoesten. Betreunde gezichten. Van het traangas, maar ook van emoties. Er worden, onder dekking van charges mensen gearresteerd. Na hevige protesten van Links Akkoord en anderen bij Van Thijn wordt het wat rustiger. Of het protest de reden hiervan is blijft onduidelijk. Tegen vieren maken we de balans op met zes of zeven arrestaties, drie mensen afgevoerd door ambulances, tientallen licht en minder licht gewonden. En spanning over dat wat morgen (vrijdag) gebeuren gaat. "Vrije geesten blokkeer je niet" is te lezen op een spandoek op het Shell terrein. "Nee," moet Van Thijn gedacht hebben "vrije geesten spuit je vol met traangas en vervolgens sla je ze in elkaar. Veel effectiever." Beheerst politioptreden is uit de tijd. No Nonsense.

P.S. Later op de dag wordt bekend dat P., de jongen die getrapt is door het paard, een gekneusde nier heeft, een gekneusde long en een paar gebroken ribben.

Een klein, maar dapper koor probeert de zaak te sussen. Ze lopen langzaam in de richting van de M.E. linie. Onderwijl Zuid-Afrikaanse liederen zingend. Ingehouden maar met kracht. Tussen zo'n chaos maakt een zingend groepje mensen altijd veel indruk. Nu ook. Op ons tenminste. Op het moment dat het groepje zangers/sters de linie tot op 25 meter genaderd is ploft er een traangasgranaat midden tussen hen in. Op hetzelfde moment begint ook het waterkanon hun richting op te spuiten. Verdwaasd rennen ze weg. Goedbedoeld, maar het mocht niet baten. Later zitten ze op een podium ergens langs het water. Een beetje verdwaasd, maar er wordt weer gezongen. Zacht maar met kracht.

Het chargeren blijft doorgaan. Iedereen is kwaad. Maar vooral verbijsterd over het waanzinnige politie-optreden. Waarom moest dit in godsnaam? We kijken elkaar aan. We herkennen de sfeer en de geur van adrenaline.

Er wordt door M.E.ers gericht met traangasgranaten op mensen geschoten. Iemand krijgt een granaat recht in z'n gezicht. Waanzin. De meeste mensen proberen zich tot het uiterste te beheersen. Geen geweld, dat hebben we tenslotte afgesproken. Toch is het moeilijk om in zo'n situatie je zelfbeheersing niet te verliezen. UIT DE N.N.

Breek \$hell in Italië !!!

Benzine schijnt zoiets banaals te zijn geworden, iets dat we iedere dag gebruiken, dat we vergeten dat achter het gebruik ervan, gigantiese gebouwen van glas en steen van de multinationale bedrijven staan. Die multi's staan voor veel gewone mensen niet bekend als echte machtscentra die duizenden mensen onderdrukken en die de meest brutale politiek van apartheid ondersteunen, zoals die in Zuid-Afrika.

Eén van deze bedrijven is Shell (in Italië samen met Montedison, verantwoordelijk voor duizenden doden door kanker ...), een Europese petro-chemische kolos. Daarom hebben wij 15 benzinestations van MonteShell gesaboteerd in deze afgelopen maanden in Milaan.

Solidariteit met de zwarte strijd in Azania betekent het aanvallen van de multinationals die aan de apartheid meedoen en het ondersteunen.

Milaan 2/4/89

MOTORRIJDEN TEGEN SHELL

Eigenlijk valt er nauwelijks iets over te melden. Dit was nou precies wat je onder spektakel zou kunnen verstaan. Een indrukwekkende stoet, van voornamelijk oudere motoren, die al grommend en blazend zich een weg zocht van Utrecht naar Amsterdam, alwaar we voor korte tijd de hoofdingang van het lab blokkeerden. Kortom een dagje uit met wat andere motorfreaks, een soort van alternatieve motorclub. Shells Angels of zo, maar wel leuk.

KLACHTEN POLITIE-MISHANDELING \$HELL-BLOKKADE.

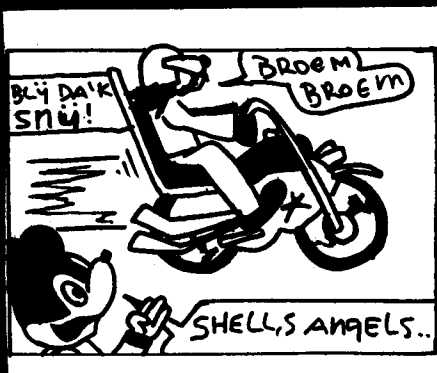
Tijdens de afgelopen blokkade-dagen heeft, zoals iedereen wel weet, de ME krankzinnig hard opgetreden zonder enige aanleiding. Om dit aan de kaak te stellen willen wij, van het Klachtenburo, dit middels een raadsadres in de gemeenteraad aan de kaak stellen.

De bedoeling hiervan is niet zozeer om ons gelijk te krijgen, want van Thijn praat het hele optreden toch wel weer recht, maar om dit optreden in de publiciteit te laten veroordelen. De klachten zijn, wat dat betreft de laatste dagen al redelijk op onze hand geweest, uitzonderingen daar gelaten. Wij willen nu door dit adres en aanvullende persverklaringen dit groffe optreden publiekelijk bekend maken.

Hiervoor hebben we echter getuigenissen nodig. Deze kunnen gaan over het inzetten van paarden en traangas, de zware mishandelingen, het optreden zonder aanleiding, de valse weergave van gebeurtenissen, onterechte arrestaties. We zoeken mensen die zelf dingen hebben meegemaakt of dingen hebben gezien.

Neem hierover contact op met het Klachtenburo Politieoptreden, Rozengracht 105 in Amsterdam

020-258000

EN WEER IS HET VERZAMELEN OP DE DAM. VEEL MENSEN ZIJN ER OM 6.30 NOG NIET. DE PAAR HONDERD DIE AL WEL AANWEZIG ZIJN WETEN ZEKER "DAT DE REST NOG WEL KOMT". EN INDERDAAD. IN EEN PAAR UUR TIJD GROEIT HET AANTAL AANWEZIGEN RONDOM 'HET LAB' TOT ZO'N ZEVENDUIZEND ANTI-APARTHEIDSZIELEN. DE SFEER IS WEER UITSTEKEND. NOG MEER MENSEN DAN OP DONDERDAG LOPEN DIRECT DOOR NAAR DE ACHTERPOORT. WANT WEDEROM "ZAL HET DAAR GEBEUREN".

Een beetje treurig is het wel. Voor de mensen die trouw bij de hoofdpoort plaatsnemen. Maar ja, we worden als vliegen op stroop naar die inmiddels beruchte achterpoort toe getrokken. We willen erbij zijn. Onderweg eerst nog even koffie en een boterham bij een van de standjes. Perfect geregeld trouwens. Er is meer muziek dan gisteren, maar minder theater. Eigenlijk is de hele spektakelblokkade één groot theaterstuk. En wij mogen de hoofdrol spelen.

Bij de poort waar het donderdag zo tragisch uit de hand liep door het waanzinnige optreden van de politie is het druk. Er staat een linie M.E. Pal voor hun voeten is een streep geschilderd. Daar mogen ze niet overheen. Vijftig meter verder staat ook een streep op de grond. Daarachter staan wij. In het niemandsland veel pers. En Klaas Wilting, de politie woordvoerder. Persmusketen drommen om hem heen. Hij voelt zichzelf duidelijk belangrijk. Ingenomen met zichzelf en zijn rol.

Als al die (pers) mensen donderdag op dezelfde plaats waren geweest dan was het anders gelopen. Maar ach. DISK, de Dienst in de industriële samenleving vanwege de kerken deelt stencils uit. Iedereen wordt uitgenodigd voor de koffie. Gratis in de vlakbij gelegen Ritakerk. Aangeboden door "enkele baanloze scheepsbouwers

uit Amsterdam Noord". Er is ook een forum. Leuk. Maar toch blijven de meesten liever bij de blokkade. We willen erbij zijn.

Zo tegen negen uur gebeurt het. Maar niet bij de achterpoort van donderdag. Een paar honderd meter verderop blijkt nog een weggetje te zijn dat uitkomt op het Shell terrein. Daar zullen de Shell werknemers langs komen. Er zijn enige honderden mensen op het punt waar het weggetje begint. De M.E. begint rustig naar voren te lopen. Ze duwen mensen weg. Dan blijven ze stilstaan. Er is nu een vijf meter brede strook langs het hek vrijgemaakt. We blijven met z'n allen vlak voor de M.E. linie staan. Een grote groep Shell-werknemers komt aan. Te voet. Ze moeten achter de linie langs. Uit honderden kelen klinkt het "Shell uit Zuid-Afrika." Vuisten gaan gelijktijdig de lucht in. "Shell uit Zuid-Afrika". Er gaat een rilling door de massa. Dit is het! De Shell werknemers lopen wat wit weggetrokken achter de linie langs. Langzaam. Ze kijken. Zijn onder de indruk. "Shell uit Zuid-Afrika!". Iedereen roept. Niemand gooit. Niemand doet een poging om verder naar voren te dringen. Beheerst en vastberaden maken we onze mening duidelijk. Hier boeken we onze morele winst. Geweldig. Ontroering.

Als alle werknemers de linie gepasseerd zijn trekt de M.E. zich terug.

Gejuich. Langzaam lopen we naar voren. De M.E. loopt achteruit. Er blijven wat 'stillenbusjes' achter. Mensen gaan er omheen staan. Ze lachen en maken de stillen in de busjes belachelijk. Dan rijden ook deze busjes weg. Weer gejuich.

De situatie lijkt rustiger te worden. Maar dan blijkt dat er nog veel meer werknemers naar binnen moeten. De M.E. komt terug. Ze lopen langzaam weer in onze richting. Sommigen gaan op de grond zitten. De meesten lopen terug. De mensen die op de grond zitten worden met flink veel geweld aan de kant geslagen. Oh nee, niet weer! Maar toch. Vertrokken gezichten in de witte M.E. helmen. Een paar M.E. ers doen echt hun best om zo hard en veel mogelijk te slaan.

Een aantal mensen willen terug gaan vechten. Ze pakken stenen en trekken hun bivak's naar beneden. Maar dat willen we niet. Er wordt uit alle macht geprobeerd om deze mensen tot bedaren te brengen. We zijn de gaswolken van gisteren nog niet vergeeten. Dat niet nog een keer. Plotse-ling vliegt er toch een steen in de richting van de M.E. "M.E. chargeren" klinkt het direkt uit de luidspreker op commandowagen. We gaan rennen. De straat staat vol mensen. Duizend of meer. Weer gaan alle vuisten de lucht in. En weer roepen duizend kelen: "Shell uit Zuid-Afrika". Rennende mensen. Bijna in paniek. Er wordt weer met traangas geschoten. Niet echt veel, maar toch. Van Thijn heeft beloofd aan de fractievoorzitters van de gemeenteraad dat geen traangas meer ingezet zou worden. Maar ja, beloftes zijn er blijkbaar niet om je aan te houden.

Zelfs mensen van de EHBA worden in elkaar geslagen. Terwijl ze hulp verlenen aan traangasslachtoffers.

Mensen vallen over elkaar heen. De M.E. blijft jagen. Tot halverwege de straat. Dan zien we in de verte vijf bussen rijden. Vol Shell werknemers die persé willen werken. Als de bussen gepasseerd zijn wordt het weer wat rustiger. De onderlinge discussies over het al dan niet reageren met geweld laaien hoog op. "Als jij met stenen gooit geef je hun het argument in handen om ons in elkaar te slaan". "Ik maak zelf uit wat ik doe" is de reactie van iemand met de tekst 'militairisme is moord' op z'n rug. Het is moeilijk om je te beheersen. Maar wel nodig.

Wiling zegt op de radio dat wij als eerste met traangas gegooid zouden hebben. Hij liegt. De zelfcontrole van de demo was zo sterk dat dit niet kan.

De Shell werknemers zijn toch nog op hun werk beland. Jammer. Maar het brute politieoptreden in opdracht van Van Thijn is puur verlies voor de bestuurders. En vooral ook voor Shell. Het anti-apartheidsgehalte van het bestuur van Amsterdam is duidelijk geworden. Nul. UIT DE N.N.

PICKET-LINE BIJ SHELLPOMP IN DEN HAAG, WOENSDAG

Vier aanslagen op pompstations 'geclaimd door RARA-activisten

VK 20.04.89

Van onze verslaggever
AMSTERDAM — In de nacht van dinsdag op woensdag zijn opnieuw slangen doorgesneden bij pompstations van Shell. Dit maal werden vernielingen aangericht bij benzinstations in Hoofddorp en Nieuw-Vennep en twee tegenover elkaar gelegen stations langs de provinciale weg Haarlem-Hilversum in de gemeente Aalsmeer. In een telefoontje aan het persbureau ANP meldde een anonieme man dat alle vier de aanslagen het werk zijn geweest van RARA-activisten.

Sinds zondag zijn er deze week elke nacht slangen doorgesneden bij Shell-stations. In de nacht van zondag op maandag werd bovendien een kantoor van Shell in Hilversum in brand gestoken. De verantwoordelijkheid daarvoor is eveneens opgeëist door RARA.

RARA-BRIEF BIJ ANP IN BESLAG GENOMEN

Drie man aangehouden na vernielen benzineslangen

VK 19.04.89

Van onze verslaggever
LEIDEN — Drie mannen zijn dinsdagmorgen vroeg aangehouden in Leiden die ervan worden verdacht in de nacht van maandag op dinsdag slangen te hebben doorgesneden van Shell-pompstations in Hazerswoude en Leiderdorp. Een van hen heeft bekend. De drie ontkennen lid te zijn van een actiegroep als RARA.

De inzittenden van een surveillance-auto van de politie zagen de auto van de verdachten, 17, 19 en 21 jaar oud, wegrijden bij het tankstation in Leiderdorp. Ze werden na een wilde achtervolging, waarbij verscheidene korpsen uit de regio waren betrokken, aangehouden in Leiden.

Brandbommen in Shell-station

NIJMEGEN — Onbekenden hebben zondagochtend omstreeks 03.30 uur vier molotov-cocktails bij een Shell-benzinstation aan de Hatertseweg in Nijmegen naar binnen gegooid. De brandbommen kwamen terecht in het verkoopkantoor, dat forse schade opliep. Dat heeft de politie gisteren meegedeeld. Een 23-jarige bewaker in het kantoor probeerde de brand tevergeefs te blussen. Van de daders ontbrak gisteren elk spoor. VK 24.04.89

TRAANGAS

Het traangas dat de politie bij de achterste poort zo overvloedig gebruikte was heel ander spul dan wat ik begin tachtiger jaren zo vaak heb geslikt en gesnoven. Dát brandde vooral aan neus, keel en ogen. Maar dit. Wat een verschrikkelijke troep. Het brandde wat minder maar bezorgde me een verschrikkelijke ademnood. Heel snel hijgend en met een panisch gevoel: ik ga dood, ik stik, rende ik zover mogelijk weg. Andere mensen hadden dezelfde ervaring. Mensen kotsen en lagen voor pampus op de grond. Een lege huls is meegenomen om te laten onderzoeken wat het is.

Het gemene was ook dat het spul vóór mensen uit werd geschoten, waarna ze er met een charge dwars doorheen werden gejaagd. En de charges kwamen totaal onvoorspelbaar, zonder zichtbare aanleiding. Een vond er plaats tegen een groep mensen die stonden te swingen op de muziek van een band. Totaal onverwachts joeg de smeris hen zonder reden het gas in.

Waarna ze zich weer even geheimzinnig honderd meter terugtrok. En dan probeer je een paar mensen die terecht uit hun bol gaan te overtuigen dat ze desondanks geen stenen moeten gooien omdat de politie/Van Thijns strategie wel heel sterk lijkt op een bewuste poging een rel van aktievoerders in een volkswijk te provoceren. Wat ze, ik sta toch en beetje met mijn ogen te knippen van verbazing, donderdag niet gelukt is.

Zo'n jaar of vijf, zes geleden is er erg veel onderzoek gedaan naar de schadelijke effecten van traangas (te veel om nu op te noemen). Dat ging samen met een politieke campagne waarvan het resultaat was dat traangas alleen nog maar in extreme, zeer bedreigende situaties gebruikt mocht worden. Geleidelijk is dat voorschrift uitgehold en nu smijt de smeris er weer mee of het serpentine is. Hoog tijd de campagne weer op te rakelen. PvO

GETUIGEN

OPROEP VAN HET KOMITEE SUZA

Het komitee SuZa wil een rekonstruktie van het politieoptreden tijdens de blokkade maken. Daarvoor worden getuigen (verklaringen) gezocht. Het gaat dan met name om de volgende gebeurtenissen:

- wie is getuige geweest van de arrestatie van de man met het gaspistool en weet waar die daarna gebleven is? (pont donderdagochtend).
- wie is getuige geweest van de paardencharge (Chrysantenweg/Asterweg) tegen de zitblokkade op donderdagochtend?
- wie heeft stillen herkend die vanuit de blokkade hebben geprovoceerd?

Reakties opsturen naar de postbus van het komitee SuZa, liefst met vermelding van je telefoonnummer.

Komitee SuZa, postbus 6452
1005 EL, Amsterdam

UIT DE N.N.

DE ZWARTE 9

Burgemeester Van Thijn: 'Misschien heb ik Amsterdam wel een beetje te saai gemaakt'

VRUWEN BREEK DE SHELL !!

Wij zijn hier om te blokkeren tegen Shell. Shell is een multinational met belangen in Zuid-Afrika, die zo het siesteem van apartheid mede in stand houdt. Shell uit Zuid-Afrika is een stap in de goede richting, maar het is slechts een begin.

Shell is maar één van de vele multinationals en heeft niet alleen vuile zaken in Zuid-Afrika, maar in veel landen over de hele wereld. Je zou een multinational als Shell kunnen vergelijken met een oktopus, die zijn tentakels uitspreidt over de hele wereld, terwijl de kop zich in het westen bevindt. Waar multinationals op uit zijn is winst maken. Om zo groot mogelijke winst te behalen worden mens en natuur op grove wijze gemanipuleerd. Ze gebruiken hiervoor verschillende tactieken, die bedoeld zijn om mensen in hun greep te krijgen en te houden.

In het westen profiteert het bedrijfsleven van 'het gezin als hoeksteen van de samenleving', waar 'moeder de vrouw' haar moegewerkte man oppept en verzorgt, en geacht wordt thuis te blijven om de kinderen, de toekomstige arbeiders, op te voeden. Tenzij er een tekort bestaat aan arbeidskrachten, dan zijn vrouwen goed genoeg om de gaten op te vullen. Zo verstevigt de (onbetaalde) arbeid die vrouwen verrichten de positie van multinationals. Door lonen en voorzieningen aan te passen aan het welvaartsniveau in het westen worden mensen tevreden gehouden. Ze hebben immers alles wat ze willen en komen dus niet in opstand; afkopen van onvrede met de nieuwste videorecorder! De houding van de multinationals werkt hier ook racisme in de hand, migranten zijn vaak goedkope arbeidskrachten en worden uitgespeeld tegen witte, hier geboren mensen.

Maar hoe werken de tactieken van multinationals in de 'derde wereld'?

In Zuid-Afrika mogen vrouwen die werken niet zwanger zijn, ze worden dan onmiddellijk ontslagen. Veel vrouwen krijgen dan ook de prikpill opgedrongen, een voorbehoedmiddel dat hier nauwelijks gebruikt wordt omdat het zo schadelijk is.

Door mannen en vrouwen apart in woonkazernes te laten wonen, wordt voorkomen dat ze een familielevens kunnen leiden.

Er wordt gebruikt gemaakt van het apartheidregime; de racistiese politiek wordt voortgezet in de bedrijven, door witte mensen goedbetaalde banen te geven en zwarte mensen als arbeidsvee te gebruiken.

Multinationals halen bovendien een hoop winst uit het in stand houden van het witte racistiese regime: de benzinetanks van militair- en politiematerieel bijvoorbeeld zijn gevuld met Shellbenzine.

Hieruit blijkt dat multinationals als Shell handig inspelen op bestaande machtsverhoudingen en ze zondig zelf aanpassen aan hun behoeftes. Het laatste wordt duidelijk uit het volgende voorbeeld.

Op Curacao heeft Shell in eerste instantie gebruik gemaakt van de bestaande verhoudingen tussen vrouwen en mannen, waarin het huwelijk geen belangrijke rol speelde en mannen ongebonden waren. Deze mannen, die alleen voor hun eigen bestaan verantwoordelijk waren, bleken echter onbetrouwbare werknemers. Shell ging toen het gezinsleven promoten en zelfs sponsoren door voorzieningen als woningen, pensioenen etc. alleen voor getrouwde mensen ter beschikking te stellen. Deze nieuwe situatie had verstrekkende gevolgen voor vrouwen; zij moesten nu de rol van echtgenote op zich nemen en werden financieel afhankelijk van hun man. Shell kreeg zo de mensen waar ze ze hebben wilde: onder haar controle!

De macht en invloed van multinationals is gebaseerd op het benadrukken van verschillen tussen mensen. Verschillen als man/vrouw, wit/zwart, mens/natuur, rijk/arm, homo/hetero, gezond/ziek, volwassene/kind, baanloos/werkend, etc., etc. Die verschillen zijn er wel, maar als ze gezien worden als tegenstellingen waarbij de ene kant als beter en de andere kant als slechter wordt bestempeld, worden mensen tegen elkaar uitgespeeld. De ene helft gaat zich dan superieur voelen en heeft dus het recht de andere helft te onderdrukken. Deze totale denkstructuur waarin tegenstellingen benadrukt worden en gekoppeld worden aan het beter/slechter-zijn van mensen, noemen wij het patriërchaat, hieruit komen dus alle onderdrukkingsvormen voort. Structuren als racisme, imperialisme en vrouwenonderdrukking zijn dan ook niet los van elkaar te zien; ze houden elkaar in stand. Daarom vinden wij dat je je bijvoorbeeld als vrouwen niet alleen op vrouwenonderdrukking moet richten, maar erbij stil moet staan dat die vrouwenonderdrukking niet op zichzelf staat. Het is maar één van de onderdrukkingsvormen van het patriërchaat. Aan de andere kant zal bevrijding van vrouwen niet vanzelf komen, ook niet na of tijdens een revolutie, en daarom is en blijft vrouwenstrijd noodzakelijk.

We zijn hier met een vrouwenblok omdat we het leuk, stimulerend en noodzakelijk vinden. Stimulerend om daar met veel vrouwen aanwezig te zijn en onze gezamenlijke kracht te voelen. Stimulerend om de contacten en banden tussen vrouwen onderling te verstevigen.

Noodzakelijk omdat het beter/slechter-denken ook in mensen die axievoeren zit. Dit wordt wel op een extreme manier duidelijk door alle vormen van sexismen en seksueel geweld die ook binnen 'de beweging' voorkomen. Hoe graag we ook zouden willen dat het niet zo was, vrouwen WORDEN lastiggevalen, soms stiekem, soms heel openlijk, en zolang dat zo is blijft dit één van de redenen voor een vrouwenblok.

Noodzakelijk omdat je als vrouwen sowieso vanuit een andere positie vecht. Het is blijkbaar nog steeds niet doorgedrongen dat de positie van vrouwen anders is dan die van mannen, dat vrouwen overal ondergeschikt zijn aan mannen. In artikelen en analyses over machtsverhoudingen en structuren wordt nog veel te vaak gedaan alsof de situatie van mannen ook meteen de positie van vrouwen duidelijk maakt. Alsof je, door het over 'mensen' te hebben, volledig bent. Geen onderscheid maken tussen de posities van vrouwen en mannen en niks vertellen over de specifieke positie van vrouwen betekent dat je de helft van de wereldbevolking negeert. Vrouwen in Zuid-Afrika en Namibië voeren naast de strijd tegen apartheid en racisme hun vrouwenstrijd, die voor hen noodzakelijk is, want in hun positie als vrouwen staan ze onderaan de maatschappelijke ladder. Dit is alleen een 'verborgen' strijd omdat er zo weinig aandacht aan besteed wordt. Gelukkig doet de ANC/SWAPOVrouwengroep dit wel; op donderdag tijdens de blokkade is er een info-avond in het Van Ostadetent onder de titel: "Zwarte vrouwen zijn onder apartheid". Het begint om 20.00 uur.

Ook wij erkennen de strijd van zwarte vrouwen in Zuid-Afrika en Namibia, en willen met dit vrouwenblok deze strijd aandacht geven en ondersteunen. We erkennen in haar strijd veel van onze strijd hier; zowel vrouwen hier als vrouwen in Zuid-Afrika en Namibia vechten voor vrijheid. Maar de positie vanwaaruit we die strijd voeren is totaal anders. Als westerse witte vrouwen zijn we medeverantwoordelijk voor de onderdrukking in Zuid-Afrika en vanuit dat besef moeten we er hier ook tegen vechten.

zien de witte overheersing in Zuid-Afrika over zwarte mensen niet los van hoe er in ons eigen land, in onze eigen kring en in ons eigen hoofd tegen zwart-wit verhoudingen wordt aangekeken. We vinden dat wij als witte vrouwen daar ook mee aan de slag moeten en we hopen dat samenwerking met zwarte vrouwen mogelijk is/wordt.

We hebben gekozen voor een autonoom (op zichzelf staand) vrouwenblok, omdat we onze strijd op onze eigen manier willen voeren, en ook onze eigen standpunten willen bepalen. We vinden de leus van het comité 'Shell uit Z-Afrika' te beperkt. Daarnaast is het weer eens aan vrouwen overgelaten de positie van vrouwen duidelijk te maken. Wij willen dat iedereen daar ook mee bezig is. Het moet een vanzelfsprekend onderdeel van de strijd zijn!

Vanuit de strijd tegen het siesteem van onderdrukking en macht, vanuit de bewustwording van de ondergeschikte positie van vrouwen, vanuit de bewustwording dat onderdrukking hier en daar met elkaar te maken heeft en onze luxe positie daarin, vanuit het gevoel en de noodzakelijkheid van vrouwensolidariteit, vanuit de consequentie van vrouwensolidariteit, dat wij hier óók strijd moeten voeren, konden we maar tot één konklusie komen: willen we dingen wezenlijk veranderen, dan zullen we moeten werken aan een

sterke autonome vrouwenstrijd in Nederland. Het vrouwenblok bij deze blokkade is een vorm hiervan. We willen die strijd verder inhoud geven door middel van:

- vechten tegen de patronen die ons opgelegd zijn, zoals racisme en sexismen. We moeten ons er niet langer door laten verdelen, maar onze strijd ertegen gebruiken om ons te verenigen!
- niet alleen vechten voor verbetering van onze eigen positie, maar in de gaten houden wat voor consequenties het heeft voor vrouwen elders. Zo staat bijvoorbeeld het recht van witte vrouwen hier om kinderen te krijgen, wat zelfs zover gaat als reageerbuisbabies, in schril contrast met gedwongen sterilisatie van zwarte vrouwen elders.
- het maken van analyses door vrouwen, die de specifieke situatie van vrouwen duidelijk maken, en aandacht geven aan vrouwenstrijd.

Omdat al deze redenen voor het vrouwenblok niet los staan van elkaar, hebben we gekozen voor een rode draad. Een rood meterslang spandoek, waarop al deze thema's aan de orde komen, maar met elkaar verweven en verknoot om de verbanden ertussen duidelijk te maken.

VROUWENSTRIJD WERELDWIJD,
INTERNATIONALE SOLIDARITEIT!

ZWARTE OO ONDER APARTHEID

++

In het van Ostadetheater zaten donderdagavond (minstens) 120 mensen. De thema-avond over zwarte vrouwen in Zuid Afrika en Namibië werd ingeleid met een video uit begin '80er jaren over verschillende vrouwen in de thuislanden, die hun man 1 keer per jaar zien, kinderen en ouders moeten zien te verzorgen en verder niets dan stof en leegte hebben. Er was gefilmd in een arbeidstertehuis. Daar wonen vrouwen hutje mutje en van alle bezoek en kinderen geïsoleerd. Als ze ruzie maken kunnen ze na een nacht in de isoleer de gevangenis in. Uit deze en andere voorbeelden bleek nog eens duidelijk hoe het apartheidssysteem werkt. Hoe het regelt, verbiedt en vrouwen, mannen en gezinnen kapot probeert te maken. Maar ook hoe strijdbaar en sterk de vrouwen zijn. Hoe vrouwengroepen werken aan het opkomen voor hun eigen belangen en een sterk zelfbewustzijn.

Hoe de vrouwen van de illegale krotwijk Crossroads een krachtig protest hebben laten horen bij de arrestaties. Hoe vrouwen van het ANC door de door het apartheidregime gecreëerde strijd tussen zwart en blank tot gewapende

strijd over gaan.

Na de video spraken twee vrouwen van de Swapo. Zij zijn gevlucht uit Namibië in '74 en werken in de vluchtelingenkampen in Zambia. Daar hebben zelfhulpprojecten voor vrouwen opgezet waar men weeft, kleding maakt en ganzen en kippen houdt voor eigen consumptie. Alfabetiseringsprojecten worden opgezet om vrouwen op te leiden. Opvoeding is een van de voornaamste speerpunten van de activiteiten. (kennis is macht, toch?)

Ze hebben veel steun, zowel moreel als financieel, nodig. Materialen, kookspullen en medicijnen voor de klinieken.

Over de huidige ontwikkelingen (na de onafhankelijkheidsresolutie 435, die 1 april in werking ging) hebben de vrouwen tegen-informatie gegeven. Zuid Afrika probeert met alle middelen om de SWAPO zwart (!) te maken en hen de schuld te geven van de huidige problemen in Namibië. Z.A. ontkent dat de SWAPO recht zou hebben om aan de verkiezingen mee te doen omdat ze niet in het land zou zijn geweest al deze jaren. Ze hadden inderdaad geen bases in Namibië, maar dat kun

je van guerillastrijders ook niet verwachten. Op allerlei manieren saboteert Zuid Afrika het onafhankelijkheidsproces.

In de militaire tak van de SWAPO (naast een diplomatieke en politieke) zitten veel vrouwen. Zij vechten net zo hard mee. Een probleem voor hen schijnt op het moment een tekort aan maandverband te zijn.

De boodschap van de SWAPO-vrouwen was duidelijk: Steun de SWAPO, en 'counteract' de Zuid Afrikaanse propaganda! En blokkeer Shell!! Na een mij wat onduidelijk act vertelde een leidster van ANC een indrukwekkend verhaal over haar leven haar strijd, haar jeugd onder apartheid en haar bewondering voor hoe in Holland de strijd opgepakt wordt. "It is painfull, but also gratefull to be a refugee in Holland (...)" to see not only how much people here they hate the system in South Africa but also how much they can DO

UIT DE N.N.

VERKLARING

Maandag 17 april 1989

Op het moment dat SWAPO-guerilleros afgeslacht worden door Zuid-Afrika's terreurbataljon Koevoet, op afstand gesteund door de VN en daarmee door de Nederlandse staat (slechts 30 marechaussees maar van grote politieke betekenis);

Op het moment dat van der Broek openlijk zegt (wat in de praktijk van de Nederlandse en Europese buitenlandse politiek allang een feit is) dat de Nederlandse staat in navolging van Thatcher een dialoog wil met de blanke racisten in Pretoria en de sancties moeten worden teruggedraaid;

Op dat moment verzamelt een groot deel van de radicale beweging van Nederland haar krachten voor een imago-blokkade tegen één van de ekonomiese pijlers van het apartheidssysteem: de Koninklijke Shell.

KOMMUNIQUEE

Vannacht hebben wij bij het Thermo Shell Centrum aan de Vreelandseweg te Hilversum een brandaanslag uitgevoerd, met gebruikmaking van 2 jerrycans benzine en ontstekingen.

De radicale solidariteitskampanje met de strijd in Zuid-Afrika is zeker niet tot stilstand gekomen. In Nederland is die kampanje ononderbroken voortgezet en ook in andere West-Europese landen (BRD, Denemarken) nemen de akties eerder toe dan af.

Ondanks dat kunnen we wat betreft Nederland stellen dat die kampanje hapert en in een crisis lijkt te geraken.

Op dit moment is vrijwel alle aandacht van de radicale beweging gericht op de Shell-blokkade georganiseerd door het komitee Shell uit Zuid-Afrika (SUZA).

Een soort doelgerichtheid, die niet uit het niets komt maar het gevaar loopt zich tegen zichzelf te keren.

De oproep om een actie tegen Shell te voeren, wordt door ons in zijn algemeenheid gesteund. Wij vinden echter dat deze blokkade-actie zich in verre gaande mate heeft gekonformeerd aan de sociaal-demokratiese politiek van de komitees en in die zin inhoudelijk in een sterk defensieve positie is beland.

Wij willen met deze aanslag en

dit kommuniquee een bijdrage leveren aan de discussie over strategie en perspectief van radicale, revolutinaire anti-apartheidsstrijd, als een onderdeel van de strijd op alle terreinen van het leven.

Allereerst willen we duidelijk stellen, dat het ons er niet om gaat dat een blokkade niet goed zou zijn. Of dat aktievoeren niet óók spektakel zou mogen zijn. Binnen zekere krachtsverhoudingen kan een blokkade een effectief laagdrempelig aktiemiddel zijn. Onze kritiek richt zich dan ook niet op de middelenkeuze; een blokkade is niet beter of slechter dan een brandbom. Dat tegenover elkaar zetten is een schijntegenstelling. Waar het ons om gaat is dat akties/kampanjes, in dit geval gericht op de strijd tegen apartheid, tot inzet zouden moeten hebben dat onze sterkte, ook op langere termijn, wordt vergroot en uitgebouwd.

"Het politieke klimaat een klein beetje veranderen" zoals het SUZA haar doelstelling uitdrukt, houdt volgens ons méér in dan een takties concept te ontwikkelen, dat niet veel langer dan drie dagen duurt.

Effektiviteit draait niet slechts om imago-beschadiging. Wat apartheid is moge bekend worden verondersteld. Bekend is ook dat de Nederlandse staat er een strategie's belang bij heeft dit in stand te houden, danwel ietwat aan te passen. En dat diezelfde staat de politieke en economische voorwaarden schept voor multinationals als Shell om te kunnen opereren.

Shell's kollaboratie met het apartheidregime is allang bekend, qua imago valt er weinig meer te beschadigen. Een grootse actie tegen Shell nu, zou een uitdrukking moeten zijn van de verzamelde ervaringen van jarenlange militante anti-apartheidsstrijd.

Het zou moeten voortborduren op een geschiedenis waarbij de ontwikkeling van de politieke inhoud centraal staat en het doel is steeds meer zicht te krijgen op het perspectief.

Natuurlijk is het uitgekozen doel van de blokkade niet zonder geschiedenis.

Shell is de afgelopen jaren speerpunt geweest van vele militante acties en kampanjes. Met als doel het bedrijf, als één van de handlangers van het apartheidsregime, steeds weer als zodanig te 'brand'merken en zoveel mogelijk schade toe te brengen. Daarnaast zijn er aan de hand van deze acties discussies gevoerd over het perspectief van verzet en is geprobeerd meer samenhang en continuïteit te ontwikkelen.

Op deze noodzakelijke ontwikkeling bouwt het SUZA niet voort.

Illustratief daarvoor was het moment tijdens de eerste actie-konferentie in Paradiso, waarop het SUZA nadrukkelijk weigerde om de eis 'René Vrij' in deze actie op te nemen.

De discussie hierover werd neutraliseerd met de opmerking dat de eis 'Mandela vrij' ook niet werd gesteld. Daarmee werd totaal voorbij gegaan aan het feit dat René veroordeeld werd op beschuldiging van deelname aan/ of organisatie van acties die door grote delen van de radikale beweging worden gesteund. Beschuldigd van 'lidmaatschap' van groepen die zich in hun publikaties/kommunikees steeds nadrukkelijk als onderdeel van die beweging hebben geprofileerd.

Anderzijds werd op dezelfde konferentie door het SUZA geen enkele kritiek geleverd op de aan de blokkade deelnemende sociaal-demokratische groeperingen en organisaties. Deze konden, zonder

enige vorm van politieke discussie, hun variant van geweldloosheid dwingend opleggen aan alle aanwezigen, op straffe van hun uittreding uit de blokkade. Een keuze voor geweldloosheid op deze gronden is er niet één die recht doet aan de noodzaak van anti-parlementaire politiek op alle niveaus.

Ze wordt onbediscussieerd op ons bord gegooid.

Te stellen dat een confrontatie met de politie ten alle tijden uit de weg gegaan moet worden, omdat 'rellen ons meer zouden schaden dan Shell' (SUZA), ontkent het politieke karakter van de inzet van de smeris.

Zoals de verhoudingen nu liggen, is de keuze van van Thijn de politie in te zetten, als de blokkade effectief wordt, niet slechts een openbare orde overweging. Het is een poging het blokkade-initiatief binnen de sociaal-demokratische marges te dwingen.

Radikale, revolutionaire politiek en de zogenaamde openbare orde zijn nu eenmaal twee onverenigbare grootheden.

Eén van de doelstellingen van het SUZA is bewustwording en discussie.

Er wordt een beeld geschilderd van Shell als dé totaalvijand, hét grote monster.

Ons is onduidelijk hoe dit moet leiden tot bewustwording. bewustwording waarover dan?

Het belangrijkste gegeven voor een zinvolle discussie over anti-apartheidsstrijd ontbreekt namelijk. Want noch Shell (of welke multinational dan ook) is alléén verantwoordelijk voor de instandhouding van apartheid en onderdrukking.

Apartheid en onderdrukking bestaan nog steeds bij de gratie van de steun van de Westerse staten, en meer nog dan dat: "Apartheid is geen soort beschaving die verschilt van die van het Westen, maar het is de ruwe, ongeslepen kant ervan. Apartheid is geen smet op de Westerse beschaving, maar het hart ervan. Apartheid is de lens waardoor je het geheel kunt zien, een mikro-kosmos, een openbaring van wat de Westerse beschaving in werkelijkheid eigenlijk is". (Cedric Mayson) Anti-apartheidsstrijd zou zich dan ook tegen de politiek van de Nederlandse staat moeten richten.

Het lijkt een bewuste keuze van het SUZA de rol die de West-europese staten spelen niet te willen betrekken bij het inhoudelijke discussieproces rond de blokkade.

Een keuze om de lijn niet door te trekken naar een aanval op de politiek van de Nederlandse staat.

Omdat dan het brede samenwerkingsverband met sociaal-demokratische organisaties en komitees wel eens in duigen zou kunnen vallen.

Hetgeen ten koste zou gaan van de zo nagestreefde massaliteit. Klemzitten, noem je dat!

De verbreding die het SUZA-komitee gezocht heeft, is geen verbreding van anti-parlementaire politiek. Het is een bewuste verschuiving naar rechts, richting sociaal-demokratie, ten koste van de radikale delen van de beweging. Ieder op hun manier presenteren de AABN en het SUZA de blokkade dan ook als een goed antwoord op respectievelijk slangensnijders en/of 'brandstichters'.

Wij twifelen zeer aan het politieke rendement van deze actie, zoveel concessies zonder enig zicht op wat wij er aan over houden.

De coalitie-politiek van het SUZA-komitee ontwikkelt zich niet op basis van eigen kracht maar vanuit de optiek dat wij de sociaal-demokraten harder nodig hebben dan zij ons. Op deze manier wordt verbreding vervlaking.

Binnen de anti-Shell kampanje heeft de blokkade teveel het karakter van een eindpunt. Misschien niet de bedoeling van de organisatoren maar de consequenties van hun keuzes. Wij hebben ons bij de keuze van dit objekt doelbewust niet buiten de lopende kampanje willen stellen. Maar wij willen het hier niet bij laten.

Het kan nooit voldoende zijn om groepen op te roepen: "de blokkade als actie tegen racisme daar, ook op één of andere manier te verbinden met racisme hier". Dit zo door het SUZA geformuleerd als 'indirekt doel' ontkent het wezen van anti-apartheidsstrijd.

Anti-apartheidsstrijd is handelen vanuit het bewustzijn dat de krachten die apartheid in stand houden dezelfde krachten zijn die onze werkelijkheid bepalen.

Een werkelijkheid, die bestaat uit groeiende tegenstellingen; verpaupering, vereenzaming, deportaties van 'ongewenste vluchtelingen', het afschrijven van groepen mensen, seksisme en racisme.

In de ontwikkeling van het politieke proces hier, in onze strijd, moet de scherpte van deze verhoudingen terug te vinden zijn.

Mét spektakel, spektakulair soms, maar bovenal met een lange adem én de inzet om structuren tot stand te brengen, die op basis van inhoudelijke verbondenheid, het succes (of mislukken) van een actie overleven.

Een politieke mobilisatie die dit terzijde, als 'indirekt doel' stelt, is een doodgeboren kindje.

Wij zijn ons ervan bewust dat de praktische ontwikkeling van die kracht de komende jaren meer en meer van ons zal vragen. Zowel op het gebied van het opbouwen van een stevige politieke infrastructuur én organisatiestructuren als bijvoorbeeld op het gebied van de bajesstrijd.

Ons niet te laten isoleren, vervreemden van elkaar, maar te vechten voor kollektiviteit en in dié strijd voor een ander leven méér mens te worden, dat is wat binnen en buiten de muren met elkaar verbindt.

En dat is tegelijkertijd wat de staat koste wat het kost kapot wil maken.

Naarmate revolutionaire politiek een kracht wint, zal de staat de repressie uitbouwen, sporend met de noodzaak van Europese eenwording en harmonisatie. Zo was ook de operatie van 11-4-88 een slag in de lucht, met de bedoeling af te schrikken en te intimideren.

Het zullen belangrijke jaren worden; of we nemen ons zelf serieus en we ontwikkelen ons in de breedte van het gehele maatschappelijke spektrum tot een faktor van betekenis. Tot een kracht die je met recht en reden als tegenmacht kan aanduiden, of we verworden tot een politiek-kultureel randverschijnsel.

We zullen een antwoord moeten formuleren ten opzichte van de voortschrijdende ontwikkeling van vervreemding, internationale uitbuiting en onderdrukking. Dat antwoord moet stap voor stap bevochten worden.

Samen met al diegenen die het aangaat én die het willen, in discussie én praktijk met betrekking tot de anti-patriarchale, anti-racistiese en anti-imperialistische strijd.

Binnen dat proces zullen we onze eigen identiteit, als revolutionaire beweging, verder moeten profileren. Het versterken van de eigen kracht is absolute voorwaarde tot samenwerking én het sluiten van al dan niet tijdelijke bondgenootschappen uit taktiese of strategiese overwegingen.

Groepen als de RARA wordt wel eens voor de voeten geworpen dat ze een politiek zonder perspectief zouden bedrijven omdat dergelijke militante kernen niet toegankelijk en derhalve geïsoleerd bezig zijn.

Zeker kent de organisatie in illegale cellen zijn beperkingen. Op zich kan dat nooit perspectief zijn, omdat die vorm van strijd alléén nooit massaal kan worden.

Waar het echter om gaat, is de samenhang tussen de verschillende strijdende groepen, op alle nivo's.

Daarbinnen kan én moet een militante praktijk bijdragen aan de ontwikkeling van het revolutionaire, politieke proces hier. Door grenzen te stellen, de woede een stem te geven, te laten zien dat verzet mogelijk is.

Als dat de basis is, als de militante praktijk de gezamenlijke discussie voedt en andersom, dan zal er van isolatie ook geen sprake kunnen zijn. Dan kunnen we verder.

Wij zullen ons daar volledig voor inzetten.

STEUN DE REVOLUTIE IN ZUIDELIJK AFRIKA, FORM HET FRONT IN WEST-EUROPA

SOLIDARITEIT MET DE STRIJD VAN DE HONGERSTA(A)K(ST)ERS IN DE BRD

VRIJHEID VOOR HALIL EN MUSTAFA

SOLIDARITEIT MET ALLE STRIJDENDE GEVANGENEN

VLUCHTELINGENBELEID IS EUROPESE APARTHEID, STOP DE DEPORTATIES

REVOLUTIONAIRE
ANTI
RACISTIESE
AKTIE

EMMA: DE RAND VAN DE WERELD

WIE HOTELS ZAAIT, ZAL ONRUST OOGSTEN

inleiding

Op 23 februari j.l. maakte de gemeenteraad van Beverwijk de weg vrij voor hotelbouw op de plaats van EMMA. Als alles tegen zit, betekent dit, dat binnen 4 maanden tijd een ontruiming te verwachten valt. Dit is 't zoveelste staaltje van arrogant overheidsbeleid. Overal moeten kraakpanden plaats maken voor prestige-objekten als hotels, parkeergarages en zakencentra (ruim baan voor de yup). Maar nu is wat ons betreft de maat vol, en dat zullen we ze eens stevig onder de mottige neus wrijven; met manifestaties en veel akties, hier, in de regio en door het hele land:

de voorgeschiedenis

EMMA; de rand van Nederland in Wijk aan Zee zal velen van jullie bekend in de oren klinken vanwege de unieke feesten en manifestaties. Maar er is meer: al 4½ jaar is er hier in de laatste resten duin een plek gekreëerd waar een alternatieve leef- en werkgemeenschap kon opbloeien. EMMA biedt onderdak aan tientallen jongeren, kunstenaars en bands. Het pand is de afgelopen jaren verbouwd van een ruime tot woonruimtes, konsert- en filmzalen, er is een grafies atelier en als nieuwste aanwinst een sauna. Met een groep van zo'n 8 à 10 bewoners proberen we hier zo ons leven op een zinvolle, eigen wijze, vorm te geven.

Het pand werd op 15 november 1984 (axiedag tegen poli.buro) gekraakt. Sindsdien is het pand al meermalen door hotelbouwplannen bedreigd. Twee jaar geleden hebben we ter nauwernood hotelbouw (en dus ontruiming) kunnen voorkomen door bekendmaking van interne stukken van de "Hoogovens" en bezetting van de gemeenteraad.

Uit deze stukken bleek, dat het te bouwen 'hotel' bedoeld was voor (permanente) huisvesting van Hoogoven-arbeidersters.

Uit een onderzoeksrapport over de toekomst van (toeristies) Wijk aan Zee is gebleken, dat voor nieuwe hotels in Wijk aan Zee geen bestaansgrond is.

Officiële erkenning dus voor de EMMA en tegen de natte dromen van het bestuurskoppel burgema W.Velders-Vlasbom en haar wethoudster I.Gerlofsma (beiden PvdA natuurlijk) over een bruisend toeristies Yuppie-

centrum. De gemeente is ditmaal dan ook des te vastbeslotener de hotelbouw doorgang te laten vinden. Tenslotte liepen plannen om het stationsplein van Beverwijk voor 300 miljoen om te toveren in een plaatselijk Hoog-Catherijnen (met veel Yuppie-woon-, kantoor- en winkelcultuur) ook al op een complete mislukking uit bij gebrek aan beleggers.

Om over ons land en onze ruggen d.m.v. projektontwikkeling grof geld te verdienen, heeft zich echter wel een spekulatiekantoor gemeld, te weten: Nierop & Van den Hoeven.

Tussentijdse pogingen van onze kant om met de gemeente tot overleg over legalisatie van de EMMA te komen, liepen op niets dan onwil van de plaatselijke regenten uit.

WIE BEDREIGEN MOMENTEEL EMMA IN HAAR VOORTBESTAAN ?

Zoals je al hebt begrepen is er op dit moment een ver ontwikkeld bouwplan voor een appartementen-gebouw met hotelfunktie. Bij de totstandkoming van deze plannen zijn een aantal partijen c.q. hoofdschuldigen betrokken. Ten eerste is er natuurlijk de gemeente, onder aanvoering van de PvdA. Deze heeft nooit enige bereidheid getoond, serieus met de EMMA (Vereniging R'59) rond de tafel te gaan zitten betreffende legalisatie van de EMMA. Zowel de voormalige PvdA-wethouder Kaebish (pijp uit) als het huidige bestuursduo burgertrut W.Velders-Vlasbom (P.Houtkoperhof 2, Beverwijk, 02510-48996) en wethoudster I.Gerlofsma (burg.Rothêstr.94, Wijk aan Zee, 02517-4643) streven de vernietiging van de EMMA(kultuur) na. Hier worden ze met name door de top-ambtenaar Pepping bijgestaan. Naast deze gemeentelijke lobby zijn natuurlijk de huidige projektontwikkelaars de hoofdschuldigen aan de dreigende ontruiming van EMMA. Bij dezen wordt ook duidelijk, welk een gore spekulatiepraktijk zich hier afspeelt. Er zijn een tweetal bedrijven, te weten Nelis Ultegeest BV en Ingenieursburo Van Nierop & Van den Hoeven, betrokken bij het Beach-Hotel-Projekt. Deze twee zijn sedert 1986 al met de planontwikkeling bezig, waarbij Nelis de bouwkundige planontwikkeling en de uitvoering voor haar rekening neemt

(Nelis, Molenstr.1, Uitgeest, 02513-19000 - Dir.Straatsma 072-330135 en Dir.K.de Bloois 072-333038).

Nelis Uitgeest BV is een middelgrote bouwer (zo'n 220 werknemers) die landelijk opereert. Nelis heeft ook een volle dochter in Groningen (Chef H.Lalkens, 05960-12842). Dit bedrijf beroemt zich erop projektontwikkelaar te zijn en zou als zodanig dan ook aangepakt kunnen worden.

Het ingenieursburo Van Nierop & Van de Hoeven (Nieuwe Binnenweg 180, R'dam, 010-4366636) heeft het organisatoriese gedeelte (als bijv. de aankoop van EMMA in november '88) voor haar rekening genomen.

Dit kantoor heeft zich gespecialiseerd in het ontwikkelen van Yuppie-appartementen hotels, elk met een zelfde organisatieformule en dus gegarandeerde winstmarge. Zo hebben zij momenteel het Carlton-Beach Hotel Scheveningen gerealiseerd, als ook het Beach-Hotel Noordwijk (02507-13302).

Verder is er momenteel in Zandvoort eenzelfde Beach Hotel in aanbouw en zijn er verontwikkelde plannen voor hotels in Katwijk en dus Wijk aan Zee.

Om deze appartementengebouwen te exploiteren richt v.Nierop & v.d. Hoeven steeds een tweetal lege B.V.'s op, te weten Exploitatie Maatschappij Beach Hotel Wijk a. Zee I en II (of EMBH Noordwijk, - Zandvoort etc.). Hiervan maken zij zichzelf natuurlijk directeur. Hiernaast hebben ze de B.V.Holiday Beach Investments (HBI) opgericht. Heel toevallig hebben al deze BV's hetzelfde postadres (N.Binnenweg 180, R'dam, 010-4366636 dus).

Hoe gaat het nu verder? De 2e (lege) BV sluit een lening af, gelijk aan de aankoopssom van de grond en enkele bijkomende kosten; m.b.t. de EMMA dus f516.000,-. Deze lening is afgesloten bij ene J.A.de Jong uit Vlaardingen (A.deJong BV.). Hiervan heeft deze BV het grondgebied van EMMA voor f485.000,- verworven.

Op het moment dat de bouw daadwerkelijk gestart is, komt Holiday Beach Investments in aktie, welke voor de 58 toekomstige appartementen à + f140.000,- (totaal dus zo'n f8.000.000,-) partikuliere Yuppie-investeerders gaat zoeken. Deze mogelijke 58 kopers c.q.eigenaren

worden eveneens (als vennoten) in deze 2e BV ondergebracht.

In de lege BV.I wordt de exploitatie van de hotelfunctie ondergebracht, welke dat vervolgens weer uitbestedt aan een Internationaal Hotel Management. Tot nu toe heeft v.Nierop & v.d.Hoeven hiervoor meestal de Noorse Henriksen-Groups (Parklaan 8, R'dam, dir.Mike Elmar) ingeschakeld. Deze BV.I kan dus zonder enig financiële schade voor v.Nierop & v.d.Hoeven failliet verklaard worden (en onder andere naam heropgericht worden) zonder dat voor hen de inkomstenstroom vermindert.

Het juridiese gedeelte verzorgt het beruchte advocatenkantoor Boekel, v.Empel & Drilling (P.C. Hoofstr.5, A'dam, 020-641311), waarvan de advocaat H.P.C.Reinholdt dit karwei op zich genomen heeft.

Kortom, als het projekt doorgang vindt, betekent dat voor v.Nierop alsook voor Nelis, dat ze zonder noemenswaardige eigen investering een appartementenhotel bouwen en verkrijgen, waar ze bij voorbaat zo'n f8.000.000,- voor inkasseren terwijl er slechts een aanloopinvestering van zo'n f6.500.000,- voor nodig is; tel uit je winst!! Neem hierbij de omzet-verwerving voor Nelis alsook de verdiensten die via BV.I en II naar v.Nierop & v.d.Hoeven vloeien.

Het is, zo beschouwd, niet vreemd meer, dat het hotel zelfs bij de verwachte bezettingsgraad van slechts 20% nog een winstmarge van 10% kan bereiken.

De EMMA wordt dus blijkbaar gesloopt om zo'n 11 Yuppies per dag te huisvesten, waarvan slechts één tiende deel, zo blijkt uit 't Terp-rapport, daar daadwerkelijk als toerist zal verblijven.

Zo blijkt telkens weer, dat autonome kultuur moet wijken voor de arrogantie van de macht en 't winstbejag.

Dat dit dan een ontruiming voor feitelijke leegstand zal betekenen, doet dan in het geheel niet ter zake.

EMMA BLIJFT: NELIS & NIEROP MOETEN

WIJKEN !

Nu het nog kan, is het zaak dat de nieuwbouwplannen getorpedeerd worden, zodat de initiatiefnemers zich terugtrekken.

Om dit te breken moet er veel werk verzet worden.

Zo is er nog de papieren procedure m.b.t. de bouwaanvraag. Deze procedure is echter vooral een formele kwestie, waarbij kleur voordeur, grote van bouwmassa en mogelijke aantasting duingebied etc. de criteria zijn. Vanzelfsprekend zal worden geprobeerd, het hotelbouwplan hier te torpederen, maar de kans op succes is hier niet erg groot.

Daarom is het zaak, dat er veel meer gebeurt.

In de eerste plaats wil EMMA de komende maanden veel van zich laten horen en d.m.v. (massale) activiteiten en acties haar bestaansrecht bewijzen. Alsook de eigen basis (bewonersters, sympathisanten van de kollektieve gebruiksruimte) verstevigen.

In de tweede plaats is het zaak de belanghebbenden bij de nieuwbouw zodanig te schaden (o.a. imago-schade), dat zij zich voortijdig terugtrekken. Om dat te kunnen bereiken is het belangrijk, dat er nog veel meer info over dit plan en de betrokkenen boven tafel en in de publiciteit komt; zodat deze plannen voor een bouwput als de zoveelste stinkende beerput kan worden ontlaft.

Anderzijds zullen er bij de betrokkenen op alle mogelijke manieren actie gevoerd moeten worden, om ze zó daadwerkelijk onder druk te zetten en tot overgave te dwingen.

De eerste aanzetten zijn hiervoor reeds in de regio gegeven.

Zo is o.a. in november het stadskantoor met verf aangepakt (schade f20.000,-) en is op 21 februari jl. de direktiekamer van Nelis bezet. Om deze strijd verder te voeren en te winnen is een brede ondersteuning wáanzinnig belangrijk!

Daarom roepen wij iedereen op om op zijn/haar eigen wijze de EMMA te ondersteunen, en de zwijnen die EMMA willen vernietigen het leven onmogelijk te maken.

Laat daarom wat van je horen of kom in ieder geval bij één van onze manifestaties langs.

12 & 13 MEI: POLITIEKE EN KULTURELE MANIFESTATIE !!!

Valt er in de tussentijd nog wat te beleven?

Jawel, we blijven actief en zo zal er nog het nodige in en rond EMMA gebeuren. Het beste is natuurlijk om gewoon zelf eens langs te komen en de unieke sfeer te proeven...

Een greep uit de activiteiten: er wordt gewerkt aan een beeldentuin, er zijn (openlucht) jamsessies, deze maand komt de sauna definitief klaar, je kunt luieren op een schitterend dakterras, en het gebouw wordt nog steeds verder opgeknapt-

Elke creatieve geest wordt dan ook opgeroepen, om zich (voor enige tijd) naar de EMMA te spoeden om zo zelf deze plek en sfeer verder uit te bouwen, en alles te doen wat in je kop opkomt (de dichtstbijzijnde slijter....).

Behalve de lopende activiteiten staan er ook weer een aantal knalende feesten in het verschiet. Het eerste festival is op 12+13 mei; er wordt dan een waanzinnige politieke en kulturele manifestatie gehouden. EMMA zal twee dagen en twee nachten lang bruisend toneel zijn van

"THE PARTY TO BEAT ALL PARTIES" Vrijdags kun je de hele avond swingen met STRINGS ONLY, BLACK CADILLAC en PIETJE BELL & 7 matrozen.

Zaterdags zullen HALLO VENRAY, THE PLOT, CKN, POSSEIDON en de Deense hard-core bands HAPPY HARRIOT en MISAN TROPIC SHARITY het programma vullen.

Overdag hoef je ook niet stil te zitten, er is een rijk gevarieerd programma van lekker zweten in de sauna tot acties en open podium. Natuurlijk is er zowel voor de politieke's, de kreatievelingen als de zuipschuiten onder het feestvolk volop te doen.

Het is de bedoeling dat het pand tegen-de verdrinking in een nieuw kleurtje krijgt, er komt een levend monopoly, een werkplaats kreatief knutselen (van leren lassen tot 't maken van verbommen), een overzichtstentoonstelling over EMMA, (pol.)video's, kampvuren, zee, strand, en discussie over wat te doen bij evt. ontruiming en hoe die mogelijk nog kan worden voorkomen.

Om dit weekend tot een succes te maken is veel meer nodig dan enkel feesten. Juist dit weekeinde is 't zaak, dat EMMA zich politiek waarmaakt, zowel naar binnen toe, d.m.v. info en verbreding naar landelijke anti-yuppie/city kraakstrijd, als naar buiten toe.

Naar binnen toe betekent dit, dat

er veel aan informatie-uitwisseling, het leggen van kontakten en het voeren van discussies zal worden gedaan.

Naar buiten toe betekent dit, dat er (gezamenlijk) acties zullen worden gevoerd. Het is de bedoeling, dat in dit weekend zoveel mogelijk alle betrokkenen op verschillende manieren zullen worden aangepakt. Je hoort nóg meer van ons!

Tot 12 & 13 mei !!

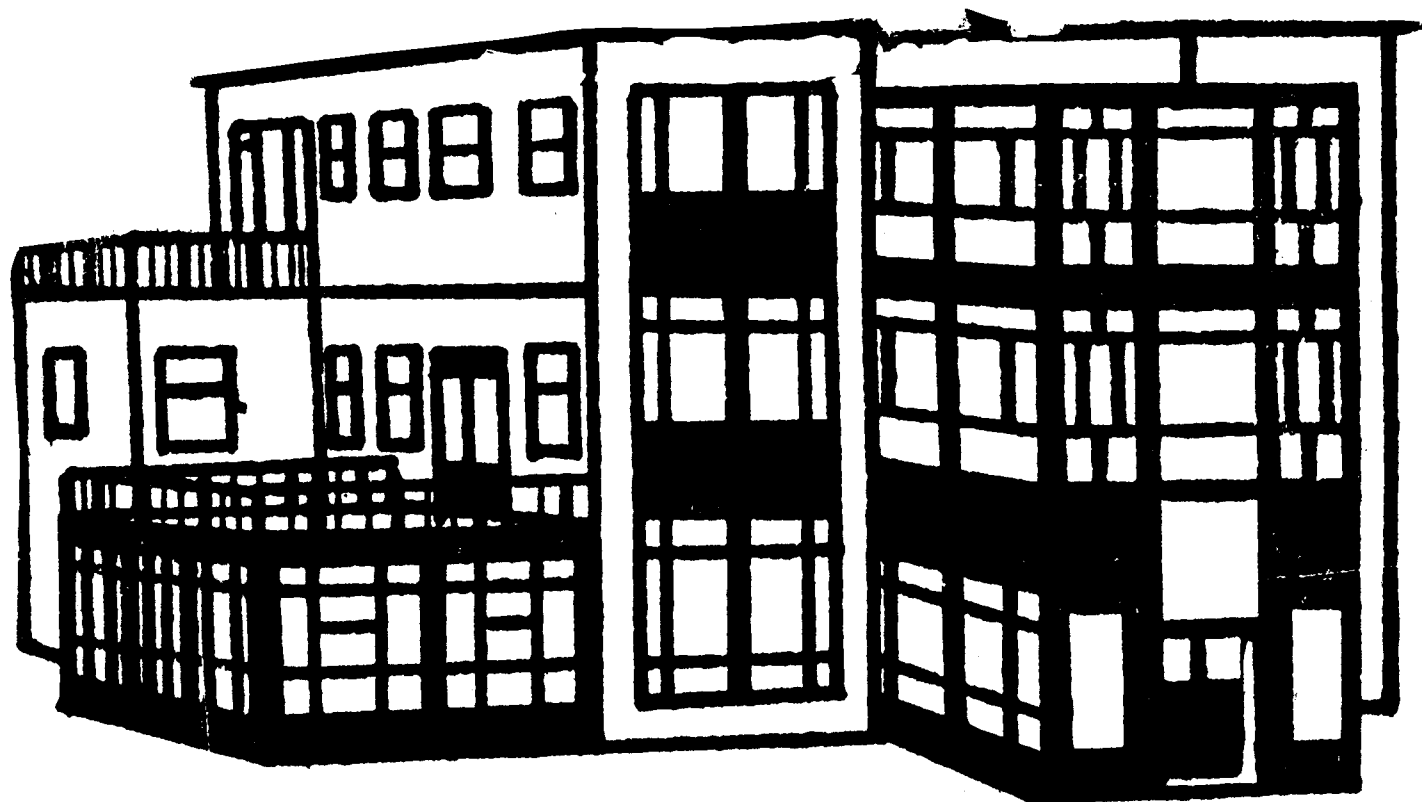
EMMA LEEFT, EMMA ZAL BLIJVEN!!

GEEN YUPPIE HOTELBOUW IN WIJK

AAN ZEE OF WAAR DAN OOK !!

WIE HOTELS ZAAIT ZAL ONRUST OOGSTEN!

E M M A

DE ZAAK GUIDO BORIO

De volgende twee bijdragen zijn de eerste in een serie ter inleiding van een campagne voor de vrijlating van deze kameraad uit het gewapend verzet in Italië.

De zaak van Guido Borio is niet alleen bijzonder schrijnend en inhumaan, maar bovendien een mijlpaal in de rechtspraak in Italië. En Italië is niet ver meer van ons vandaan...

EEN SCHIJNPROCES MET EEN

AFSCHUWLIJK VONNIS

-het begon met de beschuldiging van gewapende bendevorming en eindigde met de veroordeling voor morele medeplichtigheid aan doodslag-

De gerechtelijke vervolging van Guido borio - zowel politiek als persoonlijk - begon op 23 maart van het jaar 1981.

Ze kwamen hem op z'n werkplaats halen en arresteerden hem op grond van vage vermoedens van "het organiseren van een gewapende bende", die de illegale vleugel van Autonomia Operaia in de provincie Piemonte zou hebben moeten zijn. De hypothese van de gewapende vleugel probeerde men hard te maken door verbanden te leggen met een aantal illegale politieke praktijken, waarvan die met de grootste materiële schade plaats vonden tussen 1977 en 1981. Het ging om verzetsacties tegen dingen die op dat moment speelden, meestal nauw verbonden met grote arbeidsconflicten of met sociale strijd (bijv. cao's bij FIAT, mobilisatie tegen zwartwerken, kraken, werklozenstrijd of anti-repressie.)

Vanaf het begin af aan heeft Guido een evenwicht gezocht tussen het niet verloochenen van zijn politieke identiteit en het stellig ontkennen van de in die samenhang hem ten laste gelegde feiten; een opstelling in zijn verdediging, die terdege rekening hield met het toen heersende klimaat van verhoogde repressie door middel van noodwetgeving. Het was een periode, waarin een verklaring van onschuld in de ogen van een bepaald soort rechters beschouwd werd als de meest kwalijke houding en derhalve bijna vanzelfsprekend een zware veroordeling tot gevolg had. In die tijd werd ook heel doelbewust het uitgangspunt van "de onschuld van de verdachte tot het tegendeel is bewezen" verlaten en ter verdediging van de democratische rechtstaat vervangen door "de aanname van schuld bij de verdachte". Dit betekende, dat onder het mom van "vermeende medeplichtigheid" de poort van de gevangenis al op een keer werd gezet, en dat een onderdanige knieval voor de toga van justitie de straf tot de helft

kon doen verminderen.

Eind januari 1982 formuleerde rechter Laudi z'n aanklacht; hierin maakte hij een onderscheid tussen de zwaarte van het vergrijp en de politieke lading; hij baseerde zich enkel en alleen op tegenstrijdige verklaringen van spijtoptanten en probeerde met de introductie van "morele medeplichtigheid aan doodslag" een verbinding te leggen met de doodslag van een geüniformeerde bewaker van de FIAT-fabrieken in Settimo (Turijn) in 1981, die konkreet werd gepleegd door de twee spijtoptanten. Daarbij ging het om 'n zogeheten "knie-schot-actie", waarvan de concrete daders beweerden, dat die als een soort "toelatingsbewijs" diende om bij de Prima Linea te worden opgenomen. Op die manier zou bij iemand namelijk 'n definitieve breuk ontstaan met na-

genoeg alle vrienden en kennissen.

In april '85 begon het proces tegen de Nuclei Comunisti Territoriali als groep. Guido Borio eiste uitstel, omdat hij tegelijkertijd in een andere zaak terecht stond. Die werd in Padua gevoerd tegen de beweging van Autonomia Operaia. Daarin werd hij overigens vrijgesproken.

Maar hier in Turijn werd hem uitstel geweigerd.. Het Hof splitste de zaak van Guido, zodat het een aparte rechtszaak werd. Justitie bleef hem echter vervolgen, want aanspraak maken op iemands oereigene recht, dat je je verdediging in beide processen zelf moet kunnen uitoefenen, werd onmiddellijk geïnterpreteerd als procesvertragend gedrag met als doel de termijnen van gevangenhouding te laten verlopen. De voorlopige hechtenis van Guido werd hierop weder-

rechtelijk verleng en Guido bleef in de bajes.

HET PROCES IN ERRSTE AANLEG: 30 JAAR WEGENS MORELE MEDEPLICHTIGHEID

In maart '86 begint het afzonderlijke proces tegen Guido Borio. Opnieuw wordt de forse overschrijding van de termijnen van gevangenhouding genegeerd. En ook het horen van getuigen à décharge wordt genegeerd. Er wordt zelfs afgezien van een direkte konfrontatie met de spijtoptanten die hem belasten: de rechterlijke uitspraak is uiteindelijk heel voorspelbaar. Borio wordt schuldig bevonden, ondanks dat hij altijd heeft blijven verklaren, in het geheel niet betrokken te zijn geweest bij de hem ten laste gelegde feiten en bij de aktie van de Nuclei Communisti Territoriali; hij verdedigde daarentegen zijn politieke militante bij de Autonomia Operaia, waarbij soortgelijke verklaringen bij de spijtoptanten tot hun gratie had geleid; hij ging uit van het tegenovergestelde en was in het geheel niet betrokken bij de beslissing voor het geven van een knieschot, hoogstens indirekt; en je kan je makkelijk voorstellen, onder welke "geestelijke leiding" de afschuwelijk misleide mensen Bettini en Mihalic zich "herinnerden" hoe Guido met hen een ontmoeting had in een café om de bekennersbrief op te stellen... voor een aanslag, waar hij het niet mee eens was, zoals werd toegegeven door hen zelf nota bene! Overbodig om te zeggen, dat Guido op die bewuste morgen, op dat bewuste uur inderdaad op z'n werk was.

Maar voor de rechtbank waren deze overduidelijke tegenstrijdigheden waarop het hele kaartenhuis van de aanklacht gekonstrueerd was, minder belangrijk, want het oordeel stond tóch al vast; en die was bijzonder zwaar: rechter Pettinati volgde de openbare aanklager Gianfrotta volledig in zijn eis, zonder de oorspronkelijke verzachtende omstandigheden ook maar in overweging te nemen.

Voor Guido Borio 20 jaar kerker, terwijl voor de feitelijke daders van de moordaanslag, die ze zelf ook hadden bekend, de vrijheid wordt uitgesproken als resultaat van de wet op spijtoptanten.

DE ROL EN VERANTWOORDELIJKHEID VAN DE OVERHEID; NAUW VERBONDEN MET DE P.C.I.

Vanuit politiek oogpunt is het nodig nuanceringen aan te brengen in de "kontinuiteit" tussen de onderzoeksfase en het proces in eerste aanleg; beide fasen staan onder sterke invloed van de samenstelling van de regering in Turijn. En die is weer nauw verbonden met of geheel gedomineerd door de P.C.I. Deze partij weet maar al te goed hoe de theorie en de praktijk van het hanteren van wetgeving is, hoe daaruit een instrument kan worden gemaakt voor onderdrukking en po-

litieke strijd, om de FIAT-stad volledig te zuiveren van elke soort beweging of overleg, dat op een of andere manier tot verzet zou kunnen komen tegen de ontwikkelingen van de herstructurering en tegen de sociale vrede op dat gebied.

HOGER BEROEP: HET BOUWSEL VAN DE AANKLACHTEN STORT INELKAAR, MAAR HET VONNIS KAN NIET OP RECHTVAARDIGHEID REKENEN.

In maart '87, na 6 jaar voorlopige hechtenis, heeft het Hof van Turijn opnieuw de overschreden termijnen van gevangenhouding verlengd; hierbij werd gebruik gemaakt van de wet Mancino-Violante en drukte de gevangenhouding onder het voorwendsel van een "verhoogde sociale bedreiging" door. En zo begon op 30 juni '87 het hoger beroep. In de voorafgaande weken kwam een brede mobilisatie, zowel landelijk als regionaal, op gang tegen de voorlopige hechtenis, tegen meningsmisdrijven en tegen de morele medeplichtigheid. Er werden duizenden handtekeningen verzameld en talrijke kopstukken uit de politiek, vakbond, wetenschap en journalistiek namen openlijk stelling vóór Guido. Het vonnis van rechter Barbaro leek op een gedeeltelijke overwinning: de konstruktie van de aanklacht storte in elkaar en Guido werd vrijgesproken van morele medeplichtigheid aan doodslag. Wél bleef de absurde veroordeling tot 15 jaar (waarvan 2 voorwaardelijk) - de maximale straf die de staat kon geven aan een kameraad die "zich al te zeer had ingezet" in de afgelopen periode van sociale strijd.

PROCUREUR GENERAAL BERNARDI VRAAGT CASSATIE: NIEUW HOGER BEROEP

Ondanks dat heel duidelijk de hoofdelementen van zijn aanklacht onderuit zijn gehaald geeft procureur-generaal Bernardi niet op en vraagt cassatie.

Deze figuur, Bernardi, bleef bij het proces in tweede aanleg een getsoleerd maar strijdvast tegenwoordiger van de boven beschreven koers van de regering, verbonden met de P.C.I. en vurig voorstander van de noodtoestand. Hij heeft zich gedurende de verhandelingen in de rechtzaal weten te onderscheiden door een grofheid en persoonlijke haat, waarmee hij de politieke overtuiging en de persoonlijke houding van Guido heeft aangevallen. Het top punt was wel het citaat, dat hij aan de spijtoptanten ontleende en waarmee hij veelbetekend zijn pleidooi afsloot: "Dertig jaar is eigenlijk nog te weinig voor zo iemand als Borio". In zijn pleitnota wordt bij hoog en laag staande gehouden, wat het Hof in Rome een paar weken later in het proces van de 7e april definitief uit de wereld helpt, namelijk de vergelijking Autonomia = Gewapende Bende = Brigate Rosse. En deze "onherleidbare vergelijking" wordt in volle omvang van toepassing

verklaard op Guido, als onderdeel van de beruchte gewapende groep, genaamd de organisatie van Autonomia Operaia. De cassatie voegt een nieuw hoofdstuk toe aan deze absurde geschiedenis, die onder het voorteken van juridische abnormaliteiten staat; want ze besluit, dat "bij gebrek aan bewijs" het proces moet worden heropend, maar wel uitsluitend voor zo ver het het vonnis van vrijspraak voor morele medeplichtigheid betreft. De veroordeling tot 15 jaar wegens gewapende bendevoering wordt intussen wél ten uitvoer gelegd. Op 13 februari '89 wordt Guido opnieuw in voorarrest genomen en op 9 maart wordt opnieuw het proces gevoerd over morele medeplichtigheid.

EEN SCHANDELIJK OORDEEL

26 jaar bajes voor "morele medeplichtigheid" aan doodslag: zo luidt het schadelijke oordeel, waarmee op donderdag 9 maart het schijnproces met een tegenoverstelling van getuigen werd afgesloten.

Dat alles al vantevoren was beklonken en dat niets de opzet van de verdediging van Guido en z'n advocaat zou hebben kunnen helpen, was duidelijk na de eerste paar woorden van de rechter. Vooral toen hij uitsluitend de hoofdpunten uit de aanklacht liet voorlezen en geen rekening wenste te houden met de motieven van de vrijspraak. Hij schilderde Guido af als een "gevaarlijke terrorist" en verlangde een gedetailleerd overzicht van een tachtigtal specifieke misdrijven, waarvoor Guido al eerder terecht had gestaan en waarvoor hij tot 13 jaar was veroordeeld.

Aan de andere kant was het Hof van Cassatie bij de formulering van het vonnis, dat de vrijspraak van het 1e hoger beroep vernietigde, veel verder gegaan dan haar institutioneel vastgelegde taken toestond, door het intervenerde ten behoeve van de vastgestelde feiten en al een voorzetsel voor het latere oordeel gaf. Wanneer Guido aan het woord kwam, werd hij bij iedere zin onderbroken, "om de tegenstrijdigheden zichtbaar te maken tussen de verklaringen van de spijtoptanten" en ook het enige hembelastende bewijs "dat hij er niet bij was betrokken" en hij zou slechts hoeven te bevestigen "schuldig te zijn".

Procureur-generaal Bernardi, die zich bij het verloop van vroegere betogen opvallend kenbaar had gemaakt, ging op dezelfde lijn voort en liep hierbij de rechters en de president Iannibelli volledig onder de voet. Hij stak een vreselijke tirade af tegen de proces-suele lijdzaamheid, "zelfmoordend" genoemd, van de aangeklaagde, die "geen enkele feitelijke misdaad toegeeft"; en dat is wel wat anders dan met kennis van zaken alleen aan het proces te beginnen. In zijn pleidooi maakte Bernardi van de persoon Guido een soort

leidend figuur van de groep, iemand die de opdrachten gaf voor alle akties, die door de NCT in Turijn werden uitgevoerd. In die samenhang zou ook de aanslag op Frantek zijn toestemming hebben gehad.

In werkelijkheid klopt dat alles niet en ontbreekt bovendien elk bewijs. Juist deze zaak werd helemaal alleen uitgevoerd door het groepje van Settino, als vertrouwensbewijs om de Prima Linea te kunnen toetreden, zonder een spoor van overeenkomst met de praktijken van de Nuclei Communisti Territoriali; hun akties waren gericht tegen het produktieproces en nauw verbonden met de konfrontatie-dynamiek van de massa ten gevolge van classespanningen die er toen bestonden.

Opmerkelijk is de manier waarop het proces werd afgesloten; na het verweer van de advocaat van de verdediging is het rechtscollege er gewoon vandoorgegaan zonder ook maar iets te zeggen, zelfs niet zo'n simpele kreet als "het Hof trekt zich terug" of "de zitting is geschorst". Op ons navragen bevestigde de parketwacht, "dat ze zijn gaan lunchen".

Maar na minder dan een uur kwam het Hof weer bijeen om het absurde vonnis uit te spreken: 28 jaar en zes maanden wegens morele medeplichtigheid aan doodslag. Dit boven op de 5½ jaar voor gewapende bendevoorming!

In minder dan 4 uur tijd werd zodoende een oordeel geveld, voldoende om acht arbeidsintensieve jaren van veroordeling en vrij spraak te niet te doen. Zelfs een verslaggever van La Stampa werd door dit vonnis volledig van z'n stuk gebracht.

Met deze veroordeling is de processuele fase tegen Guido definitief ten einde; wat overblijft is alleen nog maar een rektifikatie van de cassatie, anders zal Guido voor 28½ jaar in een graf verdwijnen. De mobilisatie en een brede solidariteitscampagne - landelijk en internationaal - zou concrete stappen kunnen bewerken om deze machinerie te stoppen. Daarom is het nodig, dat alle structuren van de beweging en alle intellectuelen, die er achter staan, stelling nemen en initiatieven ontplooiën voor de bevrijding van Guido.

Dit vonnis moet het uitgangspunt worden van discussies en politieke strijd tegen zo'n "abnormaliteit", 'n juridies overblijfsel van het fascistiese strafrecht, namelijk het misdrijf van morele medeplichtigheid.

Wij roepen alle vrienden, vriendinnen, kameraden van Guido en de aktieve beweging op, om uitdrukking te geven aan echte solidariteit tegen dit vonnis door brieven en telegrammen te sturen naar Guido Borio, die gevangen zit in de bajes van Valletta.

BRIEF VAN GUIDO

Begin augustus kwamen Castoria, directeur van de gevangenis van Alessandra, Polazzo, kolonel uit Lece, een onderluitenant van de gevangenis--bewakers en een ploeg 25 bewakers aan bij de gevangenis van Cuneo (noord Italië) met een 'speciale' opdracht.

Deze nieuwe direktie was tijdelijk gestuurd door het ministerie van justitie, zonder dat het duidelijk is met welke taken en bevoegdheid; ze kwamen voor de periode van de zomer.

De sfeer in de gevangenis werd onmiddellijk slechter, hetzij door de voortdurende provokaties en inti-

midaties van de kant van de bewakers - duidelijk was dat ze daartoe de opdracht hadden gekregen -, hetzij door de zware beperkingen die door de direktie werden ingevoerd. De beperkingen en nieuwe maatregelen waren volkomen onlogies en soms geheel illegaal. De gevangenen werden bijvoorbeeld gedwongen om zich voor en na bezoek uit te kleden en werden dwangmatig gevisiteerd. Op 9 augustus werden tientallen gevangenen gedwongen een binnenplaats schoon te maken buiten hun afdeling, zonder daarvoor betaald te worden en tegen hun wil in. In een aantal kleine cellen, die voor slechts één gevangene bedoeld zijn, werden stapelbedden geplaatst

ook al was er gezien de ruimte en de hygiëne geen plaats voor meerdere gevangenen, terwijl andere cellen leeg bleven.

Het samenkomen van gevangenen werd verminderd, zowel voor werkende als voor niet-werkende gevangenen. Het douchen werd gehalveerd van 6 naar 3 keer per week.

Zes dagen, tussen 16 en 21 augustus, protesteerden alle gevangenen tegen de verslechterde situatie in de gevangenis, door het werk neer te leggen en door de gevangenismaaltijden te weigeren. Op dit protest antwoordde men met nog meer provokaties, het in elkaar slaan van apart genomen gevangenen, fouilleren enz.

Een speciale ploeg was voortdurend aanwezig op de afdelingen, het was niet meer mogelijk spullen of eten te kopen in de gevangenis en pakjes van de familie werden niet meer afgegeven, zodat iedereen gedwongen werd in hongerstaking te gaan.

Door alle gevangenen wordt er om inmenging gevraagd van een rechter die toezicht houdt. Hem werden brieven gestuurd, waarin de toestand werd uitgelegd en waarin aangifte werd gedaan van de vele illegale handelingen van de direktie. Hierdoor lukte het 3 gevangenen, van wie ik er één was, en die daarna vanzelfsprekend werden overgeplaatst, een gesprek te voeren met de kolonel, de direktie en de onderluitenant. Maar op bijna alle aanvragen kwam een negatief antwoord.

Op 19 augustus worden Umberto Lucifura, Anemali Mawsur, Roberto Raso en Mauro Salmorin tijdens het luchten door 40 bewakers weggehaald en overgeplaatst naar de afdeling van 'maximale veiligheid' met als reden, dat het ministerie ze plotseling classificeerde als gevaarlijke gevangenen. Toevallig zijn alle 4 politieke gevangenen. De daarop volgende dagen werden vele andere gevangenen (ca. 20% van alle gevangenen) overgeplaatst naar andere gevangenis. Velen werden op het moment van vertrek inelkaar geslagen.

Op 22 augustus werd Beppe overgebracht naar Novara en op 23 augustus Martino Gerardo naar Treviso. Om 1 uur 's nachts werd ik uit de kamer waar ik sliep gehaald; aanwezig waren de kolonel, gekleed in een blauw joggingpak, de onderluitenant in burger, een brigadier en 7 of 8 bewakers. Ze brachten me naar een magazijn, waar ik me moest uitkleden en gedwongen werd me een uur lang op te drukken, nog steeds naakt, terwijl ze om me heen stonden en de kolonel me een paar keer trapte en sloeg. De hele tijd door stond hij tegen mij te schreeuwen, terwijl de andere me beledigden; hij wilde weten, wie de staking had georganiseerd; want er waren parlementariërs op werkbezoek naar de gevangenis gekomen - op de 22e augustus was namelijk Flandrotti van de PSI (socialisten) gekomen en vele gevangenen hadden hem de reden van het protest verklaard en de situa-

tie beschreven waarin ze gedwongen waren te leven -. Ook wilde de kolonel weten, wie de brieven had geschreven aan de journalisten. Hij herhaalde vele malen, dat hij 't me betaald zou zetten en dat ik slechte tijden tegemoet zou gaan. Na het opdrukken, terwijl ze mijn kleren doorzochten, pakte een bewaker een klein mesje, een soort zakmesje van ca. 5 cm. lengte, uit z'n zak en gooide dat tussen mijn benen. "Ah, jij hebt een mes, hè? Wat was je van plan ermee te gaan doen?", riep hij. Op dat moment zei ik dat t mes niet van mij was, maar dat was een provokatie. En voordat ik uitgesproken was, begon hij op me in te slaan, totdat ik erbij neerviel. Do kolonel was hierover blijkbaar nog niet tevreden en eiste, dat ik een portret van Mussolini zou kussen, dat een magazijnbediende van de muur had afgehaald en tegen een kast zette. Ik weigerde dat te doen en de kolonel bleef maar doorzetten, duwde mijn hoofd tegen het portret, zodat 't glas brak en ik mijn hoofd verwondde. Nog meer geschreeuw en gevloek: "Ik zal je leren nog een keer te staken". Daarna werd ik naar m'n cel teruggebracht en op de 25e om half zeven of zeven uur 's morgens door de carabinieri overgebracht naar de strafgevangenis van Lecce (Zuid Italië).

Daar werd me gevraagd een verklaring te ondertekenen, waarin werd uitgelegd, hoe ik aan die verwondingen was gekomen, nl. dat ik ze mezelf zou hebben toegebracht. Dit was me ook al in Cuneo gevraagd bij een medies onderzoek, waarbij de bewakers en de brigadier van die avond te voren aanwezig waren. Beide keren weigerde ik te ondertekenen, waardoor ik alle 20 dagen van mijn verblijf in Lecce in de isolatiecel zat. Omdat ik me erg slecht voelde met een opgezwollen knie, waardoor ik niet kon lopen, en met donkerrood gekleurde urine, probeerde ik 'n bezoek bij de dokter te regelen. Na lang aandringen kreeg ik een bloed en urine-analyse. Het onderzoek maakte duidelijk, dat ik inwendige kneuzingen had opgelopen. Enkele dagen later werd de analyse herhaald, waarbij bleek, dat m'n fysieke toestand zich verbeterd had.

Dinsdag, 10 september moest ik bij de direktie komen, waar kolonel Polazzo weer tegenover me stond; hij was dus blijkbaar teruggekomen naar Lecce. Opnieuw bedreigde hij me onder het voorwendsel, dat ik hem niet zou hebben gegroet. Op nieuw schreeuwde hij tegen me en vroeg, wanneer ik nu eindelijk zou gaan praten; hij zou me wel in de gaten houden enz. Daags voor het vertrek naar Padua, waar het proces zou plaats vinden, moest ik weer bij hem komen om dezelfde vragen, dezelfde toon aan te horen. En voordat hij me liet vertrekken, herinnerde hij mij eraan, dat ik na het proces weer zou terugkeren naar Lecce.

Guido Borio

DE ZWARTE 21

KOMMUNIKEE

AANSLAG OP DE BEURS IN FRANKFURT, 12. 04. 8

D.M.V. REVOLUTIONAIR INITIATIEF EN AKTIE DE VERNIETIGENDE LOGIKA VAN DE IMPERIALISTIESE MACHT BREKEN!!

TOT EEN MATERIELE DOORBRAAK VAN DE EIGEN DOELEN EN IDENTITEIT KOMEN!!

We vallen aan. De beurs in Frankfurt, grootste effektenbeurs in de BRD, instrument van de imperialistische financiële politiek, in het centrum van het westeuropese en duitse kapitaal, tegen het universum van poen en macht, hier en wereldwijd.

We hebben vandaag de beurs bestormd en gedurende onze aktie bezet, de komputers en kommunikatieverbindingen vernield waarmee het internationale kapitaal de uitbuiting en hongerdood verrekent en organiseert, en brand gesticht.

We interveniëren nu - vanuit de ervaring van de overwinningen en nederlagen, de niet gevoerde strijd, het afwachten, de materiële en politieke grenzen van onze initiatieven tot nu toe - vanuit het perspectief en de verbondenheid in het gemeenschappelijke doel: de imperialistische macht te breken, bevrijding en het kommunisme te bevechten - uit solidariteit en strijdbare liefde met onze gevangenen kameradinnen en kameraden uit de RAF en het verzet in hongerstaking - in de situatie van eskalatie - nu: strijdende kollektieven binnen en buiten! De samenvoeging van de gevangenen revolutionairen uit RAF en verzet en ons als revolutionaire beweging door te zetten!!

De aktie konkretiseert onze beslissing om de politieke en economische voorbereidingen aan te vallen die van de BRD de leidende macht binnen het westeuropese statenblok moeten maken, om de opkomst van westeuropa als wereldwijd agerend imperialistisch centrum te stoppen en de bevrijdingsbeweging in de metropolen te ontwikkelen.

ONZE MACHT TEGEN HUN MACHT!!

De kapitalistische logika is die van het te gelde maken, van het tot objekt maken, schematisch en koel berekend. De kapitalistische werkelijkheid is de vernietiging en het ondergeschikt maken van al het leven onder het primaat van de winst. Het kapitalistische systeem is de alomvattende, alles doordringende en opslokkende onderwerping van het subjekt door de macht: technologies, rationeel en economies.

Daartegen voor ons de horizon open te breken, een bres te slaan, waarin een bevrijdt leven in de hele diepte voelbaar is, is de strijd van de laatste jaren nauwelijks gelukt. We hebben niet de kracht kunnen ontplooien om de dynamiek van de kapitalistische ontwikkeling, de herstructurering en modernisering te breken. Velen hebben opgegeven, velen beginnen helemaal opnieuw. Er is vrijwel geen enkele groep, geen enkele samenhang, waaraan dit zonder sporen achter te laten voorbij is gegaan. De ontwrichting en de omringeling van het verzet door selektieve smeris-terreure, arrestaties en massale vervolgingen heeft overal toegeslagen daar waar in de strijd de eenheid ontbrak.

Dat is ook onze ervaring, daaruit komen we voort: waar de praktijk sterk was ontbrak de analyse en de tastbare voorstelling van een

langdurige strijd; waar er sprake was van een analyse ontbrak de praktijk; waar er van beide iets was ontbrak het subjektieve moment: de eigen ommekeer.

DE GEORGANISEERDE REVOLUTIONAIRE TEGENMACHT BEGINT BIJ ONSZELF: ZE IS ONZE STRUKTUUR, ONZE VERHOUDINGEN, ONZE PRAKTIJK!!

Het is de strijd om de revolutionaire identiteit. Het is de strijd, waarin de verovering van de eigen subjektiviteit onafscheidelijk met de politieke en praktische overwinning op de imperialistische macht verbonden is - in deze verhouding zijn wortels heeft!

De ervaring van menselijke produktiviteit en creativiteit komt pas tot leven in de onverzoenlijke breuk met de huidige onderwerping door het kapitalistische kommando, dat elke vezel, elk gevoel, elke gedachte - juist de funktionele mens - nodig heeft voor de maximilisatie van de uitbuitingsvoorwaarden.

Met het doel om de objektieve en subjektieve noodzaak bijeen te brengen, voor iedereen in het hele revolutionaire proces, wordt eenheid pas een strijdbegrip.

DE OPKOMST VAN HET WESTEUROPESE IMPERIALISME HINDEREN EN TEN VAL BRENGEN!!

De imperialistische integratie van westeuropa verloopt stormachtig en neemt dagelijks meer vorm aan. Van Korfu tot Alentego, van Skagerrak tot Sicilië, gekoncentreerd in de oude centra van de kapitalistische produktie, verloopt de modernisering op volle toeren. Dit alles heeft één doel: van westeuropa het leidende imperialistische centrum in de wereld te maken, dat de VS achter zich laat en in staat is zijn belangen wereldwijd te doen gelden.

Dat is de ontwikkeling vanaf de oprichting van de EEG tot de "politieke unie" van de EPS (Europese Politieke Samenwerking) die de buitenlandpolitiek koördineert en bepaalt en de "europese veiligheidspolitiek" zodat de imperialistische belangen van westeuropa ook met wapengekletter geëffektueerd worden - tot het "europese rechtsgebied", de eenwording van de smeris, justitie en de inlichtingendiensten in het "EG-opsporingsgebied" tegen ons, revolutionair links. Al geruime tijd.

De "voltooiing van de interne europese markt" 1992 is niet het begin van een nieuwe ontwikkeling. Er is geen regio, geen land, geen volk ter wereld dat de penetratie van deze imperialistische moloch niet al lang te voelen heeft gekregen.

DE CENTRA VAN DE IMPERIALISTIESE HERSTRUKTURERING EN FORMERING IN STUKKEN BREKEN!!

In dit proces hebben afzonderlijke regio's een strategiese betekenis. Frankfurt en het Rhein/Main-gebied is zodoende een centrum van formering en machtsakkumulatie: als mondiaal financieel centrum na New York, Tokio en Londen met een beurs, Bundesbank, binnenkort de europese centrale bank, als belangrijkste steunpilaar van de kommandocentrales van het duitse en westeuropese kapitaal, als grootste civiel en militair luchtverkeersknooppunt, als centrum van de chemiese-, de high-tech- en autoindustrie, als jaarbeursstad.

We hebben de Frankfurter beurs aangevallen, omdat deze in de financiële metropool Frankfurt het centrum van het grote geld is, die hier en wereldwijd de uitbuiting en onderdrukking organiseert en veiligstelt.

Hun precies daar het vuur aan de schenen te leggen, de rust ontnemen en dit instrument lam te leggen, opent de mogelijkheid om bij hun alles van de kaart te vegen.

LIJNEN VOOR REVOLUTIONAIRE INTERVENTIE ONTWIKKELEN!!

HUN MACHT BREKEN - ONZE MACHT OPBOUWEN!!

Dat is mogelijk op ieder punt waar de tegenstelling tussen imperialistische destructie en bevrijding verscherpt. **S t r a t e g i e s** wordt het van kracht in de eenheid van de strijd, van initiatieven en acties, van aanvallen die op elkaar betrokken zijn, die een gemeenschappelijke handelings- en interventielijn volgen.

Daarin heeft het ieder initiatief nodig die dit oppakt, vermenigvuldigt en verder ontwikkelt, die de tegen-omsingeling begint, revolutionaire discussie en offensieven organiseert, het revolutionaire front uit guerilla en verzet vooruit helpt.

**DE POLITIEKE KRISIS VAN DE STAAT VERSCHERPEN!!
DE MOBILISERING OP ALLE GEBIEDEN BEWERKSTELLEN!!**

Het tekent zich nu al af dat de revolutionaire alsook de maatschappelijke mobilisering zich opnieuw ontwikkelt. Ze bestaat uit veel lagen en zal - ook direkt al - uit de strijd en botsingen met de imperialistische staat, de interne polarisering en dialectiek opnieuw opbouwen.

De politieke en praktische mobilisering van de laatste weken heeft haar grens bereikt. Ze moet zich opnieuw in de verhouding tot de staat en zijn "krisis-oplossingen" plaatsen.

"Harde houding" of "kleine groepen" - het doel is identiek, de methode anders!

Aan de ene kant de lijn, om d.m.v. dode gevangenen het gevangenenkollektief en de bewe-

ging te breken - aan de andere kant de reformistische variant van de kontra-revolutie om het doel van de hongerstaking en de mobilisering: de samenvoeging, te ontlopen, de beweging "van haar angel ontdoen". Deze pacifikatie van de maatschappelijke konfrontatie, de politiek van de harmonisering en de dialoog - bij het scheppen van keiharde imperialistische feiten, een politiek, die over lijken gaat - begint vaste voet in de mobilisering te krijgen. Zij - en het einde van de hongerstaking - wordt gebruikt om de regeeringsmacht te veroveren.

We interveniëren nu, zodat deze kalkulatie niet opgaat, de machteloosheid zich niet van ons meester maakt en het de zwijnen niet lukt om de mobilisering nog langer te verlammen en tegen de gevangenen uit te spelen.

Voor ons is duidelijk dat enkel onze actie - überhaupt: e e n militante actie - het roer niet zal omgooien, de steppenbrand zal doen ontvlammen en dus de druk zal ontwikkelen die de regering NU dwingt de gevangenen samen te vegen.

Nu het revolutionaire initiatief te ontwikkelen betekent de stap zetten om de eenheid in de strijd opnieuw te creëren!:

de scheiding opheffen tussen de mobilisering voor het bereiken van de samenvoeging en die voor de formulering en het doorzetten van het project van revolutionair links.

Takties betekent dat, het heersende machtsblok met revolutionair geweld te confronteren en de situatie open te breken - de kalkulatie te niet doen om met schijnoplossingen, psychologische oorlogsvoering, truuks en mediese folter de hongerstaking en de mobilisering te kunnen breken.

Strategies betekent dat, de samenvoeging nu bevechten en de politieke lijnen voor de revolutionaire interventie tegen de opkomst van westeuropa in de aanval te ontwikkelen.

HEB MOED TE STRIJDEN! HEB MOED TE OVERWINNEN!

WE GROETEN DE STRIJDENDEN GEVANGENEN!

12. 04. 89

DE HONGERSTAKING GAAT

De volgende 7 pagina's geven een indruk van de gebeurtenissen rondom de hongerstaking, de afgelopen maand. Er is nogal wat te doen geweest rond de onderhandelingen over de eisen van de hongerstakers/sters, tussen de verschillende deelstaten van de BRD. De Grünen en de SPD stelden een klein kompromis voor, de CDU de harde lijn. Dat de gevangenen niet op zo'n voorstel ingaan mag duidelijk zijn. Christa Eckes en Karl Heinz Dellwo hebben de hongerstaking voorlopig onderbroken. De verklaring van de gevangenen hierover lees je in het eerste stuk.

Ook een kort overzicht van de axes en verklaringen van de afgelopen weken. De verklaring van de aanslag in Frankfurt lees je elders in deze Zwarte.

In de BRD:

- in de vrouwenbajes Plötzensee zijn een aantal solidaire sociale (strijdende) gevangenen overgegaan in een onbeperkte hongerstaking. De verklaring hierover.
- een korte impressie van de vrouwendemo in Keulen (22 april) waar de eisen van de hongerstakers/sters ook overgenomen zijn.

In Nederland:

- op 14 april is het Goethe Instituut bezet.
- op 15 april is een solidariteitsdemo gehouden. Een verslag.
- er zijn verschillende solidariteitsverklaringen geschreven, o.a. door "de witte jas", door Halil en Mustafa. Zij zijn ook drie dagen uit solidariteit in hongerstaking gegaan. En een verklaring tot slot van Dev Sol, die tijdens de demo is uitgedeeld.

Op vrijdag 14 april, de 73e dag van de hongerstaking, hebben de gevangenen een schijn-aanbod van drie SPD-deelstaten afgewezen. Tegelijkertijd hebben de eerste twee in de ketting, Christa Eckes en Karl Heinz Dellwo, hun staking onderbroken. De gevangenen hebben hiertoe besloten om de toespitsing in de konfrontatie voor een tijdje weg te nemen, zodat nieuwe ruimte tot handelen ontstaat. De kollektieve hongerstaking gaat dus gewoon door. De volgende twee in de ketting, Gabrielle Rollnik en Rolf Heissler, zijn van 1-2 tot 15-2 al in staking geweest en vanaf 1 maart ononderbroken.

Er is nog steeds geen enkel reëel aanbod gedaan. Er wordt beweging gesuggereerd, maar in feite heeft zich aan de kant van de staat nog niks bewogen. De verantwoordelijke federale coördinator (van de bondsregering), staatssecretaris van justitie Kinkel heeft op maandag 10 april een voorstel gedaan aan de byzondere vergadering van ministers van justitie van de verschillende deelstaten. Dat kwam erop neer de reeds veroordeelde gevangenen (27) bijeen te plaatsen in 5 groepen van 5 gevangenen. Dit plan werd door een aantal deelstaten afgewezen. De harde lijn; de staat laat zich niet chanteren, ook al betekende dat dode gevangenen op mogelijk zeer korte termijn. De SPD, die het iets slimmer aanpakt, heeft toen voorgesteld alleen de gevangenen die in drie SPD-deelstaten vastzitten, bij elkaar te plaatsen in groepen van 4 tot 6. Een poging om de verantwoordelijkheid voor een mogelijke eskalatie bij de gevangenen te leggen. Ze weten immers heel goed, dat die een oplossing voor enkelen én isolatie in kleine groepen afwijzen.

Aan dit alles is twee weken van geruchten en heen en weer gepraat tussen de politiek verantwoordelijken vooraf gegaan.

OP 29 APRIL WORDT IN BONN EEN SOLIDARITEITSDEMO GEHOUDEN!!!! ONDERSTEUN DE EISEN VAN DE HONGERSTAKERS/STERS. KOM MASSAAL

Zoals we al in info 3 schreven, heeft de Verfassungsschutz (BVD) reeds in februari geadviseerd de eisen gedeeltelijk in te willigen. Het belangrijkste doel daarvan zou zijn het mobiliserende effect van de strijd van de gevangenen tegen hun hechtenis-omstandigheden weg te nemen en de "dialogo-lijn" te bevorderen. Onlangs is de volledige inhoud van dat advies gepubliceerd in de Frankfurter Rundschau.

Om te beginnen stelt de Verfassungsschutz voor tijdelijk (alleen tijdens de duur van de hongerstaking) bezoeken zonder toezicht toe te staan aan ouders en naaste familieleden, die het niet eens zijn met de politieke doelen van hun kinderen of broers/zussen. Wat de eisen betreft schrijven ze, dat samenvoeging in een of twee grote groepen, hoe dan ook moet worden afgewezen. Samenvoeging zou sowieso alleen moeten gelden voor gevangenen, die al definitief veroordeeld zijn (momenteel 27). Er zijn 15 gevangenen die nog niet veroordeeld zijn. Omdat er in het verleden al groepen van 4 à 5 waren, stelt de Verfassungsschutz groepen van gemiddeld 7 voor. Dat zou nauwelijks extra veiligheidsproblemen opleveren en ze denken dat de gevangenen dit wel zullen moeten accepteren. Deze vier groepen zouden dan moeten worden samengesteld "volgens sociaal-psychologische criteria". Van de Haftunfähigen zouden alleen Bernd Rössner en Günter Sonnenberg moeten worden vrijgelaten, omdat bij hen duidelijk is dat ze niet meer in staat zijn aan de gewapende strijd deel te nemen. Maar zelfs zo'n beperkt voorstel als dit is nog niet gedaan. Er is in feite tot nu toe nog geen enkel echt aanbod gedaan door de staat. De gevangenen hebben duidelijk laten weten, dat ze alleen willen praten over een rechtstreeks, reëel aanbod van de staat. Brigitte Mohnhaupt schreef op 1 april: "Wij hebben geen bemiddelaars nodig, dat doen we zelf en direkt. Het zou alles alleen maar vertragen en compliceren. Wat wij nodig hebben is een geloofwaardige, onafhankelijke getuige (of twee), die de afspraken kent." Bovendien zou het moeten gaan om groepen van minimaal 8, die verder worden uitgebouwd volgens een vastgesteld tijd-schema.

**-samenvoeging van alle gevangen uit
guerilla en verzet! -vrijlating van
günter, claudia, bernd en angelika!
-vrije informatie en kommunikatie!**

VERKLARING VAN DE GEVANGENEN vrijdag 14 april

Wij wijzen de kleine groepen in de drie deel-
staten af. Dat wist iedereen vantevoren,
het is niks.

Het gaat nu allereerst om een begin, ge-
baseerd op die inhoud die wij in vele
brieven, verklaringen enz. al hebben
benoemd.

Een breuk na de 18 jaar.
Een nieuwe kwaliteit.

De materiële kern daarvan zijn groepen in
een grootte, waarin een ontwikkeling mo-
gelijk is. De kleine groepen, waar tot nu
toe sprake van is, zijn een al sinds ja-
ren beproefde variant van isolatie.

Iets anders doen we niet, dat is een
feit. Dat zou slechts de oude ellende zijn.

Maar voordat erover gesproken kan worden,
hoe dit begin eruit moet zien, moet defi-
nitief duidelijk zijn, dat het een begin
voor iedereen is.

Wij laten ons natuurlijk niet uit elkaar
trekken.

Om van ons uit de ruimte te creëren, dit
begin te maken, onderbreken Christa en
Karl Heinz nu.

Wij doen dit, om de toespitsing voor
een tijdje weg te nemen.

Die tijd is niet lang.

En wij doen dit, om daarmee nog eens
duidelijk te maken " wat wij willen".
De hongerstaking is geen RAF-aktie, de
gevangenen zijn niet de RAF. Wij bevind-
den ons op een ander terrein.

Er is (nog) niks veranderd.

Het was een moeilijke beslissing, omdat
we bang zijn dat het verkeerd geïnterpre-
teerd wordt. Niemand moet aan onze
vastbeslotenheid twijfelen. Als deze
opening er niet komt, zullen we de kon-
frontatie consequent uitvechten.

Wij konden deze beslissing toch nemen,
bij de gedachte aan de vele mensen, die
onze eisen ondersteunen.

Wij nemen dus met name voor al die-
genen buiten de toespitsing nu weg; dan
kan ook politiek verder worden overlegd
en door middel van een nieuwe aanloop
worden gehandeld.

Wij hebben nog niets.

Veel zal van de kracht buiten afhangen.

Christa Eckes, Karl-Heinz Dellwo,
Brigitte Mohnhaupt, Helmut Pohl.

Wij vonden het moeilijk deze stap van de gevan-
genen precies in te schatten. Een ding is
echter duidelijk: zij zullen dit slechts één
keer doen. Wij denken dat vooral deze drie dingen
belangrijk zijn.

1. De gevangenen geven aan dat hun actie geen
"zelfmoord"-aktie is. Ze zijn niet uit op dode
gevangenen of martelaarschap. Na de beslissing
van de deelstaat-ministers op maandag 10-4 werd
dit immers steeds vaker beweed in de media.
Als gevangenen sterven in deze strijd is dat een
(helaas) onvermijdelijke consequentie van dit
uiterste strijdmiddel. De verantwoordelijkheid
daarvoor ligt geheel bij de staat. Met de onder-
breking van Christa en Karl-Heinz ondermijnen
de gevangenen de mogelijkheden van de staat haar
harde houding langdurig vol te houden. Als de
druk van buiten versterkt wordt, wordt het voor
de Duitse staat heel moeilijk haar houding te
blijven legitimeren. De tijd werkt dan in het
voordeel van de gevangenen.

2. De onderbreking kan ook van invloed zijn op
de verschillende lijnen binnen de staat en de
staatsgetrouwe maatschappelijke groepen. Erg
veel kan daar echter niet van verwacht worden.
De SPD-er Engholm (Sleeswijk-Holstein) heeft
zondag 16-4 gezegd dat groepen van 4 tot 6 het
maximale zijn, dat praktisch en politiek mogelijk
is voor de staat.

3. Het belangrijkste is dat het protest en het
verzet buiten meer tijd krijgen om hun mogelijk-
heden volledig te ontplooiën. Zowel in de
breedte als v.w.b. de scherpte is nog niet al-
les gebeurd wat mogelijk en noodzakelijk is.
Wat de breedte betreft is in de BRD de belang-
rijkste volgende stap de landelijke demonstratie
in Bonn op 29 april. De mobilisatie daarvoor
loopt politiek gezien breed. De politie heeft
de demo alvast verboden.

Ook in de diepte is meer nodig dan tot nu toe
gebeurd is. De acties zullen massaler en
scherper moeten worden. Met protest alleen
kunnen de eisen niet worden doorgezet. Dat is
een duidelijke ervaring uit de massa-bewegingen,
zoals de vredesbeweging. Aan de andere kant is
het de vraag welke acties nu noodzakelijk zijn,
welke acties het verzet op alle nivo's verster-
ken. De komende weken zal dit in de praktijk
duidelijk moeten worden.

de wil tot verzet, vernietigen

Van dwangvoeding naar "koma-lösung".

Tijdens de hongerstaking van de gevangenen uit de RAF en het verzet, in 1984/85 werd Knut Folkerts, gevangene uit de RAF in de achtste hongerstakingswaak in bewusteloze toestand naar de mediese hogeschool in Hannover gebracht. Volledig geïsoleerd van de buitenwereld werd hij gedurende langere tijd in een zweeftoestand tussen leven en dood gehouden. Over de brutaliteit van deze "koma-lösung" en haar werking, een deel uit het verslag van Knut Folkerts (84/85):

"Uit bewusteloosheid ontwaakt, bevind ik mij in de mediese fakulteit van Hannover, in een zeer desolate toestand - wanneer dat was weet ik niet, ik had elk gevoel voor tijd verloren. Ik lig in een bed, weet niet wat er in de tussentijd gebeurd is en kan me slechts moeizaam oriënteren. Door afname van het spierweefsel en door zenuwbeschadiging ben ik niet in staat mij te bewegen. Kan niet eens meer het hoofd bewegen, of me op m'n rug draaien, de stem is weg, ben slechts tot fluisteren in staat. Naar ik geleidelijk aan vaststel, heb ik een slang in een halsader waaraan wederom slangen aangesloten zijn, waarop vijf infuusapparaten zijn aangesloten. Op de borstkas heb ik sensoren zitten die naar apparaten leiden, waarop ze hart- en ademhalingsfuncties kunnen aflezen. Tijdens het bijkomen, met tussenpozen, zijn Sybrecht en Wagner er (smeris). Op suggestieve wijze schilderen ze m'n gezondheidstoestand, ze spreken van verschrompelde en aangetaste organen en dat ik mijn botten heb 'opgegeten'. Of ik dat zal overleven staat nog open, zo ja, dan moet ik op blijvende schade rekenen...

Tussendoor werp en zie een blik op de apparatuur waarvan ze geroutineerd, binnen enkele seconden, de gegevens aflezen. Of, en zo ja, hoe ik daar op reageer en of hun psycho-terapeut op mij uitwerking heeft. Als ik de behandelingsafwijking, aldus Sybrecht, dan zullen ze dat of negeren, omdat ze bij akkunt levensgevaar tot ingrijpen verplicht zijn, of ze zullen de infusen dan zolang dichtdraaien tot ik weer bewusteloos ben. 'Ping-pongen' noemt hij dat: "U wijst de behandeling af, wordt bewusteloos en wij halen u weer terug, u wijst weer af, daarna begint het geheel van voren af aan en daar gaan we net zo lang mee door tot u opgeeft."

Deze 'koma-lösung' is niet gericht op het direkt gewelddadig breken van het verzet, zoals de dwangvoeding, maar op uitteren. Het is er op gericht de gevangene volledig uit te putten, het intreden van de bewusteloosheid af te wachten, c.q. te forceren, om zo de weerloze gevangene met de inzet van de instrumentaria van de 'moderne' geneeskunde onder controle te brengen en de staking te breken. Het ping-pong effect. Een methode die tot doel heeft de wil tot verzet te vernietigen en daartoe het konflikt naar het grensvlak tussen leven en dood heeft verlegd. Jarenlang was dwangvoeding de methode van de staat - Holger Meins '74 en Sigurd Debus '81 werden daarbij vermoord. - Om te proberen de hongerstaking te breken. Dit mislukte door de strijd van de gevangenen en ontwikkelde zich kontra-productief. Dwangvoeding werd in de publieke opinie steeds meer met folter geïdentificeerd, als direkt fysiek geweld. Daardoor ontstond de behoefte aan een 'schonere' methode. Deze methodewisseling van dwangvoeding naar koma-lösung werd op verschillende niveaus uitgewerkt en verder ontwikkeld, o.a. op een symposium dat door het Schering-koncern georganiseerd werd, en waaraan gevangenisartsen, rechters,

officieren van justitie en journalisten deelnamen. Uiteindelijk resulteerde dat in januari '85 tot een verandering van de dwangvoedingswetten. De invoering van de nieuwe lijn werd begeleid met des-informatie: "geen dwangmaatregelen, respecteren van de vrije wil. etc." Koma-lösung is echter de perfectie van de vernietiging.

Knut Folkerts schrijft daarover - maart '89: "In de hele konfrontatie van de 18 jaar durende strijd tegen vernietiging is het nu op dat punt gekomen, waar het volgens hun logica ook op uitlopen moest - na wateronthouding en dwangvoeding is het nu als laatste de 'koma-methode' ingezet, en daarmee houdt het dan ook op. Alles had hetzelfde doel: onze revolutionaire identiteit en ons verzet te breken/: maar alles is ook uiteindelijk stuk gelopen. Het zal hen niet lukken, ons door koma te dwingen op te houden. Er zal geen 'koma-oplossing' zijn. De enigste oplossing is samenvoeging, nu."

Op 3 april hebben ongeveer 100 mensen in Hamburg de 'Ärzttekammer' (genootschap van artsen) bezet. Zij wilden van dit instituut een politieke stellingname mbt de strijd van de politieke gevangenen in hongerstaking. Zij riepen op "te verhinderen, dat artsen zich laten gebruiken om door mediese maatregelen de wil van de gevangenen te breken." En met name om te verhinderen dat artsen dwangvoeding in koma koma uitvoeren. Verder eisten zij van het instituut een stellingname mbt de eisen van de gevangenen.

persverklaring 'witte jas'

Begin april heeft de gezondheidswinkel "de witte jas" in Amsterdam een persverklaring doen uitgaan waarin zij zich solidair verklaart met de eisen van de gevangenen: "De West-Duitse autoriteiten weten zeer goed dat sensorische deprivatie tot psychische en lichamelijke schade leidt. Enkele voorbeelden hiervan zijn: concentratiestoornissen, niet helder kunnen denken, sterke onrustgevoelens, emotionele labiliteit.

prikkelbaarheid en hallucinaties. We beschouwen de hongerstaking als een legitiem middel om de publieke opinie te informeren over de onmenselijke situaties in de gevangenis van de BRD en als een poging deze te veranderen. De witte jas eist een vrije medische verzorging door artsen die het vertrouwen van de gevangenen hebben, en roepen alle gezondheidswerkers op niet mee te werken aan het (medisch) martelen van gevangenen.

OVERZICHT

BRD binnen

Op dit moment zijn ongeveer 70 gevangenen in onbeperkte hongerstaking, 40 uit guerilla en verzet en 30 andere strijdende gevangenen. Van deze laatste groep zijn een aanzienlijk deel vrouwen uit de Berlijnse bajes Plötzensee. Claudia Wannersdorfer (een van de Haftunfähigen, wier vrijlating wordt geëist) heeft op 17-4 opnieuw een epileptische aanval gehad. Daardoor was zij gedwongen de hongerstaking af te breken. Schrijf haar! JVA Aichach, Münchenerstr. 33, 8890 Aichach, BRD. Met Christoph von Hören, die al eerder moest afbreken vanwege een longaandoening en die op de intensive-care lag, gaat het inmiddels weer beter.

Nederland binnen

Halil en Mustafa, twee sympathisanten van Dev Sol, die in de Bijlmerbajes zitten, hebben van vrijdag 14 tot maandag 17 april een solidariteitshongerstaking gehouden. Hun verklaring staat iets verderop.

BRD buiten

Nog steeds vinden vrijwel dagelijks her en der manifestaties plaats. Ook bij de bajessen steeds meer zwaai-akties. Bv. op vrijdag 7 april door 400 vrouwen/ potten bij de bajes Plötzensee. Een dag later was in Berlijn een grote demonstratie van ruim 4000 mensen. In diverse kleinere steden vinden demonstratieve pickets met pamfletten uitdelen plaats. En in Hamburg zelfs dagelijks een stand met info en trommelen in het winkelgebied. Ook in Hannover dagelijks een picket/ blokkade, nl. voor het ministerie van justitie van de deelstaat. In Bielefeld hebben mensen met een piratenradio de regionale zender voor 20 minuten 'geënterd'. Een van de twee torens van de Dom in Keulen is bezet en er is een groot spandoek ontrold. Op maandag 12-4 vonden twee militantere acties plaats. Een filiaal van AEG in Münster werd in de fik gestoken. En in Frankfurt voerden een aantal mensen een actie uit in de beurs. Ze stormden 's ochtends vroeg met iemand mee naar binnen en smeten 30 mollies op de computers en telefoons. Bij de aftocht via de nooduitgang werden 3 van hen helaas gepakt. Het overzicht is lang niet compleet, maar het geeft wel een indruk.

SINDS 5 APRIL: ONBEPERKTE HONGERSTAKING IN VROUWENBAJES PLOTZENSEE, W. BERLIJN.

In de vrouwegevangenis Plötzensee, waar ook Angelika Goder en Gabriële Rollnik vastgehouden worden, verklaarden al in begin februari 39 vrouwen zich in een gezamenlijke verklaring solidair met de hongerstaking van de gevangenen uit de RAF en verzet. Met een eigen eisenpakket, betrekking hebbende op de hechtenisomstandigheden van de sociale- en BTM (verdovende middelen-wet)-gevangenen in Plötzensee, gingen op 8 maart vier vrouwen in een twee weken durende hongerstaking. Op 15 maart sloten 49 vrouwen zich bij hun aan met een 3 dagen durende waarschuwings- en solidariteitshongerstaking. Op 22 maart werd de strijd voortgezet door 5 vrouwen met een hongerstaking voor een termijn van 14 dagen. Geëist werden onderhandelingen tot 5 april.

Omdat tot op heden niet is gebleken dat de senaat met onderhandelingen ernst wil maken, begonnen op 5 april 3 vrouwen aan een onbeperkte hongerstaking. Hun verklaring kan je hier onder lezen.

Inmiddels hebben zich in de mannengevangnissen Moabit en Tegel (ook W. Berlijn) ook beperkte hongerstakingen voorgedaan met eisen betrekking hebbende op de huidige gevangenisituatie.

HONGERSTAKINGSVERKLARING

We hebben gezegd, als er tot 5 april van concrete onderhandelingsresultaten geen sprake is, dat het dan afgelopen is met de waarschuwingsstakingen van 2 weken. Dan beginnen we aan een onbeperkte hongerstaking en dat menen we verdomde serieus. We laten ons deze keer noch met vage mondelinge toezeggingen noch met lippendienst van de nieuwe senaat en beloftes van rood-groene coalities afschepen.

Vandaag beginnen de eerste 3 van ons.

Over onze hechtenisomstandigheden hebben we sinds '87 veel geschreven, veel gezegd, en sinds februari zijn er ondertussen 4 hongerstakingsverklaringen (van meer dan 50 vrouwen over de gehele periode bezien) in omloop. We denken dat dat voldoende is. We breken nu de hongerstaking pas af als in alle huizen de isolatieafdelingen voor 10 mensen voor grotere groepen opengesteld worden en we zelf kunnen beslissen met wie we samengevoegd worden. Dat is geen utopie, dat zijn een paar geopende deuren te midden van een groot aantal van gesloten deuren. Een paar deuren waarvan de opening ons juist een stuk dichterbij brengt, maar nooit naar buiten; dat we hier zijn, dat moet eindelijk eens voldoende zijn.

We houden er pas mee op als we over voldoende communicatiemogelijkheden beschikken; pas dan, als de glazen afscheidingswanden verdwenen zijn en we dan de stemmen van de mensen die ons na staan niet meer door spreekinstallaties vervormd, stukgehakt en gedempt hoeven te horen; we ze kunnen aanraken, tijdens het praten in de ogen kunnen kijken zonder dat we in het glas onszelf weerspiegeld zien.

We houden er pas mee op als we in onze brieven eindelijk dat kunnen zeggen wat we willen zeggen zonder dat ieder woord door psycho-agenten en veiligheidsbeambten gelezen, bespioneerd, tot psychogrammen verwerkt en gebruikt wordt; pas dan als we de boeken kunnen lezen die we willen lezen.

We houden er pas weer mee op als aan deze ontmenselijkende machinerie en haar steeds meer geperfectioneerde hersenspoelprogramma's een einde gemaakt is. Sinds jaren zijn we aan omstandigheden onderhevig die onmenselijk zijn, die al het leven minachten, als zou het 't vanzelfsprekendste ter wereld zijn om mensen niet alleen de vrijheid te ontnemen, ze in te sluiten en op te bergen, maar ze ook nog van iedere levensuiting en invloeden van buiten te beroven; ze in gedwongen gemeenschappen op te sluiten en tegen elkaar uit te spelen en ze kollektieve straffen op te leggen, die ieder sociaal, kollektief, menselijk gedrag aan de door hun geproduceerde angst over moet leveren, door het eigen gedrag de anderen te benadelen. We hebben dat veel te lang als een gegeven geslikt en veel te kort alleen maar tegengestribbeld. De zelfcensuur heeft zich met de censor in onze eigen hoofden gevreten, de muren in onze harten. Nu is het genoeg, het is hier geen science-fiction zonder einde, we hebben een eigen realiteit, want we zijn hier en we leven, lachen, denken en voelen nog en dat laten we ons ook niet meer afnemen, ze hebben van ons al genoeg beroofd!

We willen nu, noch een millimeterbreed aan de energie onttrekken die nu dringend voor de landelijke hongerstaking nodig is, noch wijken we een millimeter van onze eisen af. Dat hoort bij elkaar.

DEMO

Langs deze weg willen we nogmaals onze verbondenheid met de gevangenen uit RAF en verzet, die deels al 2 maanden in hongerstaking zijn, tot uitdrukking brengen. Bij iedere nieuwsuitzending die met de namen Karl-Heinz Dellwo en Christa Eckes begint worden we intussen door angst, woede en hulpeloosheid gegrepen. We verdragen het niet langer om toe te kijken hoe met het leven van de gevangenen gejongeleerd wordt, hoe ze misschien voor onze ogen vermoord worden.

We eisen van de berlijnse se-naat dat ze onmiddellijk de Plötze aanbiedt om daar een grote groep samen te voegen. De Plötze, europa's best beveiligde bajes, zou daarvoor, paradoxaal genoeg, ronduit ideale voorwaarden bieden.

ISOLIERTEN GEFÜHLE
ISOLIERTEN GEDANKEN
ISOLIERTEN MENSCHEN
BEFREIEN
MENLEGGUNG DER
DL GEFANGENEN

WIJ EISEN:

- zelfbepaalde samenvoegingen in open huizen;
- openstelling van de verschillende eenheden (10-15 personen) naar grote groepen, in alle huizen;
- opheffing van de scheiding tussen en het splitsen van sociale, politieke en BTM-gevangenen;
- zelfbepaalde werk- en belangengroepen, gemeenschappelijke activiteiten en cursussen voor alle gevangenen;
- toegang tot alle gemeenschappelijke ruimtes;
- afschaffing van de glazen afscheiding en de toezicht tijdens het bezoek, afschaffing van het af luisteren via de intercom in alle cellen;
- opheffing van de post- en boekenkontrolle en de censuur, vrije politieke informatie en communicatie;
- vrijlating van iedereen voor wie gevangenschap niet mogelijk is, fysiek en psychisch zieke gevangenen en seropositieven;
- afschaffing van alle bijzondere hechtenisomstandigheden, isolatie-maatregelen en kollektieve straffen, onmiddellijke sluiting van de bunker;
- afschaffing van de dwangarbeid, tarieflozen, wettelijke ziekteverzekering, ziektegeld;
- onmiddellijke vorming van een grote groep voor de politieke gevangenen hier in Plötzensee!!
- we sluiten ons bij alle eisen van de landelijk in hongerstaking strijdende gevangenen aan!

Birgit Kursawe, Edda Kissinger,
Silli Bellersheim Plötzensee 07-04-89

VROUWENDEMO IN KEULEN

In Keulen is op zaterdag 22 april een demonstratie geweest van ongeveer 400 vrouwen die de eisen van de hongerstakers/sters ondersteunden. Onder grote belangstelling van de Duitse M.E. en de politie trokken ze door het centrum van Keulen, onderweg af en toe stilstaand om via een geluidswagen verklaringen voor te lezen. De protesten richtten zich o.a. tegen de Lufthansa (sextourisme), gedwongen heteroseksualiteit, sexismen, de kriminalisering van lesbische vrouwen, het beleid m.b.t. de politieke gevangenen en artikel 129a en 218. De demonstratie verliep redelijk rustig op een enkel incident na. Een man die tegengehouden werd toen hij tussen de aangesloten gearmden vrouwen door wilde dringen, sloeg één van de vrouwen waarna de politie de man tegen de vrouwen ging beschermen!

Door de vele grote spandoeken, het roepen van leuzen, de geluidswagen en het uitdelen van stencils werden de eisen duidelijk gemaakt aan de politie, die zich voor banken en sexshops gepostteerd had, aan het winkelende publiek en de pers. De vrouwen liepen allemaal ingehaakt en er werd goed aangesloten waardoor er één hecht strijdbaar blok ontstond.

Na wat ik in Keulen zag kreeg ik de hoop dat we in Nederland binnen het vrouwenblok dezelfde kracht kunnen bereiken!

bezetting goethe instituut

Vrijdag 14 april heeft een groep van ongeveer 10 familie-leden van politieke gevangenen in de BRD het Goethe-instituut in Amsterdam bezet. Met deze bezetting wilden zij openbaarheid verschaffen in het buitenland over de hongerstaking. Wij citeren uit hun verklaring:

"Nooit eerder is er zo'n breed bewustzijn geweest over de legitimiteit van de eisen. Dit bewustzijn reikt tot in alle maatschappelijke kringen en instituties. Desondanks volhardt de BRD-regering in haar harde houding en is bereid de dood van de gevangenen op de koop toe te nemen. Van dit plan kan de BRD-regering alleen afgebracht worden, wanneer ook internationaal daartegen verzet en protest ontstaat. Daarom zijn wij hier in het Goethe-instituut, dat dienst doet als propaganda-instrument. Dat zal het vandaag niet zijn. In plaats daarvan willen wij de ruimtes en mogelijkheden gebruiken om in deze verscherpte situatie actuele informatie te geven."

De bezetting verliep goed. Ze begon om 11.00 uur 's ochtends en werd na de perskonferentie, die om 15.00 uur in het Goethe-instituut plaats vond, opgeheven.

Op zaterdag 15 april was er in Amsterdam een demo ter ondersteuning van de hongerstakers/sters en hun eisen. De demonstratie begon met een korte manifestatie op het Beursplein. Herman van Aalderen, vertrouwensarts van o.a. Knut Folkerts, vertelde over zijn ervaringen met de BRD staat wat betreft de toepassing van isolatiefolter op politieke gevangenen. Iemand van het Komitee Marokkaanse Arbeiders legde in een verklaring een verband tussen de positie van vluchtelingen en de positie van politieke gevangenen, met betrekking tot de richtlijnen, opgesteld in het TREVI overleg. (Voor beide groepen geldt dat ze als ongewenst worden beschouwd en dus geen recht hebben op een zelfbepaald leven). Er werd een verklaring voorgelezen van Halil en Mustafa (zie verderop in deze Zwarte), twee gevangenen uit Dev Sol, die van 15 t/m 17 april een solidariteits hongerstaking gehouden hebben.

Dat de manifestatie voor de demo gehouden werd, was een goede keuze. Op deze manier kan je een demo heel strijdbaar laten beginnen. Je kan mensen gelijk heel duidelijk kennis laten nemen van de betrokkenheid van verschillende groepen en op deze manier de motivatie om aan een demo mee te doen vergroten.

Wat betreft het begin van de demo. Zoals gebruikelijk, zou ik haast zeggen, was het begin, het groeperen, een beetje chaoties. "Wanneer gaan we nou lopen. Oh de mensen zijn al aan het opstellen". Er was opgeroepen om tijdens de demo in te haken, om zo een hecht geheel te vormen, strijdbaar. Het geeft jezelf een sterk gevoel en naar buiten toe kan het ook zo overkomen. Alleen ligt zo iets nog wat onwennig, gezien onze tradities. De ene helft dus ingehaakt,

goed aaneengesloten, de andere helft wat rommelig, onwennig met grote gaten, wat trouwens verder aan de sfeer niets afdeed. (toen we gingen inhaken verschoot menig stille van kleur !). Wat ikzelf wel wat verkeerd gekozen vond was de muziek die uit de geluidswagen klonk bij het vertrek. Misschien dat velen van ons het "vorwärts und nicht vergessen" als strijdlied herkennen, bij de omstanders viel het minder goed. Opmerkingen als "het lijkt wel een SS-ers mars" of "fascisten" raakten mij behoorlijk. Ik geef toe dat ze aan de spandoeken hadden kunnen zien waar het werkelijk om draaide, Maar goed, toch iets om in het achterhoofd te houden. Eenmaal op weg bleek dat alles toch goed voorbereid was: heel veel spandoeken, waaraan de eisen van de hongerstaking duidelijk waren af te lezen. Veel stevige vlaggetjes. De geluidswagen waaruit regelmatig en verklaring klonk over het hoe en waarom van deze demo, de hongerstaking en de noodzakelijkheid van verzet. En natuurlijk de vele leuzen die geroepen werden: "isolatie is folter, isolatie is moord; samenvoeging NU !"

"Bajesstrijd; hun strijd, onze strijd", "power durch die Mauer, bis sie bricht". Af en toe grepen we terug op duitse leuzen, want onze creativiteit kent helaas nog grenzen. De geluidswagen ondersteunde het roepen van leuzen. Er werden verschillende pamfletten uitgedeeld tijdens de demo. De omstanders reageerden nieuwsgierig, bleven staan, namen de pamfletten aan en vroegen af en toe zelfs om meer uitleg. Naar mijn idee hadden veel mensen begrip. De demo eindigde op de Dam, voor het paleis. Opeens kwam er een groep mensen de hoek om rennen, met een ladder en een spandoek. De ladder werd tegen het balkon gezet en razendsnel klommen twee mensen naar boven en bevestigden het spandoek. Iedereen liep naar voren en ingehaakt werd het uitvoeren van deze actie 'beschermd'. De hele demo stond voor het paleis en skandeerde leuzen, intensief. Het toeristenvolk op de Dam had zich omgedraaid: sensatie.

Op de scanner was op dat moment te horen dat de kit vooral niet moest ingrijpen, omdat de zaak anders uit de hand zou lopen. Nou, dat hadden ze dan een keer goed gezien. De demo was aan ons... Een prachtig einde van de demo. Vooral dat laatste gaf een extra dimensie aan de hele demo.

Als ik later terug kijk op deze demo, was dit voor mij wel een van de weinige keren dat ik het idee had dat iedereen die aan de demo meedeed ook wist waarom zij of hij dat deed. Wat het belang van deze demo was. Druk uitoefenen, internationaal. De gevangenen met onze (kleine) bijdrage een hart onder de riem steken. Inzien dat hun strijd ook onze strijd is. Dat wij straks naast hun zouden kunnen zitten. Dat de eisen van de hongerstaking gerechtvaardigde eisen zijn. Dat zij deze strijd ook voor ons voeren.

Ik vond het een goede demo. Veel sfeer, goede spandoeken, goede leuzen (alleen moeten we toch eens wat meer sprekende leuzen verzinnen), vlaggen, goede tekst uit de geluidswagen. Voor nederlandse begrippen behoorlijk strijdbaar. Natuurlijk zag ik ook wat maartjes. Zoals ik al zei, de muziek. In het begin, foute start. Maar over het algemeen had het veel strijdbaarheid gekund en meer toepasselijk op het thema. Zoals bijvoorbeeld bij de demo na de arrestaties van 11 april. Opzwepend en strijdbaar. (zoals "Armahjail" van de Au-Pairs, wel perfect gekozen!). En dan natuurlijk toch even een woordje over de vermommingen. Op een of andere manier blijf ik me toch storen aan de bivakmutsen. Het blijft voor mij een misplaatste soort heftigheid uitstralen. Ik ben ook wel van mening dat bij zulk soort demo's het voor je eigen veiligheid beter is om niet onmiddellijk herkend te worden, zeker met het oog op de toekomst en Artikel 140. Maar volgens mij gaat dat net zo goed met palestina sjaals, zonnebrillen, balmasque-maskertjes, rare petten en mutsen, weet ik al niet wat. Ieder het hare/zijne. Op een of andere manier blijft dit veel mensen storen en laat het een negatieve indruk van de demo achter. Iets negatiefs wat het strijdbare gevoel, wat je van zo'n over kan houden, gaat overschaduwden. Genoeg hierover.

Deze demo was voor mij heel strijdbaar. Weer een stimulans om ook hierna de gang van zaken rond de hongerstaking te blijven volgen. Deze demo was dan ook niet een afsluiting van iets, maar juist een aanzet om meer mensen erbij te betrekken. Meer mensen ervoor te interesseren, meer mensen het belang van de hongerstaking doen inzien. Ik hoop dat het zo gewerkt heeft. In ieder geval wil ik iedereen oproepen om door te gaan met kalken, en het verzinnen van (ludieke) ondersteunende acties, om op deze manier zoveel mogelijk bekendheid aan de hongerstaking te geven en op deze manier druk uit te oefenen.

Op het moment dat ik dit schrijf zijn Christa en Karl Heinz gestopt om even de druk van de onderhandelingen af te nemen en om duidelijk te maken dat het niet om een zelfmoord campagne gaat. Voor hen even een adempauze. Maar voor Gabriëlle en Rolf is het vandaag (26 april) de 71 ste dag. Hun situatie gaat zich de komende dagen toespitsen. Reden genoeg om wakker te blijven en te proberen de druk op de BRD staat op te voeren. Aanstaaende zaterdag, 29 april is er in Bonn een solidariteitsdemo. Het is niet voor iedereen even makkelijk om daar heen te gaan. Maar ook in Nederland valt genoeg te verzinnen om de eisen van de hongerstaking kracht bij te zetten.

STOP ISOLATIEFOLTER

LIEFDE EN KRACHT VOOR DE GEVANGENEN

SAMENVOEGING NU

STRIJD TOT DE BEVRIJDING

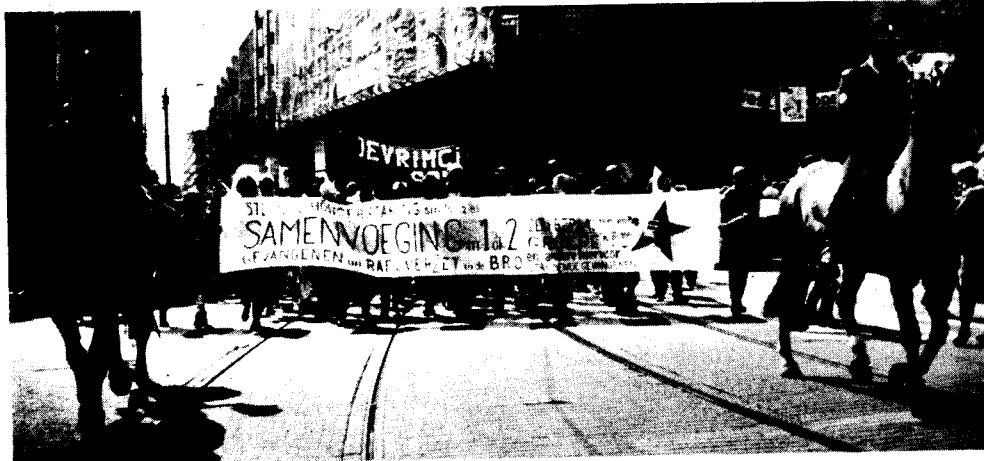
SOLIDARITEITSVERKLARING MET DE HONGERSTAKERS IN DE BRD-GEVANGENISSEN VAN HALIL EN MUSTAFA (sympathisanten van Dev-Sol die in de Bijlmerbajes zitten)

De dwang, folter en vernietigingspolitiek van de heersende klassen vanaf de slavenmaatschappij tot aan de hedendaagse maatschappij, namelijk het kapitalistische systeem, is in dienst gesteld om de hele maatschappij onder controle te krijgen op ideologisch, politiek en psychologisch gebied. In iederemaatschappelijke structuur zien we dat de dwang en uitbuiting de fundamentele bronnen zijn van alle regimes tot en met de kapitalistische maatschappij. De werkende massa's hebben altijd gevochten voor hun rechten en hebben die ook stap voor stap gekregen, zodat de ontwikkeling door de eeuwen heen voortgezet is ten gunste van de werkende massa's. Maar het is nooit genoeg geweest om helemaal vrij te zijn van dwang en uitbuitingspolitiek. De heersende klassen konden namelijk met behulp van de wetten en bepalingen hun politiek voortzetten met behulp van andere vormen en methodes. Als eenmaal de grenzen van de wetten en bepalingen van de heersende klassen overschreden zijn voor wat betreft de politieke rechten en vrijheid, was hun reactie altijd een van onderdrukking. Bovendien: na, of tijdens elke opstand of oppositie nemen ze extra maatregelen. Ze maken nieuwe wetten, geven meer bevoegdheden aan instellingen zoals het leger, politie, om hoe dan ook de oppositie te intimideren en onder controle te krijgen. Dat gebeurt dan ook door het overtreden van de oude wetten die ze gemaakt hebben. Dus de heersende klassen overtreden de zelfgemaakte wetten als hun belangen in gevaar komen. Dit is in de geschiedenis altijd zo geweest. In de landen waar de burgerlijke democratie met zijn instellingen gevestigd is, zien we dat dit verschijnsel minder voorkomt dan in de koloniale landen, waar dagelijks terreur en dwang politiek overheerst. Maar als de belangen van de imperialistische monopolies in gevaar zijn, worden meteen alle internationale afspraken ter discussie gesteld en verwaarloosd. De mensenrechten en vrijheden worden geschonden.

Om meer winst

te maken wordt de militarisering van de economie gestimuleerd en zo worden de territoriale conflicten opgeload. Aldus probeert het imperialisme de bevrijdingsstrijd van de onderdrukte volkeren te onderdrukken. We weten nu dat de nucleaire bewapening de hele wereld in gevaar brengt.

Zondagmiddag 16 april is er gezwaaid voor Halil en Mustafa en bij de vrouwentoren.

Ondanks al deze dwang, bloedbadpolitiek en wetten werd de strijd door de eeuwen heen voortgezet door de werkende massa's. En als er sprake is van een geschiedenis, dan is dat de geschiedenis van de werkende massa's.

De strijd van de werkende massa's om de gewonnen rechten te verdedigen en nieuwe rechten te verkrijgen, kostte veel mensenlevens. Anders zouden ze nooit overwinnen. Tegenwoordig zien we dat het kapitalistische systeem in een diepe crisis verkeert. De imperialisten proberen de radicale oppositie te liquideren (IRA, ETA, RAF) met behulp van isolatie, folter en terreurpolitiek. Ze ontkennen de politieke identiteit van de gevangenen. Zelfs worden ze door de reactionaire regeringen van de westerse landen als 'terroristen' bestempeld.

Ongeveer anderhalve maand geleden is er een hongerstaking begonnen tot de dood in de BRD-gevangenen, georganiseerd door de RAF-militanten. Wij, twee sympathisanten van Dev-Sol zitten thans in de Bijlmerbajes, en groeten en ondersteunen dit verzet van de RAF.

De hongerstaking tot de dood is een van de laatste en belangrijkste wapens van de gevangenen in de gevangenen. Overal in de wereld, in El Salvador, de Filipijnen, Turkije, Ierland, zijn hongerstakingen georganiseerd. De revolutionairen gebruiken hun levens als een verzetsmiddel. Dag in dag uit, nacht in nacht uit, komen ze nader tot de dood. Ze omhelzen de dood achter elkaar zodat de verzetsvlag wapperend in de lucht blijft en de vastberadenheid voortgezet wordt in het verzet.

De RAF-gevangenen in de Duitse gevangenen proberen de isolatie te doorbreken en een impuls te geven aan alle anti-imperialisten, aan iedereen die tegen uitbuiting, folter en isolatie is. Het is de taak van anti-fascisten en anti-imperialisten om dit verzet te steunen door aan alle acties deel te nemen.

Wij, twee gevangene sympathisanten van Dev-Sol in de Bijlmerbajes, gaan 3 dagen in hongerstaking om het verzet van de RAF-gevangenen te ondersteunen.

Wij groeten de revolutionaire IRA-militanten die tijdens de hongerstaking tot de dood zijn gevallen.

Wij groeten de RAF- en andere verzetsgevangenen die zich verzetten.

Onze hongerstaking zal vrijdag 14 april van start gaan tot en met maandag 17 april

**PAMFLET VAN DEVRIMCI SOL
uitgedeeld tijdens de demo.**

VERZET BETEKENT OVERWINNING

In de west-Duitse gevangenen is een hongerstaking tot de dood begonnen uit protest tegen de isolatie, de psychologische onderdrukking en de a-politiseringspraktijken van het Duitse imperialisme. Door deze hongerstaking proberen de gevangenen uit de RAF hun politieke waarde en hun menselijke waarde te laten leven en de isolatie te verbreken. Wij groeten dit verzet met sympathie en benadrukken het belang van de internationale solidariteit op dit moment. De politiek van het Duitse imperialisme in de gevangenen betekent dwang, isolatie, verbreking van de politieke identiteit, fysieke vernietiging en dit wordt al jaren uitgevoerd. Vooral vanaf de jaren '70 heeft het Duitse imperialisme haar eigen wetten en bepalingen zelf overtreden door het vermoorden van RAF-mensen in de gevangenen. Achteraf zeiden ze dat de gevangenen zelfmoord gepleegd hadden. Om de reactie van het volk en de publieke opinie te neutraliseren, probeert de Duitse staat haar politiek stap voor stap uit te voeren om radicale groepen te liquideren door hun politieke identiteit te ondermijnen. Met al deze maatregelen wordt geprobeerd de gemeenschappelijke oppositie die zich in de toekomst zou kunnen ontwikkelen onder controle te krijgen. Deze actie trekt grote aandacht in de publieke opinie. De belangrijkste eisen van de gevangenen zijn: samenvoeging van de gevangenen, het voortzetten van een kollektieve levenswijze en kollektieve activiteiten op gang te brengen. De Duitse staat doet als of ze doof is en wil geen stappen ondernemen. De hongerstaking duurt nu al 74 dagen en gaat nog steeds door. De Duitse bourgeoisie beweert dat zij grote waarde hecht aan de mensenrechten en democratie.

Maar als de grenzen van de burgerlijke democratie overschreden worden komt het echte gezicht naar voren, het gezicht van de meedogenloosheid, van dwang, terreur en isolatiepolitiek. Het systeem is onmenselijk en het stinkt. Een paar jaar geleden waren IRA-guerilla's in hongerstaking gegaan. Daarbij zijn tien revolutionaire krijgsgevangenen omgekomen. Hun actie was tegen de uniforme gevangenskleding en vóór de erkenning van de politieke identiteit van de gevangenen uit de IRA. Toen probeerde de reactionaire Thatcher-regering de strijd van de Ieren als terrorisme te bestempelen. Het is ons duidelijk wat zij bedoelen met mensenrechten. Wij willen nog een voorbeeld geven. Op 12 september 1980 is in Turkije een staatsgreep gepleegd. De generaal is aan de macht gekomen en voeren een politiek van openlijk fascisme. Duizenden mensen zijn omgekomen, gemarteld, in de gevangenis gezet of verdwenen. Ook zijn er in verschillende gevangenen hongerstakingen tot de dood georganiseerd waarbij veel mensen van Revolutionair Links (Devrimci Sol), de Turkse Revolutionaire Kommunistische Eenheid (TIKB) en de Koerdische Arbeiders partij (PKK) zijn omgekomen. De Duitse en Engelse regering hebben ondertussen gewoon hun economische, militaire en politieke ondersteuning voortgezet. Volgens hun waren de hongerstakers allemaal terroristen. "Wij kunnen met terroristen geen onderhandelingen voeren." De houding van de regeringen van Kohl en Thatcher verschilt in essentie niet van die van Evren-Ozal, noch van die van andere dictators in de drie continenten. Integendeel: de legitieme en rechtvaardige strijd wordt als 'terreur' bestempeld. In '82 was er in Turkije een referendum voor een nieuwe grondwet. Om hiertegen te protesteren had Dev-Sol (Revolutionair Links) het Turkse konsulaat in Keulen bezet. Nadien heeft de west-Duitse regering alle politieke activiteiten van Dev-Sol en haar legale vereniging verboden verklaard. De Kohl-regering behandelde de gevangenen uit Dev Sol toen als terroristen. Dat doet ze nu tevens bij de PKK-patriotten. Ze worden volledig geïsoleerd gehouden. Ondanks de vastberadenheid van de gevangenen uit de RAF tijdens de hongerstaking tot de dood hebben de sociaal-democraten, de Groenen en de zogenaamde liberalen geen duidelijke houding aangenomen ten aanzien van de eisen van de hongerstaking. Zij zwijgen omdat de RAF de gewapende strijd wil voeren. Het zwijgen betekent dan een stille goedkeuring van de volledige isolatiepolitiek van de Duitse staat. Maar dat kan nooit de vastberadenheid van het verzet breken. Wij roepen alle revolutionairen, progressieven en democraten op de hongerstaking tot de dood van de gevangenen uit de RAF in de BRD te ondersteunen en aan alle acties deel te nemen.

DEVIRIMCI SOL

DE STARTBAHN-PROCESSEN

Op 10 april heeft Andreas Semisch zijn hongerstaking weer opgenomen. Al in de eerste twee weken van februari deed hij mee toen er kollektief gestaakt werd. Toen hij zijn eigen hongerstakings-verklaring in de gerechtszaal voor wilde lezen werd hem dat geweigerd. Hij probeerde toch steeds weer om de verklaring voor te lezen. Daardoor ontstond er enige opschudding in de zaal. Frank (Hoffmann) maakte van de gelegenheid gebruik toen zijn bewaarders niet op letten en klom aan de scheidingsruut tussen publieke tribune en onrechtstoneel omhoog om met zijn moeder te praten. Toen hij door de parketwachters hardhandig werd weggetrokken verlaat ook Andreas zijn bank. Hij is niet van plan om toe te kijken als een makker in elkaar wordt geslagen. De twee worden uiteindelijk overmeesterd en naar de cellen in de kelder gebracht, daar nog eens -zonder publiek (dat natuurlijk op de tribune ook niet rustig zat ote te kijken, maar begonnen was de boel te slopen en de zwijnen uit te schelden)- in elkaar geslagen. Andy moet nu zonder bril en horloge verder. Shit dus, en dat terwijl hij hongerstaakt.

Schrij hun (maar in Duits!) !!!

Op 13 april werden de aanklachten tegen 3 mensen, die zichzelf belast hebben m.b.t. stroommastaxies, losgekoppeld van de rest. Verdeel en heers dus: werk je mee krijg je ook lekkers. Zij worden nu voor een lager gerecht afzonderlijk behandeld, want de aanklacht wegens lidmaatschap in een terroristische vereniging (§ 129a) is ingetrokken. De officier heeft toch maar hoge "preventieve" straffen geeist tussen 10 maanden en drie jaar (10 m. voor Uschi J. omdat zij bij de betreffende aanslag zwaar gewond raakte).

Andreas Semisch en Frank Hoffmann kan je schrijven

via Ermittlungsrichter am OLG

5. Strafsenat

Zeil 46

D- 6000 Frankfurt/Main.

Het volgende is een stellingname n.a.v. de verklaring van Mike Kurth van 7.3.89. Bijna de gehele akte van beschuldiging voor de andere aangeklaagden is op zijn getuigenverklaringen voor de smeris en de BAW (officier) gebaseerd. Waarschijnlijk zal ook zijn zaak losgekoppeld worden van de rest.

NOG IS ER GEEN BASIS VOOR GEMEENSCHAPPELIJKHEID

We zijn verheugd over het feit dat Mike Kurth na een lang stilzweigen zijn verklaringen heeft ingetrokken en de omstandigheden van het tot stand komen van die verklaringen, als ook de daaraan ten gronde liggende ontwikkeling in 1986/87 publiek heeft gemaakt.

Naar mate mensen uit de Staba-beweging weigeren met justitie samen te werken is deze justitie weer gedwongen, zoals gebruikelijk in Staatschutzverfahren (politieke processen), om feiten te konstrueren of, in de woorden van Bundesanwalt Brinkmann, "waarheid te vinden". Onafhankelijk van het feit dat Mike zich niet op het "platform" (zie Zwarte Nr. 121) stelt, kan zijn proces-verklaring (samen met die van Ina + Uschi) gezien worden als een aanmoediging aan anderen om in een proces verklaringen in te trekken cq. te weigeren.

Het kennen van de chantegepraktijken van smeris en O.M. (BAW) in verhoorsituaties wordt voor velen van ons door foute inschattingen gekenmerkt. Dit gebrek aan kennis te overwinnen door gedetailleerde verhalen is in principe van nut en in het konkrete geval bewijst het onze

stelling, dat de onderzoeksinstanties de dood van twee smerissen en de daardoor ontstane stemming heel snel wisten te instrumentaliseren om axes waar veel mensen sympathiek tegenoverstaan, zoals stroommasten omzagen of het jatten van stembussen, eindelijk konkreet te kunnen kriminaliseren.

Tergelijkertijd maakt het verhaal van zijn ontwikkeling in de laatste jaren duidelijk tot wat voor dramatische gevolgen het terugtrekken in het zogenaamd "private leven" kan hebben bij gelijktijdige opdeling van het politieke en het persoonlijke. Door het terugtrekken uit oude samenhangen (wat door deze blijkbaar ook niet besproken werd) ontstond een breuk met de noodzakelijke uiteenzettingen en discussies, die de -in dit geval met moeite- instand gehouden balans tussen politieke eisen aan jezelf, linkse moraal, geldingsdrang en inkonsekventie de doorslaggevende stoot gaf.

Dat dit gehele proces, inclusief alles wat zich in de voorafgaande jaren langzaam ontwikkelde, in alle stilte over het scène-toneel kon gaan, bevestigt nog eens hoe belangrijk het is, de discussies over structuren, gedrag en politieke opvattingen onder ons te begrijpen als een onderdeel van onze politiek en niet als een rem op de weg naar het politiek offensief, die men zo snel mogelijk ontgrendelen moet. M.b.t. andere punten in Mikes verklaring moet er het een en andere duidelijk gemaakt worden. De BAW en de scène als twee "molenstenen" aan te spreken, wiens gedrag tegen hem "soms zonder onderscheid" was, laat Mike herleven in de rol van een enkele geschonden tarwekorrel. Maar het heeft het nadeel, de tijdelijke

aflcop en de verhoudingen tussen oorzaak en gevolg buiten beschouwing te laten, en bovendien het verschil in dimensie (tussen scène en BAW) te verdoezelen.

Nadat hij na zijn eerste verklaringen van zichzelf uit niet op't idee kwam de schade te beperken, enkele te vertrouwen, en nadat ons duidelijk werd, wie en hoe hij mensen belastte, gingen we bij hem op bezoek om met hem te praten. Dat was op een moment waar hij al tientallen keren van de BAW getreiterd en gechanteerd was en hij aan deze druk-met drastiese gevolgen voor anderen- had toegegeven. We maakten hem de voorwaarden duidelijk (openheid +discussie + verder zwijgen), die wij als basis voor een verder solidaire omgaan voor onomstotelijk aanzien. In de loop van de daarop volgende weken volgde een gemeen mengsel van leugens, halve waarheden en nooit nagekomen verklaringen van goede wil, tot we in de zomer besloten hem uit onze samenhangen uit te sluiten.

De redenen die hij voor zijn "in-eenstorting" aanvoert, blijven verder door een mytische nevel omsloten ("..dat ik verklaringen heb afgelegd die ik bij gezond verstand nooit had afgelegd...Het was voor mij een absolute uitzonderingssituatie waar ieder verstandig denken totaal uitgeschakeld was. Dat is de enige verklaring die ik voor mijn gedrag in die tijd heb..."). Hij suggereert daarmee een kort moment van "blackouts", in de hoop daarvoor snel begrip te vinden. Maar de toestand waarin hij verklaringen aflegde duurde maanden, van '87 tot april '88.

Voor ons is duidelijk:

- dat Mike tot het moment van zijn verklaring nu niet fundamenteel geanalyseerd heeft wat hij met welke logica, wanneer gedaan heeft;
- dat hij de samenhang niet ziet tussen zijn krampachtige pogingen een "burgerlijke carrière" op te bouwen en de mogelijkheden die dat de BAW gaf om hem te chanteren;
- dat hij probeert af te leiden van't feit dat hij in een bepaalde fase besloten had steeds weer verklaringen af te leggen. Juist omdat een konfrontatie met ons plaats vond kunnen wij dat zeggen.

Het is goed (eindelijk) te horen dat hij de verantwoordelijkheid voor zijn verklaringen op zich neemt, dat het hem spijt en dat hij zich schaamt. Zó lange tijd had hij de verradersdiscussie "bullshit" genoemd, het misbruik/"afzichtelijke foute interpretatie" van zijn verklaringen door de BAW gekonstateerd en onze reaxies op zijn gedrag op één lijn gezet met de chantages van de smeris, beiden "repressailles" genoemd; zo lang als hij zichzelf als slachtoffer van allen verklaart, zich niet ziet als een deel van de startbahn-bewe ging, maar zich als een onpartijdige blijft zien, zó lang zal er geen basis tussen ons en hem zijn.

Autonome procesgroep Frankfurt

HAAGSE INFORM

Middels dit pamflet willen we bekendmaken dat Ronnie, die in BB (kraakkafé) werkte en in een kraakpand in de Haagse Archipelbuurt woonde, van augustus '88 tot en met januari '89 informant is geweest voor de Haagse PID (Politie Inlichtingen Dienst).

In januari kwam Ronnie naar ons toe met de mededeling dat hij informant was. Hij verdedigde zich, door te zeggen dat hij dit werk was gaan doen, omdat hij te weten wilde komen hoe de politie te werk ging.

Wij hebben op dat moment besloten om het niet direkt in de openbaarheid te brengen, maar eerst te proberen een overzicht te krijgen van de schade die hij aangericht heeft, van wat de politie te weten is gekomen.

Tweeënhalve maand is een lange tijd. We kunnen ons voorstellen dat veel mensen zich behoorlijk belazerd voelen. Ze hebben misschien met hem gepraat, of gepraat met hem erbij.

We hebben geprobeerd hem in de gaten te houden; te zorgen dat hij niet meer te weten kon komen dan goed was.

Hieronder volgt een eerste verhaal over Ronnie en zijn kontakten met de politie. Hier bij blijft het niet. Het verwerkingsproces van de informatie die we van Ronnie hebben gekregen is in volle gang. Het betreft veel chaoties materiaal, dat gewikt en gewogen om te zien wat de PID wilde en wat Ronnie allemaal verteld heeft.

De mensen waarover Ronnie gepraat heeft zijn al persoonlijk ingelicht, de anderen, die geïnteresseerd zijn moeten de latere publikatie afwachten, maar we proberen er zo snel mogelijk mee te komen.

Hierover kan niet op persoonlijke titel gevraagd worden. Als er mensen zijn die eventuele aanvullingen of opmerkingen hebben, kunnen ze die opsturen naar postbusnummer 10233 Den Haag.

DE BENADERING

Ronnie is door de politie benaderd nadat zijn huis (Prinsegracht 33) in de brand was gestoken en hij daardoor al zijn spullen, zijn kat en zijn huis was kwijtgeraakt. Na de brand is hij bij zijn moeder gaan wonen. Daar werd hij door de smeris benaderd om informant te worden en daar is hij op ingegaan.

Ronnie heeft vanaf dat moment ongeveer 15 gesprekken met de PID gehad, waarvoor hij f150,- per maand kreeg en daarnaast kon hij allerlei onkosten deklarereren, onkosten die hij maakte bij zijn informantenwerk. Zijn kontaktpersonen (Jan, Jos en Ron) speelden in op zijn behoefte aan erkenning en zijn naïviteit. Ze namen alle tijd om Ronnie op z'n gemak te laten infiltreren in de Haagse beweging. Hij hoefde niet direkt met grote akties mee te doen, of informatie te geven, waarvan duidelijk zou zijn, dat alleen hij dat kon weten. Ronnie deed wat ze wilden en zo belandde hij na enige tijd in BB als medewerker en bij de Editie, plekken waarlangs hij dan verder moest infiltreren.

Ronnie voldoet aan de meeste criteria die de smeris hanteert voor het werven/beheersen van informanten. Hij heeft een moeilijke jeugd gehad, is daardoor zeer labiel en is aan de speed geraakt. De brand in zijn huis versterkte zijn labiliteit, iets waar door de smeris vrolijk gebruik van werd gemaakt door hem veel geld te beloven voor nieuwe spullen. Ronnie werd (nu nog) gebruikt voor

het geven van zogenaamde 'zachte' informatie: wie gaat met wie om, wie werken er in welke kollektieven, hoeveel wordt daar omgezet, hoe was de sfeer op vergaderingen en akties, etc.

Met name over het kraakkafé BB en de panden waar hij gewoond heeft, heeft Ronnie dingen verteld. Ze wilden hem gebruiken om een zender op te zetten voor de beweging, waarbij zij dan wel zouden zorgen, dat deze niet uit de lucht zou worden gehaald. Ronnie was hier wel in geïnteresseerd en benaderde ook zelf weer mensen. Verder heeft Ronnie de smeris informatie gegeven over de landelijke kraakweek.

DE ONTHULLING

In januari kon hij de dubbelrol die hij zelf zei te spelen hoe dan ook niet meer aan en nam hij contact op met één van ons.

Sinds die tijd hebben we o.a. vele uren met hem gepraat om achter de feiten te komen en wat zijn beweegredenen waren en nog steeds is door Ronnie's houding in de gesprekken niet alles voor 100% duidelijk. Maar hoe dan ook: hij heeft dingen aan de smeris verteld die ze niet hoeven te weten. Ronnie heeft geluld en is dus niet te vertrouwen. Hij heeft geld aangenomen voor smerig werk. Hierom vinden we dat Ronnie niet meer de mogelijkheid gegeven moet worden informatie op te doen, waar hij verkeerde dingen mee kan doen. Wij vinden dat hij niet meer op openbare plaatsen mag komen, zoals het kraakkafé, het filmhuis, het koffiehuis, op akties en vergaderingen.

INFORMANT ONTMASKERT *zichzelf*

KONKLUSIE

* Elke informatie die de smeris krijgt is teveel.

* Persoonlijk voordeel kun je wel vergeten: elke keer blijkt dat informanten en infiltranten stuklopen en aan het eind van het liedje door hun omgeving uitgekakt worden en geïsoleerd achterblijven.

De smeris maakt misbruik van je en als je van hen de garantie krijgt opgevangen te worden na een ontdekking, laten ze je in werkelijkheid barsten, want ze zijn niet in jou geïnteresseerd, maar in ons!

* Het idee dat je door voor de PID/BVD te werken inlichtingen kan verzamelen over de werkwijze van de smeris is reeds lang achterhaald. Zij hebben een opleiding gevolgd om je ongemerkt uitspraken te ontlokken en daarbij zichzelf niet bloot te geven. Toch zijn er telkens weer mensen, die nadat ze benaderd zijn, denken het "spelletje" wel mee te kunnen spelen. Je trekt altijd aan het kortste eind!

Als je benaderd wordt, ga er dan niet op in en praat er met anderen over.

De smeris heeft Ronnie ook verteld dat ze om opschudding te veroorzaken binnenkort in Den Haag weer mensen gaan benaderen, waarvan ze nu al weten dat ze er toch niet op in gaan. Dit soort benaderingen zijn alleen maar bedoeld om verwarring te zaaien en de manier waarop nu Ronnie er weer mee om is gegaan, toont aan dat je het juist moet vertellen, moet bespreken met anderen.

Als je recentelijk of in het verleden benaderd bent en je bent daar wel of niet op ingegaan: kom er mee naar buiten, desnoods anoniem!

reactie: "er is voor gekozen"

Ik heb me suf gepiekerd over wat je er aan hebt het feit dat iemand een informant is drie maanden stil te houden. Drie maanden waarin ik met hem heb samengewerkt, anderen nog veel intensiever dan ik, weer anderen met hem woonden.

Welke motivatie kun je (als groep) hebben oom een dergelijke keuze te maken? Ik kom er niet achter, in het pamflet staat daar niets over en de brochure laat nog steeds op zich wachten.

Er is drie maanden lang een groep mensen ' bezig' geweest met Ronnie, waarom en waarom zolang is mij dus volstrekt onduidelijk. Tot nu toe is slechts een pamflet verschenen, enkele dagen later dan werd gezegd bij het inlichten van de groepen waar Ronnie werkte/woonde. Dit is irritant omdat er dan gepraat wordt zonder schriftelijke informatie, niet bevorderlijk voor het waarheidsgehalte van het verhaal en paranoia in de hand werkend. Tevens is het irritant dat er een onwaarheid in het pamflet staat; Ronnie zou op aanraden van de kit bij BB zijn gaan werken. Ronnie is

door BB mensen gevraagd en aldus bij BB terecht gekomen. Tot zover mijn irritaties.

Waar ik echt laaiend over ben is dat niet alleen Ronnie mij belazerd heeft, maar ook die 'groep mensen die ermee aan de slag is gegaan'. Zij hebben ervoor gekozen om te zwijgen over de feiten (15 keer met de kit gepraat, betaald, e.d.), om hem "gewoon" door te laten gaan met het wonen en werken op plekken waar mensen elkaar enigzins denken te kunnen vertrouwen. Ik kan er in komen dat je wat tijd nodig hebt om goed te weten te komen wat hij allemaal heeft verteld. Maar DRIE MAANDEN? Wat voor schade kan hij alsnog aanrichten met de informatie uit die drie maanden, nu hij, zeker nu hij is uitgekotst, weer een makkelijke prooi is voor de vriendelijke PID-ooms?

Hoe heeft die groep gedacht? Over zichzelf en over mij? Ik vind hun beslissing ontzettend arrogant, je bepaalt voor anderen of ze risico lopen. In feite zou je zo'n beslissing patriarchaal kunnen noemen, deze groep beslist voor mij en anderen wat wel of

niet goed voor mij en hen is. Ik heb er niets over te zeggen want ik weet van niks!

De mensen van de bewuste groep zullen hopelijk hun redenen uiteenzetten in de brochure. Via de postbus die in het pamflet genoemd wordt worden door hun slechts "aanvullingen en/of opmerkingen" verwacht, is men zo zeker van de juistheid van de eigen keuzes en de gang van zaken? Tot het verschijnen van de brochure kan ik geen antwoord vinden op het "waarom, en waarom zo lang". Intussen voel ik me belazerd en denk ik dat 't ontzettend slecht is om een dergelijk feit niet vrijwel meteen bekend te maken.

Ik ben kwaad! En door het zwijgen, dat ik nu, ook (juist?) na het bekend worden, als algemene stemming denk te ervaren, wordt ik gefrustreerd. Er zal wel voor gekozen zijn, maar zonder mij, en voor mijn gevoel over mij heen.

Een BB-medewerkster.

KORTE BERICHTEN amst

BLAUWE DINSDAG, SMERIS ONTRUIMT DRIE PANDEN

Vandaag, dinsdag 11 april, heeft de smeris in Amsterdam drie panden ontruimd. Het gaat om Lauriergracht 132 (de kerk), Prinsengracht 418 en het Heineken-pand aan het tweede Weteringsplantsoen.

De kerk werd in de kraakweek gekraakt, er werd leegstand gekonstateerd. Het pand was na twee jaar leegstand in een slechte staat. De eigenaar, Ludenhof projektontwikkelaars, wilde er lukse appartementen bouwen, maar had z'n bouwvergunning laten verlopen. Toch heeft de officier van justitie huisvredebreuk toegekend en is het pand vanochtend onverwacht ontruimd, waarbij ze voor duizenden guldens aan spullen hebben gejat.

De Prinsengracht werd vlak voor de kraakweek gekraakt. Het stond drie-kwart jaar leeg en was door eigenaar van Lintschoten helemaal leeggesloopt. Ook hier oordeelde de Officier: Huisvredebreuk. Na door diverse akties de ontruiming uitgesteld te hebben is het pand vanochtend met ME en een hoogwerker ontruimd.

Het OO-pand aan het tweede Weteringsplantsoen werd op 24 februari gekraakt. De eigenaar is Heineken, die het wilde verbouwen en het daarom al geruime tijd leeg liet staan. Ook hier werd huisvredebreuk toegekend en het pand werd vanochtend vroeg ontruimd. Hierbij werden vier vrouwen opgepakt, omdat ze het pand niet wilden verlaten.

Dat de smeris en justitie hiermee duidelijk proberen te maken dat kraken in Amsterdam niet meer kan is duidelijk. Nu ook alle al langer gekraakte panden, die nog niet zijn gelegaliseerd, het bestaan onmogelijk gemaakt wordt dreigen de laatste mogelijkheden om betaalbaar te wonen in Amsterdam te verdwijnen. Deze voorbeelden wacht op een antwoord dat binnekort gegeven zal worden. Je hoort nog van ons

REAKTIE

MEER VAN HET ZELFDE

Eén opmerking-tje n.a.l. van stuk over seksisme pag 12 Zwarte 125.

Hoe bedoel je: "Ik denk eerder dat we (mannen) een stap terug moeten doen."

Superioriteitsgedachte blijkbaar nog niet los kunnen laten. Je zou het ook kunnen zien als een stap voorwaarts. Voelensnap je ?

GEMEENTESPEKULATIE STINKT!

Vandaag is door ons actie gevoerd bij de Zuiderkerk. Hier werd de afgelopen drie dagen een beurs gehouden, om koopwoningen die de gemeente A'dam gaat bouwen, aan rijke burgers te slijten.

We hebben de propaganda van de gemeente vernield, door er verf, olie en stank overheen te gooien. Dit protest is gericht tegen de plannen van de gemeente voor het nieuwe Amsterdam dat alleen voor mensen met geld toegankelijk moet worden.

De gemeente Amsterdam heeft in 1986 geprobeerd de Olympische Spelen naar Amsterdam te halen. Dat is toen mislukt, omdat het beeld wat de promotiekampagne van Amsterdam probeerde te scheppen door akties vanuit de bevolking onderuit werd gehaald. Na dit fiasco is de gemeente, hand in hand met projektontwikkelaars en banken, begonnen aan een grootscheepse restauratie van het slechte imago wat Amsterdam bij de rijken heeft. Amsterdam moet weer bewoonbaar worden voor de mensen met hoge inkomens en zij moeten hier samen met de toeristen met stijl vermaakt worden.

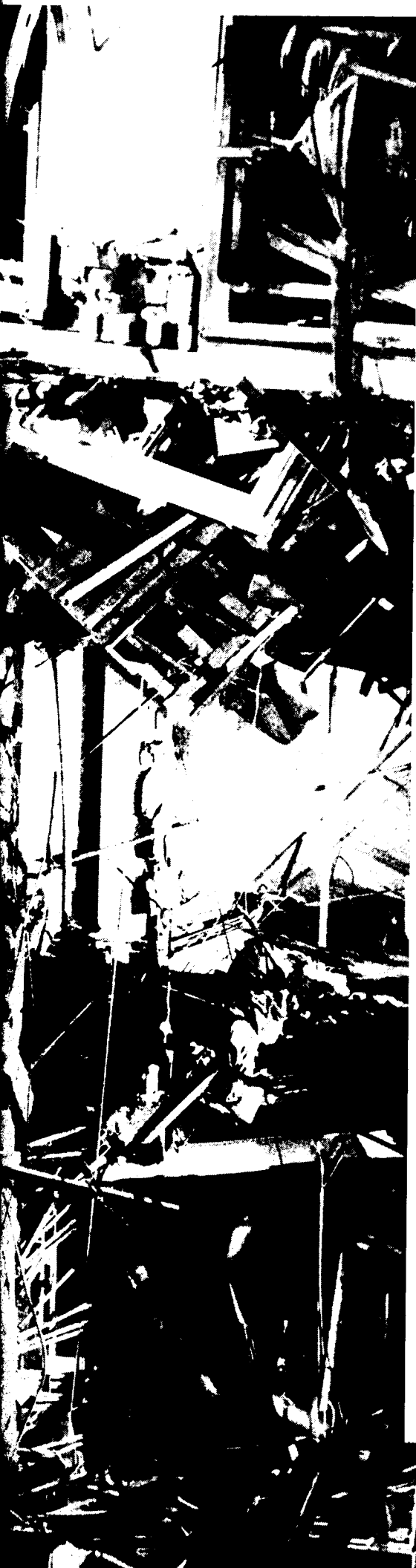
Verder moet Amsterdam "schoon" worden om de grote bedrijven hier te houden en het aantrekkelijk te maken voor nieuwe.

Hiertoe zijn er een aantal grote projekten gestart om er voor te zorgen dat alle mensen die niet bij het nieuwe imago van Amsterdam passen, de stad worden uitgewerkt.

Nadat er jaren nooit een hand is uitgestoken om iets aan de positie van junkies te veranderen worden zij, nu zij economische belangen schaden, met keiharde hand de binnenstad uitgewerkt.

Wij, mensen met weinig geld of mogelijkheden, die tot nu toe nog in de binnenstad een leef of werkplaats konden vinden, zijn de volgenden in de rij en worden nu het slachtoffer van dit beleid. De huren vliegen omhoog, het sociaal-woningbouw programma komt in de komende jaren stil te liggen en in plaats daarvan vliegen de koopwoningen, luxe appartementen en hotels als paddestoelen uit de grond. De binnenstad wordt onleefbaar gemaakt door projekten als het nieuwe casino bij het Leidseplein, Byzantium (appartementen tot 1,2 miljoen per stuk) en de Stopera. Recente voorbeelden van directe gevolgen van dit beleid zijn de sloop van enorme hoeveelheden huizenblokken in alle arbeidersbuurten en de ont-

ruimingen van enkele grote kraakpanden en de dreiging voor enkele anderen. Twee panden aan de Stadhouderskade en twee panden aan de Tesselschadestraat moeten binnenkort wijken voor de bouw van luxe appartementsen.

De gemeente zelf, in de gedaante van het grondbedrijf gooit tweehonderd (!) van haar panden op de vrije markt, waarvan een groot deel aan sociale woningbouw onttrokken zal worden. Dit zal een ware ontruimingsgolf teweeg brengen, waarvan de gevolgen niet te overzien zijn.

De laatste drie voorbeelden zijn de recente ontruimingen van panden aan de Prinsengracht, de Lauriergracht en het Tweede Weteringsplantsoen. Deze panden werden alle drie anderhalve maand geleden gekraakt. Afgelopen week zijn ze onverwacht en illegaal door justitie ontruimd, omdat de verlaten en totaal leeggesloopte panden voor de kraak in gebruik zouden zijn geweest. Nadat wij ze bewoonbaar hadden gemaakt zijn de panden na de ontruiming weer leeggesloopt en zodoende onkraakbaar gemaakt. Op deze manier kunnen ze weer leuke bedragen op de vrije markt opbrengen. Omdat wij niet passen in het door de gemeente gepropageerde beeld van een Amsterdam waar het kan, moeten wij wijken voor rijkdom en speculatie. Aan dit spelletje weigeren wij mee te werken. Daarom voeren wij hier, waar de distributie van het nieuwe Amsterdam onder de rijken plaatsvindt, deze actie. Deze propagandastunt en aanval op ons recht op wonen kunnen wij niet ongestoord voorbij laten gaan.

Wij zullen met deze en volgende acties, net zoals drie jaar geleden tegen de olympische spelen, onze strijd voor onze manier van leven en wonen voortzetten.

TEGEN SPEKULATIE DOOR WIE DAN OOK

GEEN ONTRUIMINGEN, NIET VAN DE STADHOUDERSKADE, NIET VAN DE TESSELSCHADESTRAAT EN VAN GEEN ENKEL ANDER PAND

ONMIDDELIJKE STOPZETTING VAN DE BOUW VAN CASINO, BYZANTIUM EN ANDERE PRESTIGE-OBJEKTEN

ONMIDDELIJK FAILLISSEMENT EN VERBANNING VAN SPEKULANT G.W. BAKKER

Schrijf iets over de actie bij de "Koopwoningenmarkt" in de Zuiderkerk in Amsterdam, die plaatsvond op zondag 16 april.

Tsja, de ontruimingen waren nogal geruisloos verlopen, wat ten dele kwam doordat het ten enen male onverwacht kwam (bij de kerk en bij het Heerlijk Helder Pandje) en ten dele doordat de kraaksters van Prinsengracht 418 hun hoop hadden gegooid op de dag van het hoger beroep tegen René op di. 28 maart. Toen werd in de vroege uurtjes een gat gehakt in de muur van de naastgelegen dependance van Justitie, waarna een korte bezetting volgde. Dit was o.a. bedoeld om ontruiming uit te lokken, maar dat was te gemakkelijk; de oude tactiek werd gebruikt: "afwachten tot ze er geen zin meer in hebben." Precies twee weken later was het zover: een jaar na de razzia's, op de dag waarop René veroordeeld zou worden, wordt het pand alsnog ontruimd. Niemand is in het pand aanwezig, maar de smeris jaagt zichzelf op kosten met inzet van ME en hoogwerker.

Na de aanvankelijke vreugde over de geslaagde bezetting van het pand' van justitie heerst nu iets van onvrede over hoe het gegaan is. Zeker ook het (tijdelijke) verlies van persoonlijke spullen en muziekinstrumenten (in het geval van de kerk) s peelt hier een rol.

Het is duidelijk dat kraken in de binnenstad ons steeds moeilijker wordt gemaakt. "de stad moet schoon" eerst de junkies, dan de krakers en de buitenlandse jongeren. Aan de andere kant wordt hier door ons makkelijk aan toe gegeven dooe het zoeken al te snel op te geven en maar buiten het centrum naar een pandje te zoeken.

De aktievoerders in de Zuiderkerk zagen de actie als verzet tegen de gemeentepolitiek van city-vorming, die zich uit in de vorm van uitbuiting en vervreemding. Het is een politiek die in alle steden van W-Europa wordt doorgezet, maar waar ook overal verzet tegen wordt gepleegd. Van binnenuit kregen we hulp, de achteringang werd voor ons opengedaan, enkele mensen stormden naar binnen, gooiden met verf, olie en boterzuur. De gegoede burgerij binnen stond geheel perplex, had geen idee van wat er gebeurde en hoppa, weg was iedereen al weer! Het ging allemaal zo snel dat iedereen makkelijk weg kon komen. Later werden enkele niet bij de actie betrokkenen aangehouden en hen werd gevraagd of ze met verf hadden gegooid en hun schoenen werden gecontroleerd. Maar nee hoor, geen arrestaties.

Verzet is, afgezien van de noodzaak ertoe, nog steeds mogelijk. Strijdbare groetjes.

KORTE BERICHTEN DRIFTIG

VERKLARING.....

In de nacht van 11 op 12 april hebben wij burgemeester Reiger ontvoerd. Al jarenlang staat hij op een grasperkje te kijken, vlak bij de met ontruiming bedreigde panden Maliesingel 32, Maliebaan 73 en burgemeester Reigerstraat 28. Hij voert niets uit om op te komen voor de belangen van grote groepen mensen die in deze stad wonen en leven. Maar niet alleen deze burgemeester negeert de problemen die de utrechtse bevolking teisteren. Ook de gemeente Utrecht met haar burgemeester weigert de juiste beslissingen te nemen om de stadsvernieu(w)ing te stoppen en oplossingen aan te dragen om een eind te maken aan de steeds toenemende woningnood. Nee, Zij vinden de economische belangen belangrijker dan de belangen van de woningzoekenden. In hotels, kantoren, parkeergarages en andere prestigeobjecten kun je niet wonen. Doordat de gemeente acht projektontwikkelaars aanholt, is de leefbaarheid de laatste 15 jaar dan ook ziender ogen verslechterd.

In januari van dit jaar deed de Utrechtse rechtbank uitspraak in de verkorte bodemprocedure, die eigenaar van Bavel had aangespannen tegen de bewoners van Maliesingel 32. Het vonnis is ontruimen per 1 mei. Aankoop onderhandelingen zijn ondertussen gestrand.

De eigenaar van Maliebaan 73, het G.T.B., heeft de rechtbank verzocht via een anonieme dagvaarding het pand te laten ontruimen. Ook hier zijn de aankooponderhandelingen gestrand door de buitensporige hoge prijs die de eigenaar vraagt. Hij wil kantoren en luxe-appartementen in het pand onderbrengen. Na een vorderingsprocedure die al bijna 1½ jaar loopt, hebben ook de bewoners van de burgemeester Reigerstraat een anonieme dagvaarding gekregen. Beide kort gedingen dienen vandaag (don. 13 april).

Hoewel de gemeente Utrecht haar sociale gezicht hoog probeert te houden, doet zij niet veel voor haar inwoners. Dit is ook het geval m.b.t. deze drie woongroepen. Het huisvestingsbureau bemiddelt niet meer voor woongroepen de gemeente doet geen enkele moeite om deze panden aan het bestaand voor de zeer schaarse ruimtes voor woongroepen toe te voegen. Wij eisen dan ook van de gemeente daadwerkelijke oplossingen om de nutteloze ontruiming van de panden te voorkomen.

Om dit kracht bij te zetten, hebben wij burgemeester Reiger van zijn voetstuk gelicht en hij zal niet terugkeren tot aan de volgende eisen zijn voldaan:

1. Losgeld van 1 miljoen gulden. Dit geld zal besteed worden voor de aankoop van de drie panden volgens taxatiewaarde en voor vele andere woningzoekenden in deze stad.

2. Burgemeester Vos, hoofd van de politie in Utrecht, zal middels een advertentie in het Utrechtse Nieuwsblad moeten vastleggen dat bij eventuele ontruim-

ing geen politiebijstand zal worden verleend.

Deze eisen dienen binnen drie weken ingewilligd te zijn!!!

De toestand waarin burgemeester Reiger zich momenteel bevindt is afgezien van enige psychologische schade redelijk. Pogingen om hem te bewegen een bandje in te spreken, als bewijs hiervan, bleken vruchteloos. Hij had ook geen oor voor onze argumenten, maar dat is niets nieuws aangaande burgemeesters. Nadere instructies volgen.

Een indicatie dat de politie betrokken zal worden in de komende onderhandelingen, is een gevaar voor het welzijn van burgemeester Reiger.

BRAVO!

Burgemeester Reiger Als Voorbeeld Ontvoerd.

PERSVERKLARING

In de nacht van 11 op 12 april voorafgaande aan de processen tegen Burg. Reigerstr. 28 en Maliebaan 73 is door sympathisanten actie gevoerd.

De voordeursloten van de 'heren' van Bavel, eigenaar Maliesingel 32, en van der Tol, eigenaar Maliebaan 73 werden dichtgekit, en er zijn rollen behang geplakt o.m. met de tekst "van der Tol de maat is vol, ontruimen van de Maliebaan komt je op een rel te staan!" De acties zijn opgeëist door BeTON; Behangers tegen Ontruimingen.

Laatste nieuws over Reigerstr. 28 is dat ze het kort geding gewonnen hebben!

MALIE

GENERALE REPETITIE MALIESINGEL 32
ZONNIGE ZATERDAGMIDDAG

Zonnige zaterdagmiddag 15 april was het dan eindelijk na veel voorbereidingen zover. Om 4.00 uur 's middags hadden zich zo'n 120 krakersters, sympathisanten, toeschouwers en pers uit het hele land verzameld voor en in het pand Maliesingel 32.

Eerst verscheen v. Bavel himself ten tonele, bijgestaan door 2 woutjes. Vloekend en tierend ging hij geweldig tekeer. Zijn zeer waarheidsgetrouwe getier veroorzaakte grote woede onder de krakersters, waardoor al snel de M.E. uit de busjes rolde. Vele uitval- len en pogingen om de krakersters te verwijderen of te arresteren mislukten.

Uiteindelijk moest er politie te paard aan te pas komen om de weg vrij te maken voor M.E. ersters die het pand binnen konden vallen met het doel dit te ontruimen.

Na even binnen te zijn geweest

32 stond de M.E. al snel weer buiten en stond er voor het hele peleton niks anders op dan de kuierlatten te nemen.

Hoewel alles niet geheel volgens het draaiboek verliep, was het toch een geslaagde middag. Er was redelijk wat pers aanwezig en de echte wouten hielden zich netjes op de achtergrond.

Na dit alles trokken plotseling eensgezinde krakersters en handhaversters van de openbare orde in een demonstratieve optocht langs de Nieuwe Gracht (woonadres v. Bavel) naar het AKU alwaar nog gezellig geterrasd werd.

Vol overwinningstriomf kan iedereen zich nu gaan voorbereiden op de echte ontruiming.

NU wordt het serieus!

Als de balans opgemaakt wordt over wat er tot nutoe allemaal gebeurd is rondom ondermeer het met ontruiming bedreigde pand Maliesingel 32, dan is er

geen reden tot ontevredenheid. Veel (nachtelijke) prikakties, de schoonmaakactie op het stadhuis, de kraakraadsvergadering, etc, etc, en afgelopen zaterdag de 15e de generale repetitie van de ontruiming. Zo ondertussen moet iedereen in de stad wel van Maliesingel 32 gehoord hebben.

De ontruimingsdreiging speelt nu alweer zo'n 1½ jaar, en heeft ons enerzijds het voordeel opgeleverd dat er veel tijd en ruimte was om akties te verzinnen en uit te voeren om de gemeente en van Bavel duidelijk onder hun neus te wrijven dat het ons serieus is. Anderzijds is het natuurlijk op een gegeven moment slopend om zo lang met een dreigende ontruiming bezig te zijn.

Wat dat betreft is de energie die in de generale repetitie is gestoken dubbel en dwars weer teruggekomen. Maar de ontruiming van het pand komt er nu aan. Vanaf 1 mei kan van Bavel politie-bijstand aanvragen en de verwachting is dat hij daar niet al te lang mee zal wachten.

Het is niet alleen voor de bewonersters van Maliesingel 32 belangrijk dat er krachtig verzet komt tegen de ontruiming van hun pand, maar in feite voor iedereen die gekraakt woont of heeft gewoond.

De positie die we momenteel als krakersters hebben lijkt door een aantal oorzaken aanzienlijk slechter te zijn geworden. Een paar oorzaken:

- De kans op legalisatie is minimaal; gemeente en woningbouwverenigingen hebben in tegenstelling tot vroeger, geen trek meer in aankoop. Het instrument vorderen is vooralsnog waardeloos.

- De sociale dienst gaat de voordeurdelerskorting op grote schaal toepassen.

- Het gemeentelijk huisvestingsburo bemiddelt niet meer voor woongroepen met een inkomen op

- jaarbasis van meer dan 35.000 gulden. Dat houdt in dat geen enkele woongroep nog in aanmerking komt voor bemiddeling.

- De (politieke) keuze om als groep te wonen kan steeds moeilijker uitgevoerd worden. Veel grote panden worden al snel na de kraak anoniem gedagvaard, daarbij zijn de kansen een geding te winnen minimaal.

- Het verschijnsel kraakwachten bemoeilijkt het kraken van grote panden meer en meer. Dat betekent nog langer en beter zoeken om een groot leegstaand pand te vinden. Naast Maliesingel 32 worden nu ook de bewonersters van Burg. Reigerstr. 28 en Maliebaan 73 met ontruiming bedreigd.

MALIESINGEL REPETEERT

KORTE BERICHTEN

moord op 1 mei

De laatste tijd hebben er in de Zwarte verschillende (discussie)-stukken gestaan over 1 mei. De geschiedenis, het 'terugveroveren', nieuwe impulsen, de discussie een landelijke structuur. Het klonk goed. In onze regio ook een poging gedaan om ermee aan de slag te gaan. Helaas, wij waren er (nog) niet aan toe, teveel andere dingen ook aan het hoofd, het leefde nog niet zo, niet op deze manier in ieder geval. Het leidde wel tot andere discussie, dat wel. Toch nog met veel belangstelling en interesse de stukken gelezen en de discussie gevolgd. Tot op een dag mijn oog toevallig viel op een stukje in de NN: "failliet van 1 mei". Raar verhaal. Eerst een komitee oprichten, mensen aanspreken en warm maken en dan als de discussie op gang komt...niks...opgeheven...nou ja :verbaasde reactie ! Toen zag ik in de laatste Kleintje Muurkrant een artikel waarin mijn gedachten aardig verwoord werden. En aangezien het 1 mei initiatief zich niet verwaardigd heeft ook de Zwarte (waarin toch de meeste discussiestukken in gestaan hebben) in te lichten omtrent hun overlijden dit jatwerk. Met dank aan Kleintje Muurkrant.

Na een periode van (voorzichtige) discussiebijdragen in diverse bladen over de stand van zaken binnen de beweging en de vraag hoe nu verder gegaan zou moeten/kunnen worden, worden pogingen gedaan om te komen tot landelijke overleg- en discussiestrukturen. De noodzaak voor een dergelijke landelijke structuur is hoe dan ook aanwezig. In de maalstroom van de discussies en aanzetten tot acties ontstond het 1 Mei-komitee. Nadat het initiatief in Amsterdam genomen werd en er enkele lokale voorbereidende vergaderingen plaatsvonden, werd de stap naar "landelijk" gezet, wat resulteerde in enkele vergaderingen in Utrecht. Op het moment dat het 1 Mei-komitee naar landelijk werd getild, sloten zich uit verschillende plaatsen mensen aan. Natuurlijk ging het niet meteen van een leien dakje, wat wil je ook: dit soort landelijke overleggen moet weer helemaal van de grond getild worden, de discussiegrondslag is (nog) onduidelijk, we moeten aan elkaar wennen, zoeken naar politieke overeenstemming, enzovoort; maar -zoals gezegd- de noodzaak is er. Om die reden had ik me bij het 1 Mei-komitee aangesloten en was in principe enthousiast. Iets van de grond af opbouwen valt niet echt mee, maar als je van het belang overtuigd bent komt de eerste paal wel de grond in. Mooi, je hebt zo de taak op je genomen het 1 Mei-komitee een basis te verschaffen, een nieuwe prikkel te geven in de vaart der discussies, mogelijkheden, perspectieven... Je voelt je onderdeel van en verantwoordelijk voor, etcetera. Afspraken worden gemaakt, ideeën uitgewisseld, vergaderdata vastgesteld. Dan bevind je je op een afgesproken zondagmiddag weer eens in Utrecht. 2 uur: landelijke vergadering van het 1 Mei-komitee... weinig mensen op het afgesproken tijdstip...smerige koffie...wachten.. waar blijft men toch ? Uiteindelijk het balen... terug maar weer. Misverstanden ? Vergeten ? Kalamiteiten ? Ik weet het niet. Wachten op bericht; ondertussen toch de pē in vanwege het feit dat je

voor nop naar Utrecht bent gereisd. Vrijblijvendheid is moordend voor de beweging, denk je, maar houdt de hoop en verwachting dat het in dit geval iets anders is. Ijделе hoop, loze verwachting. Want wat gebeurt er ? De NN nummer 26 komt binnen en daarin lees je op pagina 23 een bericht "Het failliet van de eerste mei". Het

1 mei-initiatief is aan een voortijdig einde gekomen, zo luidt de eerste zin. Volslagen verbijstering, grenzeloze kwaadheid. Het verdere stuk tekst druip van de arrogantie. Vanuit een ivoren toren hebben een paar mensen maar even voor alle deelnemers aan het 1 Mei-komitee besloten dat het initiatief "mislukt" is. Godverdomme, hoe durven ze ? Discussie onmogelijk, deelnemers er niet eens in gekend, dit getuigt van een zodanige arrogantie en onbeschoftheid dat er geen woorden voor zijn. Is politieke strijd niet altijd een kwestie van een lange adem, van stug volhouden, van onderlinge verbondenheid, kameraadschap ? Hoe is dat te rijmen met deze stap van het "voormalige 1 mei-komitee". Dit is geen onderlinge verbondenheid, geen kameraadschap...dit is platvloerse diktatuur, dat enkelen beslissen over het politieke lot van anderen is nou juist een van de uitwassen van het systeem waartegen we strijden. Het getuigt niet van politiek inzicht, noch van enig begrip van de wijze waarop met kameraden wordt omgesprongen. Nee, er is slechts de arrogantie, die ook blijkt uit het PSje aan het eind van de "verklaring" in NN 26: "In voorbereiding is een verder uitgewerkte inhoudelijke analyse over de stand der zaken in de "beweging" ". Wat willen we nou? Vandaag een "inhoudelijke analyse" en morgen de revolutie ? Aan deze schroot-hoopstrategie heeft niemand iets... Behalve wellicht de Lubbers-mafia.

VAN HETE HERFST TOT NU.

Het systeem waarin we leven kenmerkt zich door een structuur van uitbuiting. Tegenstellingen als zwart/wit, homo/hetero, baanloos/werkend, gezond/ziek, arm/rijk worden doelbewust in stand gehouden en versterkt. Door een effectief verdeel- en heersbeleid van multinationals en regeringen wordt er door een kleine groep grof geld verdiend ten koste van miljoenen mensen. Miljoenen in de zogenaamde 'derde wereld' worden direkt door de hongerdood bedreigd. Niet omdat er een gebrek aan eerste levensbehoeften is; er zijn juist enorme overschotten aan voedsel, kleding en goederen. Maar deze zijn alleen voor hen die het kunnen betalen. Worden de overschotten te groot, dan raakt het systeem in een 'krisis', die altijd afgewenteld wordt op diegenen die toch al door onderdrukking en uitbuiting in een slechte positie verkeren. deze 'krisis' betekent in Nederland een aantasting van het leven van velen, vooral van degenen die worden gedwongen te leven van een uitkering of een laag loon. Reeds vele

jaren wordt er bezuinigd op de uitkeringen, terwijl de kosten van levensonderhoud almaar stijgen. De herstructurering van het economische systeem die eraan komt als de grenzen in Europa vervallen, is alleen in het belang van het bedrijfsleven en zal de positie van mensen met een laag loon of een uitkering alleen maar verslechteren.

DAAR MOET NU EEN EINDE AAN KOMEN !!

Om een vuist te maken tegen het sociale uitkeringsbeleid is NU opgericht. NU staat voor Netwerk Uitkeringsgerechtigden en beoogt een radikale strijd, een breed en langdurig verzet tegen het sociale beleid van regeringen en bedrijven en financiële instellingen. NU wil komen tot een bundeling van radikale krachten, acties voorbereiden en uitvoeren, mobiliseren, stimuleren en lijnen uitzetten die tesamen een netwerk vormen om een gemeenschappelijke strijd te voeren tegen de aantasting van het levenspeil van velen.

KONTINUITEIT IN HET VERZET IS NOOD-ZAAK!!

Door het verdeel- en heersbeleid en het opkomen voor de eigen belangen dat wil zeggen zonder het in perspectief plaatsen van de eigen strijd, vielen in het verleden groepen na incidentele acties weer uiteen. Met de opbouw van het NU wordbeoogd om continuïteit in het verzet te brengen, op een effectieve wijze de strijd aan te kunnen gaan tegen uitbuiting. Want continuïteit en onderlinge solidariteit zijn de basis voor een vastberaden strijd tegen de ondernemers en hun regeringen.

MOBILISATIE OP ALLE FRONTEN !!

NU wil mobiliseren voor de strijd op alle fronten en onder alle uitgebuite groepen in de maatschappij. Jongeren, studenten, werklozen, arbeidsongeschikten, ouderen, gepensioneerden, onderbetaalden..... Het gemeenschappelijk belang is de internationale solidariteit tussen de tallozen die onder onmenselijke omstandigheden gedwongen worden te 'leven' binnen een systeem dat meedogenloos is in haar zucht naar winsten, meedogenloos is in haar vernietiging van het leven op aarde.

NU roept op tot verzet Radikale strijd NU!!!

KORTE BERICHTEN

NU IN DE PRAKTIJK !!

Om niet bij een incidentele aktie te blijven steken is een netwerk opgezet van personen die in verschillende plaatsen actief zijn met uitkeringsakties. Ongeveer een keer per maand is er een landelijke (of regionale) vergadering waar afspraken gemaakt worden over data waarop in de verschillende plaatsen activiteiten plaatsvinden en over gezamenlijke verklaringen.

We willen geen versnipperde akties, of alleen akties tegen een maatregel en dan weer een tijd niets, of alleen akties op 'feestdagen' (prinsjesdag, 1 mei). Wat we willen is een campagne van aktiedagen met overal plaatselijke akties, afgewisseld door af en toe een landelijke aktie of gebeurtenis zoals een (breed) symposium of een manifestatie. We willen hollen, van korting naar korting

Wel kunnen kortingen en andere maatregelen aanleiding zijn tot aktie, maar wij bepalen zelf hoe en wanneer.

AKTIEDAG

De eerst volgende activiteit van het NU is een aktiedag op 23 mei. Deze dag zal in het teken staan van de inkomenspositie van jongeren in het bijzonder. Voor hen dreigt nog steeds een forse inkomensdaling (jongerenkorting). Een studiebeurs is te laag om van te leven.

Formeel zijn jongeren vanaf 18 jaar zelfstandig, maar financieel blijven ze afhankelijk. Het zelfde geldt voor vrouwen die door de 1990-maatregel officieel zelfstandig worden terwijl het recht op een volledig inkomen niet toegekend wordt. Wel worden vrouwen gedwongen te solliciteren. Jongeren van 18 tot 20 jaar worden gedwongen te werken (jeugdwerkta rantiewet). Langdurig werklozen worden bedreigd met scholingsplicht (heroriëntering). Bovendien gaan regelmatig stemmen op voor een scholingsplicht voor jonge werklozen.

Wij roepen iedereen op om 23 mei iets te ondernemen. Niet het spektakulaire telt, maar het massale. Ga naar de sociale dienst, het arbeidsburo of de straat op en ga in discussie, of verzin een andere aktie. Waar het om gaat is dat langzamerhand op steeds meer plaatsen op de zelfde dag iets gebeurt. Samen staan we sterk.

NU

PERSBERICHT

Quintus maakt misselijk

Op 17 april jl. hebben wij, doorgaans redelijk gezonde Leidse burgers, hevige maag- en darmkrampen, oprispingen en stinkende adem moeten onder-

gaan in verband met een lustumsymposium georganiseerd door de Leidse studentenvereniging Quintus. Dit symposium, bedoeld voor de karriëreplanning van toekomstige topmanagers, is gehouden met de financiële medewerking van een van de grootste uitbuitende multinationals ter wereld, nl. Shell. Daarnaast verleenden ook andere multinationals en banken hun steun, uiteraard met het doel om de niet geheel risicoloze tocht naar de top zo gladjes mogelijk te laten verlopen. Er werd dan ook gepraat over de stelling: "Wordt de Nederlandse top voorgekookt bij de studentenverenigingen?" Een stelling waarover niet zo gek veel valt te discussiëren, lijkt ons.

Terwijl Shell meer en meer te maken krijgt met imagobeschadiging en boycotakties, zoekt men bij Quintus juist extra contact met Shell. Je moet wel heel erg ver van de wereld afstaan om te denken dat zoiets gewoon mogelijk is en dat dat onopgemerkt zal blijven bij ons, steeds zeker wordende burgers. Zoals bekend, is Shell een multinational die een zeer belangrijke bijdrage levert aan het instandhouden van het apartheidssysteem in Zuid-Afrika en aan mondiale milieuvernietiging.

Voor de laatste week hebben we moeten konstateren dat zo'n innige verstrengeling als hierboven beschreven niet op zichzelf staat. 13 april vond er ook al zoiets engs plaats: een kongres georganiseerd door de Leidse universiteit en Webster University over het Europa van 1992 en "wat jij daarover als student zou moeten weten". Dat zal wel niet gegaan zijn over de toenemende eenheid van de repressie, de kriminalisering van tal van bevolkingsgroepen, de verdere afbraak van de sociale voorzieningen, de krankzinnige wapenwedloop, enz. Het bedrijfsleven mocht daar natuurlijk luidkeels verkondigen dat alles koek en ei is en dat het veel beter met de ekonomie zal gaan, als de grenzen zijn opgeheven. Op 13 en 14 april werd er een banenmarkt georganiseerd voor letterenstudenten. In de Hooglandse kerk konden deze studenten, bang gemaakt door de zeer geringe belangstelling die het bedrijfsleven voor hen heeft, een naambordje opspelden dat vrolijk voorzien was van het Shell-embleem, om zo te trachten een baantje af te smeken bij de hoge heren van de diverse multinationals. Ook op andere gebieden is de nauwe band tussen universiteit

en bedrijfsleven goed zichtbaar. De Leidse universiteit gebruikt nog steeds Shell-producten, en weigert om iets te ondernemen in de richting van een boycot. Het universiteitsblad Mare plaatst nog steeds advertenties van Shell, en weigert om gehoor te geven aan de boycotoproep.

Voor ons, inmiddels kotsmisselijk geworden burgers, is het duidelijk dat Quintus, door zo intensief mogelijk reclame te maken voor en geld te ontvangen van Shell, kollaboreert met apartheid en milieuvernietiging. Aan het geld van multinationals kleeft bloed, en zeker aan dat van Shell. Quintus zal veel water en zeep nodig hebben om de handen te wassen en te ontsmetten.

Kommando "Kotsen tegen apartheid, milieuvernietiging en Quintus"

14-4-89

INFO-WINKEL NECKARSTR. 73-7
STUTTGART 1 Tel: 0711/298995

Hallo

Sinds één maand hebben wij een infowinkel. Hierdoor kunnen we eindelijk onderdeel uitmaken van de nationale en internationale infostructuur. We schrijven deze brief om aan bovenstaand bekendheid te geven.

De BI-Neckarstrasse bestaat sinds eind '88. In de Neckarstrasse willen de politici in hun high-tech waan een kultuurtempel bouwen.. Voor dit doel moet een complete rij huizen gesloopt worden- dat wil zeggen vernietiging van goedkope en grote woonruimte voor ongeveer 300 mensen.

Het doel van de BI is, de kultuurtempel te verhinderen en de huizen te behouden.. Wij willen in deze strijd voor onze woon- en leefruimtes onze wens voor een zelfbepaald leven tot werkelijkheid maken. In de drie maanden dat de BI bestaat, is er in de stad veel gebeurd - een beweging is aan het ontstaan.

De kraak van twee leegstaande woningen, waar we meer dan twee weken samen geleefd hebben, heeft nieuwe structuren doen ontstaan. Van daaruit gaan we nu verder.

De woningen zijn afgelopen maandag met geweld ontruimd - voorlopig hebben we nog slechts de BI-winkel. Het moet een infowinkel worden waar wij elkaar kunnen ontmoeten, kunnen discussiëren, kunnen feesten....

Met Strijdbare Groeten

wat te doen?

DEN HAAG

FILMHUIS EISENSTEIN,
buitenom 214.

wo 3 mei: film 'AMARCORD'.
Aanvang 21.00 uur, toegang f5,-

wo 10 mei: video 'The Great
Dictator'. Gratis, 21.00 uur.

ma 15 mei: vrouwenfilmavond:
'Vrouwen en strafrecht'. Toegang
alleen voor vrouwen, 3 piek, het
begint om 19.30 uur.

wo 17 mei: video 'De werkelijk-
heid van de media' deel 1. Het
begint om 21.00 uur, vrij entree.

kraakkafee BB.

Lutherse Burgwal 1.

ma 1 mei: video 'De pantser-
kruiser Potemkin', gratis, 22.30 u.

ma 15 mei: begin van de feest-
week '10 Jaar BB' met een optre-
den van 'Jazz or no', 22.30 uur,
gratis toegang.

zat 29 april

BONN

demo ter ondersteuning van de
eisen van de hongerstakingende
gevangenen uit RAF en verzet.
verzamelen: 10.00 uur
's morgens, Josefshöhe, BONN.

zon 30 april

UTRECHT

Onderkrant lezer'sdag onder de
titel: het basisinkomen, van
utopie tot kompromis.
Plek: Kargadoor, oude Gracht 36,
aanvang 12.00 uur.

ma 1 mei

UTRECHT

demo tegen de plundering van
uitkeringen door Lubbers&co.
Verzamelen om 16.00 uur, hoek
Kanaalstraat/JP Coenstraat.

Vanaf vandaag kan Maliesingel 32
ontruimd worden. LET OP ALARM!!

don 4 mei

AMSTERDAM

COC Amsterdam herdenkt de homo-
slachtoffers van WO2. Verzamelen
om 19.15 uur op Rozenstraat 14.

vrij 5 mei

AMSTERDAM

Benefiet voor de internationale
vrouwenweek, met fototentoon.
18.30 uur: veganisties eten,
20.30 uur: film: de stilte rond
Christine M.
22.00 uur: presentatie & info
vrouwenweek,
23.00 uur: bands do or die &
bambix,
daarna swingen.
Dit alles in Vrankrijk.

UTRECHT

Konsert van de Mute Drivers en
de Kift in AKU.
Toegang 5 piek, aanvang 21.30 u.

zat 6 mei

DELFT

TRIX komt in het wapenmuseum
een tentoonstelling openen.
Wat daartegen gebeurt blijft nog
even een verrassing, maar let
op nadere aankondigingen!

di 9 mei

DELFT

Bram vd Lek houdt een lezing
over het europees milieubeleid:
nachtmerrie of verademing?
Het begint om 20.30 uur in het
Waagtheater, Markt 11.
Gratis toegang.

vr&zat 12&13 mei

WIJK AAN ZEE

politieke en kulturele manifestatie
in de EMMA (zie ook elders in
deze Zwarte).